

Kontokki
Kontokki kk
Laukkanen/Läykkyjev/Ljavkujev

Jukka Petrov kertoi Kontokin ensimmäisestä asukkaasta: Muuan Laukkani oli hiihtänyt kevät hankien aikaan hirven jälessä kymmeniä kilometrejä, sai tapettua hirven Koiralahden jäälle. Ihastui kauniiseen paikkaan, merkitsi paikan tekemällä puista ristin rantaan ja muutti myöhemmin sinne asumaan.

Lähde: Petrov, Jukka. Luento Kontokista ja sen asukkaista. Kuhmo-talo 24.01.1996.

Kontokin ensimmäisestä asukkaasta, hirvenhiihtäjä Ljavkujevistä. Hilma muistaa isä Mikon kertoneen, että noin vuonna 1800 marraskuussa eräänä vallattomasti riehuvana purkupäivänä pismalahtelainen metsämies Ljavkujev ajoi takaa isoa hirveä. Paksusta lumikerroksesta huolimatta pitkäkoipi loikki hyvällä nopeudella yhä kauemmaksi Pismalahden selkosista. Omatekoisilla leveillä suksilla kokenut hirvenhiihtäjä pysytteli pakenevan kruunupään kintereillä. Lopulta hiihtäjä osui tuntemattoman järven rantaan. Seutu oli ihana. Järvi, jolla oli viisi saarta, kiersi suuren kaaran idästä etelään ja sieltä lännen kautta pohjoiseen muodostaen ison niemen. Tuuhea kuusikko ja leppämetsä kielivät maaperän hedelmällisyydestä, järven ruokorannat tarjosivat runsaasti kalaa ja aarniometsä kaikenlaista riistaa.

Metsästäjä oli vihdoin saavuttanut saaliinsa, mutta muut mietteet valloittivat hänen ajatuksensa. Hän seisoj järven rannalla ihaillen maiseman luonnonkauneutta ja ajatteli muutosta uudelle asuinpaikalle. >>Kyllä tänne muitakin tulee, kunhan vain pääsen alkuun>>, hän tuumi itseksensä. >>Varmasti tänne nousee kaunis ja iso kylä!>>

Purku oli jo lakannut riehumasta ja taivas seljennyt puhtaaksi pilvistä. Marraskuinen aurinko hyväili lempeästi lumihankia pakkasateillaan. Kuusimetsä seisoj hiljaa ikään kuin kuunnellen ihmisen mietteitä.

Päätöksensä varmistamiseksi Ljavkujev pystytti paikalle kuusisen ristin merkiksi kylän alulle. Se risti seisoj vielä 1920-lukuun asti. Peltoa, jolla risti oli seisonut, nimitettiin Ristipelloksi vielä kolhoosin kirjoissakin.

Talven pitkään suksilla hiihtäen ensimmäinen Kontokin asukas kantoi tuohikontilla tarpeelliset kampeensa Pismalahdesta uudelle elosijalleen. Sanasta kontti syntyikin nimi Kontokki.

Keväällä puuristin kohdalle Ljavkujev rakensi talonsa, jota sittemmin alettiin nimittää Ljäykkyläksi. Myöhemmin isäntä muutti nimensä Laukkaseksi.

Lähde: Punalippu n:o 9/1983, s. 54-57.

Vuoden 1890 rippikirjassa esiintyvät **Kontokin kunnan Kontokin kylän** asukkaiden sukunimet ja niiden suomenkieliset vastineet: mm **Ljavkujev/Laukkanen 42 henkilöä.**¹

Kontokin Läykkylässä asui 1800-luvun jälkipuoliskolla Laukkasen sukua. 1500-luvulta Laukkasia mainitaan Etelä-Piismalahti lienee ollut Kalevalan piirin monia muita kyliä vanhempi. Perimätiedon mukaan ainakin **Kontokin ensimmäinen karjalainen asukas, lappalaisten pois mentyä, oli tullut Piismalahdesta. Hänen nimensä oli ollut Läykky.** Venäläisen kirkon papereihin heidän sukunimensä sekä Piismalahdessa että Kontokissa oli merkitty Ljavkujeviksi. Kontokissa Läykkylä sikeytyi niin runsaasti, että kokonaista kylänosaa nimitettiin Läykkyläksi. Myöhemmin Kontokin Ljavkujevit ottivat sukunimekseen Laukkasen. Eräs heistä tuli kotivävyksi Kostamuksen Suojärvelle, sitten rakensi oman talonsa Suojärven pohjoisrannalle. Tällä Laukkasella, Miihkalin Oleksilla, ja hänen vaimollaan Timon Irolla oli toistakymmentä lasta. Nykyään Kalevalan piirissä tapaa paljon Laukkasia. Kaikkien heidän sukujuurensa kiertävät Kontokin kautta Piismalahteen. Saattaa kuvitella, kuinka paljon olisi nyt Läykkylä-Laukkasia, jos karjalainen rahvas olisi saanut asua rauhassa omilla rannoillaan. Viime sota ja sitä seuranneet vuosikymmenet pyyhkivät kartalta pois

kaikki tämän suvun alkuperäiset karjalaiset pesuekylät – sekä Piismalahdet, Kontokit että Kostamukset. Läykkysten – Laukkasten rippeet on hajotettu mailmalle kuin tuhka tuuleen. Lähde: Rugojev, Jaakko. Alajärven miehiä ajan myllerryksessä, Carelia n:o 9/1990, s. 149.

Kontokin Läykkylässä asui 1800-luvun jälkipuoliskolla Laukkasen sukua. 1500-luvulta Laukkasia mainitaan Etelä-Karjalasta ja Savosta, seuraavalta vuosisadalta nimestä on merkintöjä myös Pohjois-Karjalasta ja Pohjois-Pohjanmaan rannikkopitäjistä. Kainuusta Laukkasen ruokakunta mainitaan vuonna 1580; sukunimi puuttuu kuitenkin vuoden 1605 asukasluettelosta. Toistamiseen Laukkasia saapui Kainuuseen 1600-luvun jälkipuoliskolla; vuonna 1695 suku asui Ylisotkamossa, ts. Vienaan ja nimenomaan Kontokin kunnan alueelle johtavan vesiväylän varrella. Lähde: Pöllä, Matti 1995: Vienan Karjalan etnisen koostumuksen muutokset 1600-1800-luvulla, s. 154. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, Helsinki.

Kontokin suurin taloryhmä oli rannalla. Siinä erotettiin >> alareäty >> (= alarivi) eli Mäkkälä ja sen yläpuolella >> yläreäty >> eli Läykkylä, jotka olivat Laukkasia. Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, Kontokki, s.257. Kirjayhtymä, Helsinki 1978.

Ikaalisissa on ollut aikoinaan **Läykkälän kylä**, jossa on nykyisin samanniminen kaupunginosa. **Läykkiä** on käytetty monen talon nimenä ja esiintyy jo 1500-luvulla Ikaalinen-Parkano talonhaltijaluetteloissa.

Tyrvään talojen nimiä talonhaltijaluettelossa

Mm. Tyrvään talojen (alk. v. 1500-luvun alkupuol.) asukkaiden nimikirjo on aika runsas, myös siinä vaiheessa kun sukunimiä alettiin käyttää.

Mm. tilat:

Korkki Laukula, perintötila

Lippu Laukula, perintötila

Läykki Vehmaankylä, perintötila

Ikaalisten talojen nimiä talonhaltijaluettelossa

Läykkälän kylä on kuulunut Ikaalisiin v. 1500-luvun alkupuolella

Mm. Ikaalisten talojen (alk. v. 1500-luvun alkupuol.) asukkaiden nimikirjo on aika runsas, myös siinä vaiheessa kun sukunimiä alettiin käyttää.

Mm. tilat:

II Nicodemus Carlss **Läykki**

Laukkala Iso-Röyhiö Ikaalinen ½

Kamrat I. Lankinen Läykkälä Ikaalinen

Kamrat Läykkälä Ikaalinen

Läykki Läykkälä Ikaalinen

Palomäki Läykkälä Ikaalinen

Suppa I. Riihikoi Läykkälä Ikaalinen

Läykki Riitjala Ikaalinen

sivu nro

1. Laukkanen Riiko	5
1. Laukkanen Juho Riionpoika	5
1.2. Laukkanen Timo Ivaninpoika	6
1.1. Laukkanen Heikki Ivaninpoika	6
1.1.1. Laukkanen Mosei Heikinpoika	6

1.1.2. Laukkanen Karp Heikinpoika	7	
1.1.3. Laukkanen Ohvo Heikinpoika	Kon.L	7
1.1.3.1. Laukkanen Poavila Ohvonpoika	Kon.L.	7
1.1.3.2. Laukkanen Stahvei Ohvonpoika	Kon.L.	10
1.1.3.3. Laukkanen Paro Ohvontyttö	Kon.L.	10
1.1.3.4. Peksujev Fedosja Ohvontyttö	Kon.L.	10
1.1.3.5. Läykkynen Houri (Ohvontyttö?)	Kon.L.	10
1.1.3.1.1. Laukkanen Leva Poavilanpoika	Kon.L.1.	11
1.1.3.1.2. Laukkanen Miihkali Poavilanpoika	Kon.L.2.	12
1.1.3.1.3. Laukkanen Senja Poavilantyttö	Kon.L.3.	13
1.1.3.1.4. Laukkanen Riiko Puavilanpoika	Kon.L.4.	14
1.1.3.1.5. Laukkanen Iro Poavilantyttö	Kon.L.5.	14
1.1.3.1.6. Laukkanen Timo Poavilanpoika	Kon.L.6.	14
1.1.3.1.7. Laukkanen Joakko Poavilanpoika	Kon.L.7.	15
1.1.3.1.8. Laukkanen Dmitrij Poavilanpoika	Kon.L.8.	16
1.1.3.2.1. Laukkanen Matrjona Stahveintyttö	Kon.L.1.	16
1.1.3.2.2. Laukkanen Juho Stahveinpoika	Kon.L.2.	17
1.1.3.2.3. Laukkanen Ortjo Stahveinpoika	Kon.L.3.	17
1.1.3.2.4. Foman Lukki Stahveintyttö	Kon.L.4.	17
1.1.3.2.5. Bogdanov Nasti Stahveintyttö	Kon.L.5.	18
1.1.3.2.6. Bogdanov Akuliina Stahveintyttö	Kon.L.6.	18
1.1.3.2.7. Laukkanen Huotari Stahveinpoika	Kon.L.7.	18
Laukkanen Oleksei Riionpoika	Kon.L.4.1.	19
Laukkanen Riiko Riionpoika	Kon.L.4.2.	21
Kuzmin Santra Riiontyttö	Kon.L.4.3.	21
Laukkanen Juho Riionpoika	Kon.L.4.4.	22
Laukkanen Melenttei Riionpoika	Kon.L.4.5.	23
Ivanov Anni Riiontyttö	Kon.L.4.6.	23
Laukkanen Georgij Riionpoika	Kon.L.4.7.	24
Laukkanen Roope Riionpoika	Kon.L.4.8.	24
Laukkanen Jyrki Riionpoika	Kon.L.4.9.	24
Laukkanen Maria Riiontyttö	Kon.L.4.10.	24
Laukkanen Mikko Riionpoika	Kon.L.4.11.	24
Laukkanen Ulli Riiontyttö	Kon.L.4.12.	25
Peksujev Ulli Timontyttö?	Kon.L.6.1.	25
Laukkanen Kirilä Jaakonpoika	Kon.L.7.1.	26
Laukkanen Outi Jaakontyttö	Kon.L.7.2.	26
Laukkanen Juho Jaakonpoika	Kon.L.7.3.	26
Melentjev Maria Jaakontyttö	Kon.L.7.4.	26
Laukkanen Oleksi Jaakonpoika	Kon.L.7.5.	27
Dobrinin Nasti Jaakontyttö	Kon.L.7.6.	27
Laukkanen Kirilä Jaakonpoika	Kon.L.7.7.	28
Laukkanen Miitrei Matronpoika	Kon.L.1.1.	28
Laukkanen Palaka Juhontyttö	Kon.L.2.1.	28
Laukkanen Vappu Juhontyttö	Kon.L.2.2.	28
Laukkanen Jeli Juhontyttö	Kon.L.2.3.	29
Laukkanen Matro Juhontyttö	Kon.L.2.4.	29
Laukkanen Marppa Juhontyttö	Kon.L.2.5.	29
Laukkanen Lukka Juhonpoika	Kon.L.2.6.	29
Laukkanen Hoto Juhontyttö	Kon.L.2.7.	29

Laukkanen Prouhhora Juhonpoika	Kon.L.2.8.	30
Laukkanen Ulli Juhontyttö	Kon.L.2.9.	30
Laukkanen Simo Ortjonpoika	Kon.L.3.1.	30
Laukkanen Juho Ortjonpoika	Kon.L.3.2.	30
Nykänen Vappu Ortjontyttö	Kon.L.3.3.	30
Laukkanen Kusti Ortjonpoika	Kon.L.3.4.	31
Laukkanen Iro Akuliinantyttö	Kon.L.6.1.	31
Laukkanen Mari Akuliinantyttö	Kon.L.6.2.	31
Laukkanen Maria Huotarintyttö	Kon.L.7.1.	31
Laukkanen Juho Huotarinpoika	Kon.L.7.2.	32
Laukkanen Jaakko Huotarinpoika	Kon.L.7.3.	33
Laukkanen Hekla Huotarintyttö	Kon.L.7.4.	33
Laukkanen Nikolai Huotarinpoika	Kon.L.7.5.	33
Laukkanen Ulli Huotarintyttö	Kon.L.7.6.	33
Laukkanen Heikki Huotarinpoika	Kon.L.7.7.	34
Laukkanen Vasili Huotarinpoika	Kon.L.7.8.	34
Laukkanen Palaka Huotarintyttö	Kon.L.7.9.	34
Laukkanen Roope Huotarinpoika	Kon.L.7.10.	34
Laukkanen Anna Olekseintyttö	Kon.L.4.1.1.	34
Laukkanen Jenny Oleksintyttö	Kon.L.4.1.2.	34
Laukkanen Jelena Oleksintyttö	Kon.L.4.1.3.	35
Laukkanen Maria Olekseintyttö	Kon.L.4.1.4.	35
Laukkanen Ulli Olekseintyttö	Kon.L.4.1.5.	35
Laukkanen Nikolai Oleksinpoika	Kon.L.4.1.6.	36
Laukkanen Olga Oleksintyttö	Kon.L.4.1.7.	36
Laukkanen Santeri Oleksinpoika	Kon.L.4.1.8.	36
Laukkanen Juho Oleksinpoika	Kon.L.4.1.9.	36
Laukkanen Makar Oleksinpoika	Kon.L.4.1.10.	37
Laukkanen Anni Oleksintyttö	Kon.L.4.1.11.	38
Laukkanen Paro Riiontyttö	Kon.L.4.2.1.	38
Laukkanen Juho Riionpoika	Kon.L.4.2.2.	38
Laukkanen Pekka Riionpoika	Kon.L.4.2.3.	39
Laukkanen Heikki Juhonpoika	Kon.L.4.4.1.	39
Laukkanen Juho Juhonpoika	Kon.L.4.4.2.	39
Laukkanen Anni Juhontyttö	Kon.L.4.4.3.	42
Laukkanen Ville Juhonpoika	Kon.L.4.4.4.	42
Laukkanen Simo Juhonpoika	Kon.L.4.4.5.	43
Kokkonen Maija Juhontyttö	Kon.L.4.4.6.	43
Laukkanen Niilo Juhonpoika	Kon.L.4.4.7.	43
Laukkanen Irina Roopentyttö	Kon.L.4.8.1.	43
Laukkanen Jouki Roopentyttö	Kon.L.4.8.2.	43
Laukkanen Juho Roopenpoika	Kon.L.4.8.3.	43
Laukkanen Anna Roopentyttö	Kon.L.4.8.4.	44
Laukkanen Vilho Roopenpoika	Kon.L.4.8.5.	44
Laukkanen Mikko Roopenpoika	Kon.L.4.8.6.	44
Laukkanen Veikko Roopenpoika	Kon.L.4.8.7.	44
Laukkanen Teppo Mihailinpoika	Kon.L.4.11.1.	44
Laukkanen Vaseli Mihailinpoika	Kon.L.4.11.2.	44
Laukkanen Väinö Mihailinpoika	Kon.L.4.11.3.	44
Laukkanen Hilma Mihailintyttö	Kon.L.4.11.4.	44

Laukkanen Saimi Mihailintyttö	Kon.L.4.11.5.	49
Laukkanen Anni Juhontyttö	Kon.L.7.3.1.	49
Laukkanen Oleksei Juhonpoika	Kon.L.7.3.2.	49
Laukkanen Juho Juhonpoika	Kon.L.7.3.3.	49
Laukkanen Kirill Juhonpoika	Kon.L.7.3.4.	50
Laukkanen Heikki Juhonpoika	Kon.L.7.3.5.	50
Laukkanen Vihtori Juhonpoika	Kon.L.7.3.6.	50
Sergeijeva Maria Olekseintyttö	Kon.L.7.5.1.	50
Laukkanen Nikolai Olekseinoika	Kon.L.7.5.2.	53
Laukkanen Mihail Dimitrinpoika	Kon.L.1.1.1.	53
Prohorova Anna Dimitrintyttö	Kon.L.1.1.2.	53
Lysenko Paro Dimitrintyttö	Kon.L.1.1.3.	53
Arhipov Nasto Dimitrintyttö	Kon.L.1.1.4.	53
Laukkanen Huotari Dimitrinpoika	Kon.L.1.1.5.	53
Laukkanen Juho Simonpoika	Kon.L.3.1.1.	53
Laukkanen Stefan Simonpoika	Kon.L.3.1.2.	53
Laukkanen Uljania Simontyttö	Kon.L.3.1.3.	54
Laukkanen Maija Simontyttö	Kon.L.3.1.4.	54
Laukkanen Mikko Simonpoika	Kon.L.3.1.5.	54
Laukkanen Simo Simonpoika	Kon.L.3.1.6.	54
Laukkanen Matti Simonpoika	Kon.L.3.1.7.	54
Laukkanen Paraskeva Kustintyttö	Kon.L.3.4.1.	54
Laukkanen Klaudia Kustintyttö	Kon.L.3.4.2.	54
Laukkanen Timo Kustinpoika	Kon.L.3.4.3.	54
Laukkanen Juho Kustinpoika	Kon.L.3.4.4.	54
Parviainen Irja Kustintyttö	Kon.L.3.4.5.	55
Laukkanen Gabriel Kustinpoika	Kon.L.3.4.6.	55
Laukkanen Paro Kustintyttö	Kon.L.3.4.2.	55
Laukkanen Toivo Heikinpoika	Kon.L.7.7.1.	55
Laukkanen Leo Heikinpoika	Kon.L.7.7.2.	55
Laukkanen Helmi Heikintyttö	Kon.L.7.7.3.	55
Laukkanen Vilho Heikinpoika	Kon.L.7.3.1.1.	55
Laukkanen Sulo Heikinpoika	Kon.L.7.3.1.2.	56
-----		57

1. Laukkanen Riiko

(Grigorij)

Lapset: Juho ja Timo

1. Laukkanen Juho Riionpoika

(Ivan Grigorjev)

Synt. 1690

Kuollut 1765

Lapset: Huotari

Hei Pauli! Piismalahden Timofei Ivanovin isä oli **Ivan Grigorjev** (sn. 1690 (v. 1762 – 72 vuotias), kuol. 1765). Koska Timofei Ivanovin (s.1723) jälkeläiset ovat Läykkyjä ja Kontokiin vuoden 1762 jälkeen muuttuneen piismalahtelaisen Fjodor Ivanovin (s. 1713) jälkeläiset ovat myös Läykkyjä,

niin oletan, että Timofei ja Fjodor ovat veljeksiä. Samalla olisi hyvä vilkaista tietoa Piismalahden kylästä 1740- ja 1760-luvulla.

Lähde: Denis Tuhkanen

1.2. Laukkanen Timo Ivaninpoika

(Timofei Ivanov)

Synt. 1723, Piismalahti

1.1. Laukkanen Heikki Ivaninpoika

(Fjódor Ivanov Ljävkyjev)

Synt. n. 1713-24, Piismalahti

Puoliso: Melentjev Tatjana Adreintyttö

Synt. n. 1732-42, Kontokki

Lapset: Mosei, Karp ja Afanasij.

Näyttää siltä, että **Kontokkiin asettui asumaan Piismalahdelta muuttanut Fjodor Ivanov Ljavkujev** (s.n. 1723), jonka veli Timofei Ivanov (s. 1713) ja hänen jälkeläisensä (1800-luvulla Ljävkyjä) jatkoivat asua Piismalahdella.

Lähde: Denis Tuhkanen

Fjodor Ivanovin vaimo oli v. 1742 syntynyt Tatjana Andrejeva. Hänen isänsä oli kontokkilainen Andrei Melentjev (sn. 1704) (asiaskirjassa on mainittu, että hänen isännimensä ei ole mainittu eli Melentjev on nähtävästi suvunnimi). Andrei muutti Kontokkiin Uhtuasta (suvunnimi Melentjev esiintyy Repolan Uhtuassa jo vuonna 1678). Andrein vaimo oli Nastasja Andrejeva. Andreilla oli myös poika Vasilij (s. 1747). Asiakirjan mukaan Kontokin kylä syntyi vuonna 1754. **Tatjana Andrejeva meni ensin naimisiin Piismalahteen ja myöhemmin miehensä Fjodor Ivanovin kanssa palasi takaisin Kontokkiin.**

Lähde: Denis Tuhkanen

Vuokkiniemen Ijinskin kirkon tiedot Kostomuksen ja Kontokin talonpoikien kirkon toimituksien suorittamisesta. (Ehtoolisella ja syntejään päästämässä) v.1793

Kirkossa ja ehtoolisella käyneet Kontokkilaiset 1793.

Leski Matrona Timofeeva 54 v. hänen lapsi Andron 19 v.

Peotr Ivanov 45 v. hänen vaimo Paraskeva 37 v.

heidän lapset: Fevronia 15 v, Matrona 12 v, Irina 10 v ja Jekaterina 5 v.

Peotr Timofeev 34 v. hänen äiti, leski Feodosia 72 v. (Andreevan tytär).

Feodor Ivanov 69 v. hänen vaimo Tatjana 61 v.

heidän lapset: Mosei 34 v. Karp 26 v. Afanasij_21 v. Karpin vaimo Darja 20 v. ²

1.1.1. Laukkanen Mosei Heikinpoika

(Mosei Fjodorov Ljävkyjev)

Synt. n. 1759.

Vuokkiniemen Ijinskin kirkon tiedot Kostomuksen ja Kontokin talonpoikien kirkon toimituksien suorittamisesta. (Ehtoolisella ja syntejään päästämässä) v.1793

Kirkossa ja ehtoolisella käyneet Kontokkilaiset 1793.

Leski Matrona Timofeeva 54 v. hänen lapsi Andron 19 v.

Peotr Ivanov 45 v. hänen vaimo Paraskeva 37 v.

heidän lapset: Fevronia 15 v, Matrona 12 v, Irina 10 v ja Jekaterina 5 v.

Peotr Timofeev 34 v. hänen äiti, leski Feodosia 72 v. (Andreevan tytär).
Feodor Ivanov 69 v. hänen vaimo Tatjana 61 v.
heidän lapset: **Mosei 34 v.** Karp 26 v. Afanasij_21 v. Karpin vaimo Darja 20 v. ³

1.1.2. Laukkanen Karp Heikinpoika

(Karp Fjodorov Läykkyjev)

Synt. n. 1767

Puoliso: Darja

Synt. n. 1773.

Vuokkiniemen Iljinskin kirkon tiedot Kostomuksen ja Kontokin talonpoikien kirkon toimituksien suorittamisesta. (Ehtoolisella ja syntejään päästämässä) v.1793

Kirkossa ja ehtoolisella käyneet Kontokkilaiset 1793.

Leski Matrona Timofeeva 54 v. hänen lapsi Andron 19 v.

Peotr Ivanov 45 v. hänen vaimo Paraskeva 37 v.

heidän lapset: Fevronia 15 v, Matrona 12 v, Irina 10 v ja Jekaterina 5 v.

Peotr Timofeev 34 v. hänen äiti, leski Feodosia 72 v. (Andreevan tytär).

Feodor Ivanov 69 v. hänen vaimo Tatjana 61 v.

heidän lapset: Mosei 34 v. **Karp 26 v.** Afanasij_21 v. **Karpin vaimo Darja 20 v.** ⁴

Kontokki

1.1.3. Laukkanen Ohvo Heikinpoika

Kon.L

(Afanasij Fjodorov Läykkyjev)

Synt. n. 1770

Kuollut 26.03.1833, Kontokki

Puoliso: Varvara Jaakontyttö

Synt. n. 1786

Lapset: Poavila, Stahvei, Paraskeva ja Fedosja.

Vuokkiniemen Iljinskin kirkon tiedot Kostomuksen ja Kontokin talonpoikien kirkon toimituksien suorittamisesta. (Ehtoolisella ja syntejään päästämässä) v.1793

Kirkossa ja ehtoolisella käyneet Kontokkilaiset 1793.

Leski Matrona Timofeeva 54 v. hänen lapsi Andron 19 v.

Peotr Ivanov 45 v. hänen vaimo Paraskeva 37 v.

heidän lapset: Fevronia 15 v, Matrona 12 v, Irina 10 v ja Jekaterina 5 v.

Peotr Timofeev 34 v. hänen äiti, leski Feodosia 72 v. (Andreevan tytär).

Feodor Ivanov 69 v. hänen vaimo Tatjana 61 v.

heidän lapset: Mosei 34 v. Karp 26 v. **Afanasij_21 v.** Karpin vaimo Darja 20 v. ⁵

26.03.1834 Kuoli Kontokin talonpoika **Afanasij Läykkyjeff** (Fjodorin poika) 64-vuotiaana.

Lähde: Petroskoin Arkisto

Kontokki

1.1.3.1. Laukkanen Poavila Ohvonpoika

Kon.L.

(Pavel Afanasijev Läykkujev)

Synt.1815, Kontokki

Kuollut 1895, Kontokki

Puoliso: 1.4.2. Peksujev Moarie Antipintyttö

Kos.P..2.

(Moarie Antipovna Peksujeva)

Synt. 1821, Kostamus, Kelloniemi

Kuollut 1904

Vihitty: 18.08.1840

Lapset: Leva, Miihkali, Riiko, Timo, Jaakko, Ksenija ja Iro.

"Kontokki v. 1890, Talo 469

PAVEL AF. LJAVKUJEV 72 v.

VAIMO MARIA ANTON. 68 v.

Lapset Jakov 38 v. Timofej 32 v. Dmitrij 29 v."

Lähde: Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1890

Moarie, Poavilan vaimo

Laulanut Boreniukselle. ⁶

18.08.1840 Kontokin Pavel (Poavila) Afanasijev 25 v. ja Maria Antipa 19 v. (Kostamuksessa kuolleen talonpojan Antip Andropovin tyttö) vihitty ensimmäiseen avioliittoon. ⁷

"Poavilan vaimo Moarie; Kont.

Kostamuksesta syntyisin, Kontokin ja Kostamuksen isohkot kylät, joskin itsenäisempiä kuin esim. Vuokinsalmi, Niskajärvi ym., eivät ole liikekeskustoja. Niiden yleinen merkitys supistuu kirkkopyhän eli puasniekan viettoon, jota Kontokki viettää Iljanpäivänä, Kostamus stroitsana. Näihin juhliin kokoontuu nuori väki Vuokkiniemestä ja muualta lähikylistä. Poavilan vaimo oli leivässäeläjä, meni vanhana "startsoihin" (näistä metsissä elävistä erakoista ks. Inhan teosta "Kalevalan laulum.", s. 97-98) ja siellä kuoli v. 1904."

Lähde: Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 1. Kalevalan-Aineiset Kertovaiset runot. Toisinnot 1-700. Julkaissut Helsinki 1908 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon osakeyhtiö,

"Moarie (1821 - 1904) vihitty Poavilan kanssa 18. Elokuuta 1840. Moarielta.A.A. Borenius pani talteen 09.08.1872. 145 - säkeisen Lemminkäisen virren (SKVR 1 2 748) Poavilan vaimo oli leivässäeläjä, meni vanhana startsoihin -- ja siellä kuoli. Moarie oli Peksujevin sukua, hänen isä oli Antipov Andropov.Kostamuksessa kuollut. Moariella oli kaksi veljeä, toisen nimi oli Okahvana, jonka kerrotaan hukkuneen järveen Okahvanalla oli lapset Vasselei, Moarie, ja Iivana. Moarien toinen veli jonka nimestä ei ole tietoa, hänellä oli poika Tihvana s.1845.

Okahvanalla muistetaan olleen ainakin yksi sisar, Moarie, ja yksi veli, jonka nimeä kertojani eivät muista. He kuuluivat Peksujevin sukuun. Moarie oli naimisissa Kontokissa Laukkani Poavilan kanssa. Moarielta A. A. Borenius pani talteen 9.8.1872 145-säkeisen Lemminkäisen virren (SKVR 12 748). Ilmeisesti kyseinen Moarie on sama Kostamuksessa syntynyt kontokkilaisen Poavilan vaimo Moarie, josta Niemi mainitsee: "Poavilan vaimo oli leivässäeläjä, meni vanhana startsoihin - - ja siellä kuoli v. 1904." Moariella ja Poavilalla oli 6 poikaa: Leva, Miihkali, Riiko, Joakko, Timo ja Tomenttei. Miihkalin akka Palaka, joka oli Munankilahden Hyvösiä (Dobrinineita), oli etevä tietäjä; hän saneli 1911 Nasto Lesoselle peräti 25 loitsua."

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, Kostamus, s.235. Kirjayhtymä, Helsinki 1978.

"Moarie Poavilan naini syntynyt Kostomuksessa, meni naimisiin Kontokkiin Poavilalle. Moarie oli leivässä eläjä ja vanhana meni startsoihin ja siellä kuoli 1904. Moarien mies Ohvoni Poavila kuollut Kontokissa 1895 paikkeilla. Poavila oli luonteeltaan hyvin vihanen ja raju ja sitä sai usein Poavilan naini Moaria kokie.

Kerrankin olivat järvellä, Poavila syyttömästi poikaansa torui, mutta Moarie kävi puolustamaan poikaansa, silloin Poavila Moarietaan iski huoparilla niin, että Moarielta meni käsi poikki.

Toisen kerran taas Poavila palasi metsästä, Moarie sattui olemaan naapurissa ja näki miehensä tulevan, kovasti hän pelästyivät että nyt paha perii, mutta samalla keksi kepposen. Naapurinsa emännältä sai uuden (emälampaan) ja sitä taluttamaan kotiinsa. Poavila huutaa vihasesti Moarielle, mistä sie vietävä tulet? Mutta Moarie tiesi ukkonsa ja vastaa: pokkuo (pässä) olin, ukkoseni, käymässä tuosta naapurista ja niin viepi pokon lammas karsinaan, siten peästi piäh sillä kerralla. Sillä kertaa asia noin sievästi meni. Muuten Poavila oli naapureinsakin kanssa riitelijä ja paha Poavila oli tietäjä ja patvaska. Hän oli ahkera kalastaja ja huuhaan roataja, leivässä eläjä. Vanhana Poavila eli siten, että kukin viidestä pojasta elätti isäänsä yhden viikon ja sitten ukko siirtyi toisen pojan luokse. Poavilan pojista yksi nykyään on patvaska. (Puhemies)."
Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kylä kiertämässä, Kostamus, s.235. Kirjayhtymä, Helsinki 1978.

"Kontokista oli Nasti Aittavaaran muistiin jäänyt Paavila niminen ukko ja hänen pikku runonsa : Se oli Kontokissa yksi ukko se oli jo semmoini vanha ukko - oikeiv vanha. Se kul laulo ni - en taija muistoa sel lauluo vaim muistasinko vielä kun se laulo ni, kun sanottih jotta tule syömäh ni, se laulo jotta:"Antau jähtyö, antau jähtyö" - itse souiti siinä:

"ei ole huolta huuhmarella
eik ole kiirehtä kivellä,
itse on akatoin kivellä
tyttäretöin huuhmarella".

Sitä laulo ta siinä sauvah se siinä keikku kun syömäh käsettih nin se laulo aina sej jotta: Antau sen keitoj jähtyö, ei ole huolta huuhmarella . . ."

Muissatko sen Kontokin ukon nimie?

No - en oikeim muissa jotta mi se oli, Poavila se oli etunimi, vain tuota em muissa sukunimie mi sen ois ollut, oliko se Laukkasie vaim mitä se oli? Kontokiss oli paljo kyllä Laukkasie jotta, oliko se Laukkasie vain . . . Poavila sen oli sen ukon nimi. Ta se oli hyviv vanha jo kum mie olim pieni tyttö kun (se) kävi, ta se sitä laulo kun syömäh käsettih - muull aikoa ei niinkänä vielä nin kun syömäh käsettih, sauvan kera käveli ta vain sano: "antau jähtyö!"

Lähde: Virtaranta, Pertti: Runonlaulajia ja Tietäjiä, Vienan kansa muistelee. s. 19.

"Edellä mainittujen Laukkasen Miihkalin, Levan ja Timon isä Ohvoni Poavila "oli kuollut n.v. 1895; hänen Kostamuksesta tuotu vaimonsa Moarie kuoli v1904. Poavilasta Petri Lesonen oli kuullut mm:

" Poavila oli luonteeltaan hyvin vihainen ja raju ja naapureinsakin kanssa riitelijä ja paha. Poavila oli tietäjä ja patvaska. Hän oli ahkera kalastaja ja kova huuhan roataja, leivässä eläjä. Vanhana Poavila eli siten, että kukin viidestä pojasta elätti isäänsä yhden viikon ja sitten ukko siirtyi toisen pojan luoksi. Poavilan pojista yksi nykyään on pafvaska"

Moarien runotaitoa edustaa jälkipolville vain yksi näyte, A.A. Boreniuksen 09.08.1872 muistiin merkitsemä Lemminkäisen virsi."

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kylä kiertämässä, Kontokki, s.259.

"Ainakin Lounais-Vienassa keski-ikäiset, omaa kotitalouttaan johtavat jälkeläiset toisinaan jakoivat huolenpidon vanhemmistaan niin, että nämä joutuivat säännöllisesti kiertämään kotitaloudesta toiseen. Näin Peri Lesosen vuonna 1908 Kontokista tallentaman tiedon mukaan "vanhana Paavila Ohvonpoika eli siten, että kukin viidestä pojasta elätti isäänsä yhden viikon ja sitten ukko siirtyi toisen pojan luokse"."

Lähde: Pöllä, Matti 2001: Vienankarjalainen perhelaitos 1600-1900. s. 430.

Kontokki

1.1.3.2. Laukkanen Stahvei Ohvonpoika

Kon.L.

(Jevstafij Afanasijev Läkkujev)

Synt. n. 1819, Kontokki

Kuollut 15.04.1866, Kontokki

Puoliso: Anna Ivanintyttö

(Anna Ivanovna)

Synt. n. 1816

Kuollut 12.12.1884

Lapset: Juho, Ortjo, Huotari, Matrjona, Lukki, Nasto ja Akuliina.

15.04.1866 kuoli Kontokin talonpoika Stahvei (Afanasijinpoika) Läkkyjeff 48 vuotiaana. Haudattu Kontokin hautausmaalle, haudattu 18.04.1866.

12.12.1884 kuoli Anni (Ivanintyttö) Läkkyjeff (Stahvein vaimo) 68 vuotiaana. Haudattu Kontokin hautausmaalle 15.12.1884. ⁸

1.1.3.3. Laukkanen Paro Ohvontyttö

Kon.L.

(Paraskeva Afanasijevna Läkkyjeva)

Synt: 1822, Kontokki

?10.1822 (päivä ei kirjoitettu) Kontokin talonpoika Afanasij (Ohvo)Läkkyjeffin perheeseen syntyi tyttö Paraskeva. ⁹

Kostamus

Kylä

1.1.3.4. Peksujev Fedosja Ohvontyttö

Kon.L.

(Fedosja Afanasijevna Läkkyjeva)

Synt. n. 1824, Kontokki

Puoliso: 1.2.2. Peksujev Jefim Maksiminpoika

Kos.P.2.

(Jefim Maksimovits Peksujev)

Synt. n. 1808, Kostamus

Vihitty: 11.07.1848

Lapset: Palaka ja Vasselei

11.07.1848 vihitty ensimmäiseen avioliittoon Kostamuksen talonpoika Jefrem Peksujev, 40 v (Maksiminpoika) ja Fedosja, 24 v (Kontokin talonpojan Afanasij Läkkyjeffin tyttö). ¹⁰

Vuonna 1858 kerrotaan **Jefim Maksiminpoika Peksujevin** talossa olleen 3 miestä ja 2 (naista) työntekijää.

Vuonna 1866 3 miestä ja 3 naista, talojen lukumäärä 1, piharakennuksia 1, peltoa n. 1 a, heinämaata n. 5 a, lehmiä 1, lampaita 3 ja 3 venettä. Elinkeinona kotityöt.

Lähde: Kostamuksen ja Kontokin historiasta (Petroskoin kirjasto) käänös Lilja Karvonen.

Saviniemesta. Kylälle päin mentäessä. oli joukko taloja, oli ainakin JEHHIMÄISEN, Miihkalisen (Pupun), Hilattalan, Miitreisen, Toavitaisen, Hilippäisen, Ortjosen, Petrisen ja alarivissa. rannempana Hilippäisen kohdalla Timosen talot (uusi ja vanha).

Lähde: Virtaranta, Pertti. Vienan kylä kiertämässä. Kostamus. s.209. Kirjayhtymä, Helsinki 1978.

1.1.3.5. Läkkyynen Houri (Ohvontyttö?)

Kon.L.

Puoliso: Huovinen Ontrei Larinpoika

Kuj.H.2.1.

Synt. n. 1830
Kuollut. 1906
Vihitty: 1849
Lapset: Outi, Oksenie ja Katti

Ontreita Petri Lesonen kuvaa v. 1908 seuraavin sanoin: "Ontrei Huovini on samaa Huovisen pritsotaloa (= sukua) ja hän on kahitsi katala nainut (kolmitsi kova osani). Ontrei on ikänsä Sortavalan puolessa kaupoilla kuleksinut, leinässä eläjä hän on, pohasvuttakaan hänellä ei ole." Näiden kielteisten tietojen vastapainoksi on mainittava, että Ontrei oli hyvä sadunkertoja. Joos. Mustakallio pani kevättalvella 1880 silloin n. 50-vuotiaalta Ontreilta - eli Antti Huoviselta, kuten Mustakallio hänen nimensä kirjoitti - paperille 8 satua eli enemmän kuin muilta Kuivajärvessä haastattelemiltaan.

Ontrein ensirnmäinen vaimo Opro kuoli nuorena. Heille ei jäänyt lapsia.

Toinen vaimo Houri oli syntynyt samana vuonna kuin Ontrei, siis 1830. Houri kuoli v. 1906.

Ontreilla ja Hourilla oli kolme tyttöä, mutta ei yhtään poikaa. Tytöistä Outi joutui naimisiin Latvajärven Nauvunvaaraan Homalle. "Homa-vävyksi kutsuttiin kuivarvies (= kuivajärveläiset) sitä." Oksenie oli naimisissa Latvajärven Vasonvaarassa, mies oli Vasselei. Katti, nuorin tyttäristä, meni naimisiin Soavini Olekseine kanssa. Oleksei oli Saarijärven kylästä, mutta tuli Kuivajärveen Ontrein ja Hourin taloon Niemelään kotivävyksi. Paulaharju on 15.07.1915 pannut muistiin pari loitsua tältä "Oleksein emännältä", jonka hän ilmoitti olleen n. 60-70 vuoden ikäinen.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä - Kädellä Lämpimällä, s. 236. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala 1993.

Lari Larinpojan lapsia perimätiedon mukaan olivat Outokka ja Ontrei, jonka sanotaan syntyneen vuonna 1830. Ontrei onkin rippikirjojen torppari Andres Larsson Huovinen. Syntymävuosi on kuitenkin 1824 eli eroaa perimätietoon on. Andersin eli Ontrein veljeksi nimetään rippikirjassa Aliibein s. 1839, Jöran s. 1839 ja Riiko s. 1841, joista Aliibein ja Jöran olivat kaksoset. Kukaan näistä kolmesta ei nimen perusteella liene Outokka Larinpoika, Toisaalta, miksi perimätieto ei lainkaan tunne näitä Larin ja - luultavasti toisen vaimon Tomnan - lapsia?

Rippikirjoissa 1834-42 ja 1843-50 on lisäksi Ontrein sisarina mainittu Outi s. 1821, Houri s. 1822, Zigli s. 1833 ja Maria s. 1828. (Joistakin muista yhteyksistä olen ymmärtänyt, että Sikli olisi miehen nimi. Rippikirjassa lukee kuitenkin selvästi "Larsdotter Zigli".) Perimätieto ei suoraan tunne heistä ketään. Näin ollen kirkonkirjat ja perimätieto käyvät yksin vain Ontrein kohdalla. **Ontrein vaimoksi mainitaan kirkonkirjoissa Houri Läykkynen** ja avioitumisvuodeksi 1849. Perimätiedon mainitsemaa Ontrein ensimmäistä vaimoa Oproa eivät kirkonkirjat tunne.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1971: Polku Sammui, Kuivajärvi s. 73. Vammala 1971

Kontokki Talo 14

Kyläniemi, Läykkylä

1.1.3.1.1. Laukkanen Leva Poavilanpoika

(Leontij Pavlov Läykkujev)

Synt. 1843, Kontokki

Puoliso: Melentjev Okku Iivanantytty

(hänen äiti Timontytty Peksujev)

Akonlahti, Jehrimänvaara

Lapset: Iivana (Heillä ollut 1 poika joka kuollut nuorena)

Kon.L.1.

A.Je.M.1.1.6.

Lari Poavilaini

Näin kk:ssa. Todennäköisesti: **Leva P.**

Laulanut Meriläiselle.

Lähde: Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 1. Kalevalan-Aineiset Kertovaiset runot. Toisinnot 1-700. Julkaissut Helsinki 1908 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon osakeyhtiö.

Poavilaini Lari; Kont.

V. 1889 76 v. vanha. Lari Poavilaista Kontokista ei ole voitu todeta; sen sijaan on sieltä mainittu eräs Leva P., josta tiedetään, että hän mielellään lauleli vanhoja runoja. Tämä olisi kuitenkin ollut jonkun verran nuorempi, v. 1908 n. 60:n, mutta laulajien ikä Ven.-Karjalassa on yleensä niin vaikeasti määrittävä ja epämääräinen käsite, ettei siihen voi aina perustaa.

Lähde: Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 4. Loitsuja: Toisinnot 822-2132. Lisiä Toisinnot 2133-2543. Elämäkerrallisia tietoja runojen laulajista Hakemistoineen. Julkaissut Helsinki 1921 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon OY.

Nasti Huotarinen- Aittavaara Kun tiedustelin Nastilta, keneltä hän eniten oppi tietoja Kontokissa, oli vastaus: sisareltaan. Sisar taas oli saanut oppinsa muilta kontokkilaisilta. Näistä Nasti nimesi muutaman. Ensinnäkin äidin sisaret Toarie ja Okku, joiden miehet Poavilan Timo ja Leva olivat veljeksiä.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä - Kädellä Lämpimällä, s. 236. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala 1993.

Ilmeisesti Poavilan Miihkailin veljiä olivat Leva ja Timo joilla vaimoina sisarukset Okku ja Toarie Kostamuksen Pöksysii eli Peksujeveja. Levasta ja Timosta Nasti Huotarinen kertoi: Kesällä heinätoita tekivät, syksyllä metsästivät, ansoja pitivät ja lintuja ampuiva. Levasta joka 1908 oli yli 60- vuotias, Petri Lesonen mainitsee:>> Leva mielellään laulelee vanhoja runoja; talvet hän käypi Suomessa kaupoilla, kesäksi aina tulee kotiinsa. Yksi poika Levalla oli, mutta sekin on kuollut. Nuorempana Leva oli viinaan menevä mies, mutta nyt on lakannut juomasta. Leva on leivässä eläjä>>.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, Kontokki, s.258.

Poavilainen Leva (Lari kai on erehdyksessä tullut kirjoitetuksi, sillä Laria ei kukaan tiennyt Kontokissa) vielä elää jo on yli 60 vuoden vanha mies. Leva mielellään laulelee vanhoja runoja; talvet hän käypi Suomessa kaupoilla, kesäksi aina tulee kotiinsa. Yksi poika Levalla oli, mutta sekin kuollut. Nuorempana Leva oli viinaan menevä mies, mutta nyt on lakannut juomasta. Leva on leivässä eläjä.

Lähde: Virtaranta, Helmi 1975: Castrenianumin Toimitteita 12, Vienan runonlaulajia ja tietäjiä, s 33.

Nasti Aittavaara kertoo:

No siitä oli tapaus Kontokissa kun Timon-naini-täti näköy ikkunasta jotta Levan Iivanan nellä vuotta vanha tyttö tulou heiläpäin hankista myötev valkeissa voatteissa. Heän ajattelou jotta mintähyö ol lapsi peäsetty näin aikaseh pihalla ta suoritettu valkeih voatteih. Mänöy uuvestah ikkunah - ka lapsi on katot, ei näy ni missä! Heäl lähtöy käymäh Levassa - ka sielä lapsi läsiy ihan sijassa (=sairastaa vuoteenomana). Ta ei ni noussut siltä sijalta, siih kuoli.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1958: Vienan kansa muistelee, s. 745. Werner Söderström Oy, Porvoo 1958. 804 sivua

Kontokki Talo 15

Kyläniemi, Läykkylä

1.1.3.1.2. Laukkanen Miihkali Poavilanpoika

(Mihail Pavlov Läykkujev)

Kon.L.2.

Synt. 1845, Kontokki

Puoliso: 1.1.2.1.1.2. Dobrinin Palaka Timontyttö

A.Mu.D.2.

Synt. n. 1851, Akonlahti, Munankilahti

Miihkalin akka Palaka, joka oli **Munankilahden Hyvösiä (Dobrinineita)**, oli etevä tietäjä; hän saneli 1911 Nasto Lesoselle peräti 25 loitsua.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, s. 235-236.

Mainittu **Miihkali oli Poavilan Miihkali sukunimeltään Laukkanen** ja hänen **vaimonsa oli Timon tytär Palaka Akonlahdesta**. Palaka oli etevä tietäjä >>se prostitti järveh ta mettsäh jos kellä sattui hampahie kivistämäh tai silmäk kipeyty tahi mitä >>, selvitti Nasti Huotarinen . >> Loitsut sanoi oppineensa vanhemmilta ihmisiltä; uskoi täydellisesti, että niillä voi parantaa sairaita>> Hän saneli 1911 Nasto Lesoselle peräti 25 loitsua.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, s. 258.

Nasto Lesonen sai kipinän keräystyöhön kesällä 1911. Sisarensa miestä auttaakseen hän oli tuolloin lupautunut Akonlahteen ativoihin lähtiessään kirjoittamaan muistiin sen puolen perinnettä ja kansantietoutta.

Toisen osan loitsuista suurimman osan **saneli Kontokissa elävä 60-vuotias Puavilan Miihkalin akka, syntyisin Munankilahdesta** (n:ot 50-74). Niistä on syytä mainita harvinaisemmat Jieän synti ja Siän kopra (sydänvaivoihin) Lemmennostotaikaa (67) selvittäessään Puavilan Miihkalin akka oli varoittanut nuorenpuoleista haastattelijaansa: "Tätä lapsirukka et ni kirjuttane. Tämä on ni tärris ta tehosa".

Lähde: Vuoristo, Sakari 1992: Iivo Marttinen Vuokkiniemen Kansanperinteen Suurkerääjä, s. 161.

Puavilan-Miihkalin akka; Kont.

Kotoisin Munankilahdesta, v. 1911 60 v. vanha. Loitsut sanoi oppineensa vanhemmilta ihmisiltä; uskoi täydellisesti, että niillä voi parantaa sairaita. Kun kerääjä kysyi, oliko hän keltä salvannut verta, vastasi eukko: "Mintäh mie en ole, kun vain sattuu leikkuamah, niin jokahini juoksou miun luo, tai salpautuu, kuin puhunen huavah". "Lemmennostosta" lausui akka: "Tätä, lapsi rukka, jos et ni kirjuttane. Tämä on niin tärris ta tehokas" (n 67) ja vedestä prostitutuksesta: "Senin mie olen prostittan, tai on hyö piästy, kellä lienöy vejestä ollun" (n. 70).

Lähde: Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 4. Loitsuja: Toisinnot 822-2132.

Lisiä Toisinnot 2133-2543. Elämäkerrallisia tietoja runojen laulajista Hakemistoinen. Julkaissut Helsinki 1921 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon OY, s 1160.

Kontokki

1.1.3.1.3. Laukkanen Senja Poavilantyttö

Kon.L.3.

(Ksenia Pavlovna Läykkyjeva)

Synt. 26.01.1847, Kontokki

Kuollut 20.11.1848, Kontokki

26.01.1847 syntyi Kontokin talonpojan Poavilan (Afanasijevinpoika) ja Marian (Antipantyttö) perheeseen Ksenija, kastettu 06.04.1847.

20.11.1848 kuoli Kontokin talonpojan Poavilan (Afanasijevinpoika) tyttö Ksenija 3 vuotiaana, haudattu 22.11.1848. ¹¹

Kontokki Talo 1

Kyläniemi

1.1.3.1.4. Laukkanen Riiko Puavilanpoika

Kon.L.4.

(Grigorij Pavlov Läkkyjev)

Synt. 17.11.1850, Kontokki

Puoliso: Melentjev Maria_Lukantyttö

Kon.2.2.

Synt. 1857

Vihitty: 20.05.1874

Lapset: Oleksei, Riiko, Juho, Mefodii, Jegor, Mihail, Kaksoset: Georgii ja Rodion, Sandra, Anna, Marina ja Uljana.

17.11.1850 syntyi Kontokin talonpojan Poavila (Afanasijevinpoika) Läkkyjeffin ja Marian (Antipan tyttö) perheeseen poika Grigorij. (Riiko), kastettu 19.01.1851.

20.05.1874 vihitty avioliittoon Kontokin talonpoika Grigórij (Riiko Poavilanpoika) Läkkyjeff, 23 v. ensimmäinen avioliitto ja Marija (Lukánin (Lukka) tyttö) Melentjev 17 v. ensimmäinen avioliitto.¹²

1.1.3.1.5. Laukkanen Iro Poavilantyttö

Kon.L.5.

(Irina Pavlovna Läkkyjeva)

Synt. 05.05.1855, Kontokki

05.05.1855 syntyi Kontokin talonpojan Poavilan (Afanasijevinpoika) ja Marian (Antipantyttö) perheeseen tyttö Irina (Iro) kastettu 5.07.1855.¹³

Kontokki Talo 6

Kyläniemi, Mäkkälä

1.1.3.1.6. Laukkanen Timo Poavilanpoika

Kon.L.6.

(Timofej Pavlov Läkkyjev)

Synt. 03.05.1858, Kontokki

Puoliso: Melentjev Darja_Ivanintyttö

A.Je.M.1.1.7.

Synt. 1863, Akonlahti, Jehrimänvaara

Vihitty: 22.01.1882

03.05.1858 syntyi Kontokin talonpojan Poavilan (Afanasijevinpoika) Läkkyjeffin ja Marian (Antipantyttö) perheeseen poika Timofej (Timo) kastettu 31.08.1859.

22.01.1882 Timoféij' (Poavilanpoika) Läkkyjeff 23 v. Kontokki ja Dá' rja (Toarie Ivanintyttö) Melentjev 19 v. Akonlahti, vihitty avioliittoon.¹⁴

Kontokki v. 1890, Talo 469

Pavel Af. Ljavkujev 72 v.

Vaimo Maria Anton. 68 v.

Lapset Jakov 38 v. TIMOFEJ 32 v. Dmitrij 29 v.

Lähde: Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1890

Nasti Huotarinen- Aittavaara Kun tiedustelin Nastilta, keneltä hän eniten oppi tietoja Kontokissa, oli vastaus: sisareltaan. Sisar taas oli saanut oppinsa muilta kontokkilaisilta. Näistä Nasti nimesi muutaman. Ensinnäkin äidin sisaret Toarie ja Okku, joiden miehet **Poavilan Timo ja Leva olivat veljeksiä.**

Lähde: Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä - Kädellä Lämpimällä, s. 236. Vammalan Kirjapaino Oy, Vammala 1993.

Ilmeisesti Poavilan Miihkailin veljiä olivat **Leva ja Timo** joilla vaimoina sisarukset Okku ja Toarie Kostamuksen Pöksysii eli Peksujeveja. Levasta ja Timosta Nasti Huotarinen kertoi : Kesällä heinätoita tekivät, syksyllä metsästivät, ansoja pitivät ja lintuja ampuivat.
Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, Kontokki, s.258.

Kontokki Talo 13

Kyläniemi, Läykkylä

1.1.3.1.7. Laukkanen Joakko Poavilanpoika

Kon.L.7.

(Jakov Pavlov Läykkyjev)

Synt. 1853, Kontokki

Puoliso: Karhunen Iro Vasseleintyttö

Vus.K.2.2.

Synt. 1862, Vuokinsalmi

Vihitty: 25.05.1879

Lapset: Kirilä, Juho, Oleksei, Kirill, Outi, Maria ja Nasti.

25.05.1879 **Jákov (Jaakko Poavilanpoika) Läykkujeff** 26 v. ja **Irina (Iro Vasseleintyttö) Kargujeva** Vuokkisalmelta 17 v. vihitty avioliittoon. ¹⁵

Kontokki v. 1890, Talo 469

Pavel Af. Ljavkujev 72 v.

Vaimo Maria Anton. 68 v.

Lapset JAKOV 38 v. Timofej 32 v. Dmitrij 29 v.

Lähde: Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1910

Tietäjäksi mainittu >> **Joakon naini Iro oli Vuokinsalmesta Karhusen Vasselein ja Stepanien, tunnetun perinteentaitajan tytär, joka jo 16- vuotiaana oli annettu miehelle >>** Lemie mettsäh kumpeästi nin sehän se niitä, aina niitä (loitsuja) luki>>, ynnä muita taikoja teki, kertoi Nasti Huotarinen. ¹⁶

Karhunen Vaselei nai Akonlahden Jerimänvaarasta Huttuni Stepanien. Vasselei kuoli nuorena. Stepanie asui leskenä poikansa Iivanan kanssa, ja taloa sanottiin Leskiseksi (kartassa n:o 5). Stepanie oli staroviera, >>oman stauttsaseh kera kulki>>, ja samaan uskoon oli tyttäretkin kastettu. Munankilahdessa oli starovierojen pappi, Saikka Vasselei, >>oikeiv vanha ukon keäppänä>>. Stepanie osasi >> kaikki Jumalan sfiihut>> ja opetti niitä tyttärilleenkin. Pyydetessä hän antoi hätäkasteen.

Stepanie tuli lopulta umpisokeaksi, jää kasvoi silmien päälle. >>astu, ei nähnyt jalan tietä.>> Vain penkillä >>istuo köhjötti>>. Heikki Huovinen muisteli, että Stepanien vieressä penkillä oli kannenkerallinen pärevakka, >>koropa>> jossa hän säilytti omat ruokailuvälineensä. -Stepanie kuoli n. v. 1920 kotonaan Vuokinsalmen Leskisessä.

Stepanie Karhusta haastattelivat monet perinteenkerääjät: Ivo Marttinen, Nasto Lesonen, Rafael Engelberg ja Samuli Paulaharju. Viimeksi mainitun kokoelmiin liittyvät myös seuraavat elämäkertatiedot: >>Stepanie Karhunen, 78 vuotta vanha, syntyisin Akonlahdesta, Malahvienvaarasta. Akonlahdesta on kolme virstaa niille vaaroille. Alkujaan olen Huttusia. Ei toatto soattan laulaa. Moamo soattoi itkie omie mielipahojansa. Mie häntä olen monta loatuun soattan. Mie kasvoin syön-Venähellä Sunkussa. Hallavuuvet kun oli, niin moamo lapsien kera meni sinne, ja oli 16 vuotta.>>

Stepanielta on pantu muistiin etenkin loitsuja ja itkuvirsiä, hiukan muutakin runoa, sekä joitakin taikoja ja yksi satu.

Karhuni Vasselei ja Stepanien poika Iivana, jota isän kuoltua kutsuttiin >>Lesen Iivanaksi>>, oli nainut Latvajärvestä Moarien. Heillä oli poika Vasselei (kaatui 1. mailmansodassa) ja tyttö Iro

(naimisissa Akonlahden Jerimävaarassa Oleksei Nykäsen kanssa). Iivana viljeli maata, ajoi rahtia eli >>völjäsi Hilippä Karhusen tavaroita Kajoanista>> ja kävi kauppamatkoilla Kainuun puolella. Kaupanteko sujui vaikkei Iivana osannut kirjoittaa yhtään kirjainta eikä numeroa. Saavisen Nikolai oli kuullut kerrotavan, miten Leskisen Iivana pani muistiin antamansa velan: Ensin hän piirusti jonkin talon lähetyvillä olevan tuntomerkin, jonka perusteella hän tunsi talon, sitten hän piirsi velkasumman viivoina, niin että pitkä viiva oli koko markka, puoli viivaa oli puoli markkaa ja neljäsosa viivaa 25 penniä. Iivana eli vielä 1920-luvulla, jolloin rajavartiosta Palvellut Heikki Huovinen oli hänen nähnyt työskentelevän rajan läheisyydessä jossakin työporukassa. Oli Heikki kysynyt, tunteeko setä minua, mutta Iivana ei ollut tuntevinaan. Vasselein ja Stepanien työtöt olivat Iro, Moarie, Outi ja Anni. Iro -- armotoin (= orpo) kun oli-- naitettiin jo 16- vuotiaana Kontokkiin. Moarie joutui naimisiin Hietajärveen; hänen miehensä oli Ohvo ja Malanie Huovisen poika Issakka. Outi oli naimisissa Märässävaarassa. Anni oli miehellä Hietajärvessä, Ortjo Huovisen vaimona, kuten edellä on kerrottu.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1971: Polku Sammui, s. 196-197. Vammala 1971.

1.1.3.1.8. Laukkanen Dmitrij Poavilanpoika

Kon.L.8.

(Dmitrij Pavlov Läykkyjev)

Synt. n. 1861, Kontokki

v. 1890, Talo 469

Pavel Af. Ljavkujev 72 v.

Vaimo Maria Anton. 68 v.

Lapset Jakov 38 v. Timofej 32 v. DMITRIJ 29 v.

Lähde: Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1890

Rukajärvi

1.1.3.2.1. Laukkanen Matrjona Stahveintyttö

Kon.L.1.

(Matrjona Jevstafijevna Läykkyjeva)

Synt. 30.03.1846, Kontokki

Kuollut n. 1918, Rukajärvi

Lapset: Dimitri

30.03.1846 syntyi Kontokin talonpojan Jevstafijn (Stahvei Afanasijevinpoika.) ja Annan (Ivanovintyttö) perheeseen tyttö Matrjona, kastettu 06.04.1847.

14.10.1873 syntyi Kontokissa Matrjona (Stahveintyttö) Läykkujeffille poika Dmitrij (Miiitrei), avioliiton ulkopuolella, kastettu 20.01.1875.¹⁷

Hän asui varakkaassa perheessä, perhe oli uskonnollinen, kova kuri hallitsi perheessä - uskonto oli luultavasti kreikkalaiskatollinen. Matrjona rakastui mieheen joka oli toista uskontoa. Hänen nimensä oli Iivan ja hän oli kotoisin Argangelista. Hän oli metsän- tai puutavaran kauppias - ostaja. Perheiden periaatteiden mukaan avioliitto oli mahdoton, sillä se oli vastoin heidän uskontoa. Pojan syntyminen perheeseen oli vastenmielistä. Pojan syntymisen jälkeen Matrjonan piti jättää perhe, hän muutti pojan kanssa asumaan Rukajärvelle - 130 km Kontokista. Iivana oli matkustanut Argangeliin, eikä hänestä senjälkeen oltu kuultu. Matrjona oli muistellut rakkaudella Iivanata, hän oli ollut suuri, kaunis mies, mustat kiharat hiukset. Elämä Rukajärvellä ilman aviomiestä pojan kanssa oli raskasta. Sukulaiset Kontokista kävelivät Rukajärvelle ja antoivat apua Matrjonalle ja hänen lapselleen. Dimitrin piti jo hyvin nuorena elättää itsensä ja äitinsä. Hän teki räätälin töitä, ja kalasteli. Dimitrin vaimo oli Anni Jeremejeva Rukajärveltä, heillä oli paljon lapsia.

Lähde: Kirjeet Venjältä

Kontokki Talot 11-12
Kyläniemi
(Läykkylä)
(Talo 11 palanut)

1.1.3.2.2. Laukkanen Juho Stahveinpoika

Kon.L.2.

(Iova Jevstafijev Läykkyjev)

Synt. 06.05.1849, Kontokki

Puoliso: Dárja Fjódorintyttö

Lapset: Lukka, Próhor, Palaka, Vappu, Jeli, Márfa, Marssa, Matrjóna, Feodotia ja Uliania.

06.05.1849 syntyi Kontokin talonpojan Stahvei (Afanasijevin poika) Läykkijeffin ja Annin (Ivanovin tyttö) perheeseen poika **Iova (Juho)**, kastettu 07.07.1849.

Kontokki

1.1.3.2.3. Laukkanen Ortjo Stahveinpoika

Kon.L.3.

(Artemij Jevstafijev Läykkyjev)

Synt. 20.10.1849, Kontokki

Kuollut 1925?, Nurmee

Puoliso: Melentjev Hoto Riiontyttö

Kon.M.1.1.

(Fedosia Grigorjevna Melentjeva)

Synt. 1857, Kontokki

Vihitty: 20.05.1874

Lapset: Simo, Juho, Luka ja Varvara

20.10.1849 syntyi Kontokin talonpojan Stahvei (Afanasijinpoika) Läykkijeffin ja Annin (Ivanovintyttö) perheeseen poika **Artemij (Ortjo)**, kastettu 19.01.1851.

20.05.1874 Kontokin talonpoika **Artémij (Ortjo Stahveinpoika) Läykkijeff** 24 v. ensimmäinen avioliitto ja **Fedóra (Hoto Grigoriintyttö) Melentjev** 17 v. ensimmäinen avioliitto, vihitty avioliittoon.

Yläreävyssä > eli Läykkylässä asui Laukkasien sukua. Näitä Laukkasia olivat veljekset **Huotari ja Ortjo**, joiden isä taas oli Stahvei. Ortjon vaimo oli Kontokista **Riion Hoto** melkoinen tietäjä, joka >>metsän nenäh loati >> ja >> ken leikkai jalkoai tahi kättäh ni se verta salpai>>.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kylä kiertämässä, Kontokki, s.258.

20) **Ortto Laukkani** 73 v. Kontokki, Kontokki kk. ¹⁸

Artemij Stafeiv, Olli 20.10.1849 haudattu Nurmekseen 1925 ? , hautakivessä ei vuosilukuja. ¹⁹

Akonlahti

Munankilahti

1.1.3.2.4. Foman Lukki Stahveintyttö

Kon.L.4.

(Glikérija Jevstafijevna Läykkyjeva)

Synt. n. 1853 Kontokki

Puoliso: Foman Pjort Miihkalinpoika

Synt. n. 1848

Vihitty: 22.07.1874

22.07.1874: vihitty avioliittoon Nilmalahden talonpoika Pjotr (Pekka Miihkalinpoika Homa) Fomán 26 v. ensimmäinen avioliitto ja Glikérija (Lukki Stahveityttö) Läykkujeff 21 v. ensimmäinen avioliitto.²⁰

Akonlahti

Munankilahti

1.1.3.2.5. Bogdanov Nasti Stahveityttö

Kon.L.5.

(Anastasia Jevstafijevna Läykkyjeva)

Synt. 29.12.1855, Kontokki

Puoliso: Bogdanov Ivan

Synt. n. 1855

Vihitty: 27.07.1880

29.12.1855 syntyi Kontokin talonpojan Stahvei (Afanasijinpoika) Läykkujeffin ja Annin (Ivanovintyttö) perheeseen tyttö Anastasia (Nasto), kastettu ? 11.03.1855.

27.07.1880 Ivan Bogdanov 25 v (syntynyt avioliiton ulkopuolella Nilmalahti) ja Anastasia (Nasto Stahveityttö) Läykkujeff 25 v. vihitty avioliittoon.²¹

Akonlahti

Munankilahti

1.1.3.2.6. Bogdanov Akuliina Stahveityttö

Kon.L.6.

(Akuliina Jevstafijevna Läykkyjeva)

Synt. 13.06.1858, Kontokki

Puoliso: Bogdanov Tarasij Fjodorinpoika

A.Mu.B.1.1.

Synt. n. 1860, Akonlahti, Munankilahti

Vihitty: 19.09.1894

Lapset: Irina ja Maria

13.06.1858 syntyi Kontokin talonpojan Stahvei (Afanasijinpoika) Läykkujeffin ja Annin (Ivanovintyttö) perheeseen tyttö Akuliina, kastettu 31.08.1859.

19.09.1894 vihitty avioliittoon Tarasij (Nilmalahdesta Fjodorinpoika) Bogdanov 34 v. ja Kontokista Akulina (Stahveityttö) Läykkujeff 36 v.²²

Kontokki Talo 16

Kyläniemi, Läykkylä

1.1.3.2.7. Laukkanen Huotari Stahveinpoika

Kon.L.7.

(Fjodor Jevstafijev Läykkyjeva)

Synt. 1864, Kontokki

Ammatti: Suutari

Puoliso: Huotarinen Maria Sirkeintyttö

A.Tu.H.1.2.

(Maria Sergejevna Feodorova)

Synt 1872, Akonlahti, Kuikkaniemi

Vihitty: 21.05.1890

Lapset: Juho, Jaakko, Niilo, Huotari, Vasselei, Roope, Maria, Hekla, Uljania ja Palaka

21.05.1890 Fjodor (Stahveinpoika) Läykkujeff 26 v Kontokista ja Maria (Sergéintyttö Akonlahdesta) Fedorova 18 v. vihitty avioliittoon. (molemmilla ensimmäinen avioliitto).²³

Kontokkin naidun **Moarie-sisaren** >>moamo-akka>> Katti.²⁴

Nasti Huotarinen joka 1890- luvulla paljon oleskeli Morie- sisarensa luona Kontokissa, mainitsi Kontokin tietäjistä nimet >>Miihkailin naini>> ja>> Joakon naini>>. Yläreävyssä > eli Läykkylässä asui Laukkasien sukua.Näitä Laukkasia olivat veljekset Huotari ja Ortjo , joiden isä taas oli Stahvei. **Huotarin vaimo Moarie oli Akonlahden Kuikalta (Kuikkaniemestä) Simanaisen Sirkein ja tämän vaimon Outin vanhin tytär**; Moarien tietoa on tullut talteen hänen nuoremman sisarensa Nastassien (Nasti Huotarisen) välittämänä. ²⁵

Vilho Jyrinoja kertoo: **Tädeistä vanhin (Mari) Moarie joutui 18 - vuotiaana naimisiin Kontokkiin Stahvein Huotarille (sukunimi Laukkanen)** ja kuoli ensimmäisen mailmansodan aikana. ²⁶

Muut >> tietohuiset >> taas ovat osaksi kotoa Kuikalta, osaksi Kontokista, jossa Nasti pikkutyttönä oli **Mari- sisarensa lasten kaitsijana.** ²⁷

Nasti Huotarinen - Aittavaara Muitakin opettajia Nastilla oli ollut. Monia asioita tarttui päähän Kontokissa, jossa hän oli seitsemännestä ikävuodestaan lähtien Maria - sisartaan auttamassa. Aluksi Nasti katsoi sisarensa lapsia, mutta myöhemmin hän osallistui myös muihin töihin, oppi lypsämäänkin jo kymmenenneellä vuodella ollessaan. Keväällä hän aina tuli sisartaan auttamaan ja oli syksyyn asti, mutta kävi välillä kotona Kuikalta, jonne oli Kontokista vajaan parin peninkulman matka. Sisaren luo oli ensin mentävä yli Komalahden ja sitten Stoanarven (Staanajärvi) kautta Kontokijärven rannalla sijaitsevaan Kontokin kylään, jonka ylemmässä rakennusrivissä sisar eli. Syksyllä oli palattava kotiin äidin avuksi ``nuottoa soutamah ``.Kun tiedustelin Nastilta, keneltä hän eniten oppi tietoja Kontokissa, oli vastaus: sisareltaan. Sisar taas oli saanut oppinsa muilta kontokkilaisilta. Näistä Nasti nimesi muutaman. Ensinnäkin äidin sisaret Toarie ja Okku, joiden miehet Poavilan Timo ja Leva olivat veljeksiä, osasivat joitakin parannuksia mm. lehmien utaretulehduksen. Tunnetuimpia tietäjiä olivat ``Ortjon naini ``Hoto, ``Joakon naini`` Iro ja `` Miihkalin naini `` Palaka, joiden aikaansaannoksista riitti pirteissä puhetta. Hoto, jonka mies Ortjo oli Huotari - vävyn (Huotari Laukkanen) veli, oli Kontokista Riion tytär; hän laati metsännenän ja salpasi veren. Myös Iro, joka taas oli Vuokinsalmesta, osasi päästää lehmät metsän peitosta. Palaka, joka oli Munankilahdesta Timon tyttö, paransi hammassärlyn ja kipeät silmät. ²⁸

Kostamus

Suojärvi Talo 11

Laukkanen Oleksei Riionpoika

(Aleksi Grigorjevitsh Läykkijev)

Synt. 16.03.1877, Kontokki

Puoliso: Rugojev Iro Timontyttö

(Irina Timofejevna Rugojeva)

Synt. 1886, Kostamus, Suojärvi

Vihitty: 16.02.1905

Lapset: Iivana, Makar, Nikolai, Santeri, Anna, Maria, Ulli (Jenny), Olka, Elena ja Anni

Kon.L.4.1.

Kos.R.3.1.1.5.

16.03.1877 syntyi Kontokin talonpojan Grigórij (Riiko Poavilanpoika) Läykkujeffin ja Marian (Lukantyttö) perheeseen poika Alekséj (Oleksei), kastettu 07.04.1877.

16.02.1905 Alekséj (Grigoriinpoika) Läykkujeff 28 v (Kontokki) ja neiti Irina (Timoféj intyttö) Rugojev 19 v. (Kostamus) vihitty ensimmäiseen avioliittoon. ²⁹

"**Iron** nai, kuten mainittiin, kontokkilainen Laukkasen Oleksei, jota kutsuttiin **Läykkijev-Oleksein** nimellä. Täditään Iro Laukkaselta Jaakko Rugojev kirjoitti v. 1937 perinteenkeruumatkallaan satuja, jotka nyt Petroskoissa instituutin arkistossa . Laukkasen Irolla oli jonkin verran koltunankin

taitoa.Kerran Jaakko Rugojev osui paikalle sen toteamaan: Tulin kotiin Petroskoista koulusta. Matka Uhtuasta kotikylään 60-70 km tein suksilla, sukset oli minulla sitä varten mukana Petroskoissa. Nousen rantapolkua taloa kohti, ja siellä kuului meteli. Kun tulin talon päätyyn niin nurkan takana viuhahti Iro- Täti kirves kädessä. Hän oli >> halteissah>>, iski tannerta kirveellä ja luki ja manasi. Joko hän ei huomannut minua tai ei välittänyt tulostani, mutta toimitustaan hän ei keskeyttänyt Kun menin sisälle ja näin sairaan sisareni, ymmärsin että äitini oli hädäsään turvautunut Iroon saadakseen tyttärensä terveeksi.
Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, s. 252 Karjalaiskylien entistä elämää Venehjärvestä Kostamukseen."

Kostamuksen Kylästä on seitsemisen kilometriä Suojärvelle. Sen rannalle tuli ensin - nähtävästi Kylästä - muuan Pöksyni - Peksujev, sitten Jyrkilästä Timo Rugojev. Peksujevien ja Rugojevien lisäksi 12 taloa Suojärvestä oli vielä Laukkasen talo, kun Timosen Iro (sukujaan Rugojev) nai Kontokin mies Laukkani Oleksei, joka ensin tuli Timolle, mutta sitten rakensi oman talon Täditään Iro Laukkaselta Jaakko Rugojev kirjoitti v. 1937 perinteenkeruumatkallaan satuja, jotka nyt Petroskoissa instituutin arkistossa . Laukkasen Irolla oli jonkin verran kolttunankin taitoa.Kerran Jaakko Rugojev osui paikalle sen toteamaan: Tulin kotiin Petroskoista koulusta. Matka Uhtuasta kotikylään 60-70 km tein suksilla, sukset oli minulla sitä varten mukana Petroskoissa. Nousen rantapolkua taloa kohti, ja siellä kuului meteli. Kun tulin talon päätyyn niin nurkan takana viuhahti Iro- Täti kirves kädessä. Hän oli >> halteissah>>, iski tannerta kirveellä ja luki ja manasi. Joko hän ei huomannut minua tai ei välittänyt tulostani, mutta toimitustaan hän ei keskeyttänyt Kun menin sisälle ja näin sairaan sisareni, ymmärsin että äitini oli hädäsään turvautunut Iroon saadakseen tyttärensä terveeksi.
Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, Kostamus, s.250.

Illalla päätimme lähteä kokeilemaan Suojoen antimia. Sää oli ihanteellinen. Lauri meloi yksin ruuhella keskijärveä, me Niilo Peksujeffin kanssa kävelimme polkua pitkin ensin Laukkasen Oleksin eli läykyn talon paikalle ja hetken kuluttua siitä edelleen vielä paremmin tuntuva polkua Suojoen suulle. Laukkasten talon ja peltojen ympärillä niin ikään ei näkynyt rippeitäkään aidoista. Pellot puskiivat heinää, horsmaa, ja kituliaita haavanvesoja, ruoppaitten ympärystöt vattua. Ranta- ja pihakoivut olivat kerrassaan mahtavia, liekö ne olleet niitä eläjien aikaisia (meidän vanhat pihakoivut olivat palaneet talon mukana) vaiko jo uudet ehtivät kasvaa noin korkeiksi vuoden 1942 jälkeen. Valkaman kohdalla kalamiehet olivat pitäneet nuotiota. Muuten paikka vaikutti aivan käymättömältä. Edes vattupensaita ei oltu tallattu. Ajattelin että huomonaamulla pitää tulla tänne malinan poimintaan. Katselin Laukkasten valkaman kohdasta järven yli meidän omaa entistä valkamaa. Sankka koivikko oli kasvanut aivan vedenrajaan asti. Ja talon raunioita ei lainkaan näkynyt levistön takaa. Näiden kahden valkaman välillä oli kuuluisa korko, jonka loivilta kupeilta sai onkeon suuria ahvenia. Koron keskellä oli valtava kivi. Kuivina kesinä se kuumotti tyynellä ilmalla veden kalvon alta. Korko oli hiukan lähempänä meidän rantaa. Oleksi Laukkasen vaimo Iro Timontytär oli isäni sisar, siis minun tätini. Hän oli synnyttänyt pitkälti toistakymmentä lasta. Hänen poikansa Iivana ja Makarie olivat ikäkumppaneitani, toiset pojat nuorempia... Kuinka monesti, me serkukset lauantaisin, kuumasta kylystä veteen hypättyämme olimme uineet korolle, Laukkasen lapset omalta ja me omalta rannalta ja istua kököttäneet parvena korkokivellä, kunnes muamojen huhuilu oli pakottanut palaamaan jälleen saunan lämpimään syleilyyn. Joskus me uimme yli järvenkin. Silloin Suojärvi vaikutti paljon leveämmältä kuin nyt.

Lähde: Rugojev, Jaakko. Ennen vedenpaisumusta ja sen jälkeen. Punalippu n:o 7/1993, s. 83.

Laukkasten rannassa hiukan lepäilin. Lauri meloi juuri kotivalkamaan ja koron väliä. Kuinka kauniin, suorastaan silmiä hivelevän rannan Ukko-Jumala oli lahjoittanut syntymäpaikaksemme... Kaunis oli tämä Iro-tädinkin saunaranta.

Kauniit nuo koivut talon raunioilla.

Vattupöheikköjen ohi kulkiessamme nautiskelimme metsämalinan ihanasta mausta ja aromista...

Riski mies oli se **Oleksi Laukkanen**. Raakaan paikkaan rakensi talon, raivasi pellot ja tekaisi Iro-tädin kera, mikäli en erehdy, 14 perillistä, joista muistan serkkuni: Jennin, Jelenan, Manjun, Iivanan, Annin, Makarien, Olgan, Nikolain, Santerin...

Vanhimmat pojat Iivana ja Makarie kaatuivat Isänmaallisessa sodassa... Niille sotapoluille jäi miehiä miltei jokaisesta Suojärven talosta, eräistä useampikin...

Väkevä, mutta samalla kipakka mies oli ollut Oleksi Laukkanen. Kertomus hänestä voisi olla hyvinkin pitkä, mutta kun nyt olin hänen entisillä aitaperillä, niin siinä muistui elävänä kuulemani tapaus: Oleksi oli tuonut hyvän hevosen. Tavan mukaan hän vei sen kesällä metsään, Koivuvaaraan toisten hevosten joukkoon. Mutta kun itse oli juuri ehtinyt takaisin, niin hevonenkin hirnui jo aitaperillä. Oleksi vei hevosen taas metsään. Hevonen palasi uudestaan... Kun hevonen tuli metsästä kolmannen kerran, Oleksi meni veräjälle kirves kädessä ja yhdellä hamaraiskulla teki lopun kotirakkaasta hevosesta... Se oli ammoinen, mutta niin harvinainen tapaus, ettei sitä vuosikymmenetkään saaneet unohduksiin...

Viimeisen hevosen nimi oli Neiti. Se oli tähtiotsa siro juoksija. Se oli liian hieno raskaisiin talonpojan ajoihin ja poti usein vatsavaivoja. Oleksi oli rakentanut ohuista mäntyriiusta Neitille tallin, jossa hevonen sai olla valloillaan (tavallisesti hevonen sidottiin tanhuolla kiinni soimen laitaan). Seinät oli tiukasti sammaloitu ja talli oli sisältä lämmin ja siisti...

Tämän Neitin kyydissä sitten ajan tullen, joskus 30-luvun alussa, eräänä talviyönä pistinmiehet veivätkin kotoaan Oleksi Laukkasen... Hevonen tosin palautettiin perheelle... Itseään Oleksia, suuren lapsiperheen siittäjää ja syöttäjää sen jälkeen ei enää nähty näillä mailla. Jälkeläiset hajosivat maailman turuille.

Lähde: Rugojev, Jaakko. Ennen vedenpaisumusta ja sen jälkeen. Punalippu n:o 7/1993, s. 88.

Läykkyjev Aleksei Grigorinpoika 42. v. poistunut Kostamuksesta ennen 22.03.1922. (Ei tietoja).³⁰

Isä Aleksei vangittu v. 1938. Äiti Iro jäi 8 lapsen kanssa yksin (Kaikki kuolleet).³¹

Kontokki

Laukkanen Riiko Riionpoika

Kon.L.4.2.

(Grigórij Grigorijevitsh Läykkyjev)

Synt. 17.11.1878, Kontokki

Puoliso: Palaka Hristoforintyttö

Lapset: Paraskeva, Ivan ja Pjort

17.11.1878 syntyi Kontokin talonpojan Grigórij (Poavilanpoika) Läykkujeffin ja Marian (Lukántyttö) perheeseen poika Grigórij (Riiko), kastettu 23.02.1879.³²

Risto Laukkanen oli englantilaisessa legionassa (Murmanskissa) v1918-1919.

Kuzmin Santra Riiontyttö

Kon.L.4.3.

(Aleksáandra Grigórijevna Läykkyjeva)

Synt. 25.02.1881, Kontokki

Kuollut sodan aikana.

Puoliso: Kuzmin Nikifor Dimitrinpoika**Nok.K.1.1.**

Vihitty: 31.01.1914. Nokeus kylässä

Lapset: Pjote synt. Nokeus kylässä v. 1914 kuollut Kiimasjärvellä 1994. ³³

25.02.1881 syntyi Kontokkissa Grigórij (Riiko Poavilanpoika) Läykkujeffin ja Maria (Lukantyttö) tyttö Aleksándra (Santra), kastettu 17.04.1881. ³⁴

Silloin salissa tapahtuu jotain aivan odottamatonta. **Salin keskellä olevasta penkkirivistä nousee elähtänyt nainen, alalanssin yövartija Santra Läykkyjeva ja alkaa puhua karjalaksi:** - Tämä ei ole totta, mie itse kuulin tai nävin... Oikeuden puheenjohtaja myös nousee seisomaan ja kohottaa rauhoittavasti kättään: -Kansalainen, mitä haluatte ilmoittaa oikeudelle ? Olkaa hyvä, tulkaa lähemmäksi...Puheenjohtaja kumartuu vierellään istuvan lautamiehen puoleen ja kysyy häneltä jotain, tämä vastaa, puheenjohtaja jatkaa:- Kuuntelen teitä. Santra Kasjanovna, mitä te halusitte sanoa meille? - Mie satuin tulomah Kallijevin luo samah aikah...Kallijev kääntyy Santran puoleen ja viskaa töykeästi: - Puhu niin että kaikki ihmiset ymmärtäisivät sinua. - Ei ole siun asia, millä kielellä mie pakajan. - Aivan niin, Santra Kasjanovna, puhukaa niin kuin näette tarpeelliseksi ja helpommaksi, käännämme niille, jotka eivät ymmärrä. Santra Läykkyjeva kertoi kuinka hän oli tullut Kallijevin luo sekä työasioittensa takia että pyytämään monennenko kerran, asuntonsa remonttia. Päälikön luona oli joku henkilö, kirjanpitäjä kehotti odottamaan. Ovi päälikön huoneeseen oli jäänyt raolleen ja sieltä kuului puhelua. - Iänestä tunsin jotta siellä oli Vilho Lehtijev. Hiän oli aivan tikku selvä ja mitään skandaalie siellä ei ollut. Vasta sitten kun Lehtijev mainitsi kansankontrollikomitean, niin Kallijev alkoi heti huutaa. Vilho Lehtijevin piti tietysti silloin poistua päälikön luota. Muuten, samalla tavalla puolisen tunnin kuluttua hänkin , **Santra Läykkyjeva, sai lähteä Kallijevin työhuoneesta niine hyvineen. Santra Läykkyjevan esiintyminen oli rohkaissut naisia.** Santran jälkeen jälkeen puheenvuoroa pyysi vielä yhteisasunnon emäntä Matro Teppanantytär ja vahvisti, että Vilho Lehtijev oli käynyt niihin aikoihin työssä aivan selvänä miehenä ja selvänä palannut työstä kotiin. j.n.e.
Rugojev, Jaakko. 1979. Suku polvien saatossa. s. 226-227. Karjala Kustantamo Petroskoi 1979.
Myos Careliassa n: 6, 7, 8 ja 9/1991 Jaakko Rugojevin kertomuksessa Petri Pohjarannan myötä- ja vastoinkäymiset mainitaan

Kontokki

Laukkanen Juho Riionpoika**Kon.L.4.4.**

(Ioann Grigorjevitsh Läykkyjev)

Synt. 01.09.1882, Kontokki

Kuoli 1928, Kymilinna

Hän oli kasvattipoikana Leva Laukkasella.

Ammatti: Räättäli

I Puoliso: Peksujev Irina Ivanintyttö**Kos.P.2.3.7.8.**

Synt.25.04.1885, Kostamus

Kuollut n. 1921 Kontokki

Vihitty: 14.01.1904

Lapset: Heikki, Juho, Ville, Simo, Anni ja Maija.

2 Puoliso: Nykänen Irina Hilipäntyttö**A.Je.N.1.2.5.**

Synt 5.05.1882

Vihitty: 15.10.1922

Lapset: Niilo

01.09.1882 syntyi Kontokkin talonpojan Grigórij (Poavilanpoika) Läykkujeffin ja Marian (Lukan tyttö) perheeseen poika **Ioann** (Juho), kastettu 13.09.1882. ³⁵

14.01.1904 **Ioann** (Grigórijinpoika) Läckkujeff 20 v. (Kontokki) ja **Irina** (Timoféj'inpojan Ivanin tyttö) 18 v. (Kostomus) vihitty avioliittoon.

Irina Nykänen Hilipäntytty (Filipintytty) Joka syntyi 5.05.1882. Kontokissa, (Todennäköisesti Akonlahdessa) vihitty avioliittoon 15.10.1922 kuoli Lappeenrannassa. n. 1967.

Vallankumouksen aikana ja sen jälkeen Juho oli työssä räätälinä Kuhmonniemessä Ipatovilla.

Karjalan kansannousun aikaan 1921 - 22 Iro oli vakavasti sairaana. Kuhmossa silloin ollut Juho Laukkanen lähti hakemaan perhettään turvaan Suomen puolelle, Iro oli juuri kuollut hänen saapuessaan kotiin ja lähtemään jouduttiin niin kiireesti, että hän jäi hautaamatta. Perhe pakeni hevosen vetämällä reellä. Pimeässä keskellä järven jäätä Simo putosi kenenkään huomaamatta reestä. Simo juoksi surkeasti itkien reen jäljessä useita kilometrejä ennenkuin huomattiin, ettei hän ollut mukana. Hevonen käännettiin ympäri ja väsynyt poika peiteltiin turvaan.

Annin ja Simon muistitiedon mukaan Juho- isä oli keväällä 1922 käskenyt, Juho poikaansa menemään rajan yli katsomaan oliko Kontokkiin jääneestä talosta enää mitään jäljellä ja aloittamaan kevätyöt, muu perhe tulisi myöhemmin. Juho tekikin näin, mutta ennenkuin hän ehti palata takaisin, raja suljettiin ja hän jäi Neuvostoliiton puolelle.

Lilja Karvonen (o.s. Laukkanen) puolestaan muisteli isänsä kertoneen, että Juho ankarana kasvattajana oli halunnut pakottaa tätä räätäliksi. Juho poika oli kuitenkin ollut varsin haluton ryhtymään vaatturin virkaan ja karannut rajan yli.

Suomen puolella perhe asettui Kuhmoon Väisästen omistamaan Konapin taloon, jossa Juho harjoitti räätälin ammattia ja piti pientä kauppaa.

20-luvun puolivälin paikkeilla perhe siirtyi Kymilinnaan Kotkan lähelle pakolaiskeskukseen.

Kontokki

Laukkanen Melenttei Riionpoika

Kon.L.4.5.

(Mefodij Grigórijev Läckkyjev)

Synt. 22.06.1886, Kontokki

Kuollut 10.06.1888, Kontokki

22.06.1886 Kontokin asukas Grigórij (Poavilanpoika) Läckkujeffille ja Marialle (Lukantytty) syntyi poika Mefodij, kastettu 06.09.1886.

10.06.1888 kuoli Mefodij (Poavilanpojan Grigorinpoika) Läckkujeff 2 vuotiaana (isorokko) haudattu 10.06.1888. Kontokissa. ³⁶

Ivanov Anni Riiontyttö

Kon.L.4.6.

(Anni Grigórijevna Läckkyjeva)

Synt 30 10 1888, Kontokki

Puoliso: Ivanov Gerasim Grigorinpoika

I.

Synt.n. 1879

Vihitty: 29.06.1909

30.10.1888 (kastettu 14.12.1888 Kontokki) Grigórij (Poavilan poika) Läckkujeff ja Maria (Lukan tyttö) syntyi tyttö Anni. kastettu 14.12.1888. ³⁷

29.06.1909 Gerasim Ivanov (Grigorinpoika) 30 v. ja Neiti Anna (Grigórij'intytty) Läckkujeffa 22 v. (Kontokki) vihitty avioliittoon. ³⁸

27.11.1905 syntyi Kontokkissa Aleksėj´in (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Irinan (Timofėj´intyttö) perheeseen tyttö **Anna**, kastettu 28.11.1905.

Kasvattiäiti: tyttöjen täti isänpuolelta Anna (Grigórij´intyttö) Läykkujeff.

25.07.1906 kuoli tyttö Anni (Grigórijinpojan Aleksėj´intyttö) Läykkujeffa. 27.07. haudattu Kontokissa, 9 kk. ikäisenä.³⁹

Kontokki Talo 39

Kotikagas

Laukkanen Georgij Riionpoika
(Georgij Grigorjevitsh Läykkyjev)
Synt. 07.04.1891, Kontokki

Kon.L.4.7.

07.04.1891 syntyi Kontokkissa Grigórij (Poavilanpoika) Läykkujeffille ja Marialle (Lukantyttö) kaksoset Georgii ja Rodiön, kastettu 28.03.1892.⁴⁰

Kontokki

Laukkanen Roope Riionpoika
(Rodiön Grigorjevitsh Läykkyjev)
Synt. 15.03.1890, Kontokki

Kon.L.4.8.

Puoliso: Huttunen Olga Vasseleintyttö
(Akulina Vasiljevna)

A.Je.H.

Synt. 10.06.1889, Akonlahti

Lapset: Irina, Jevgenia, Juho, Anna, Vasili, Mikko ja Veikko

07.04.1891 syntyi Kontokkissa Grigórij (Poavilanpoika) Läykkujeffille ja Marialle (Lukantyttö) kaksoset Georgii ja Rodiön, kastettu 28.03.1892.

29.04.1911 vihitty ensimmäiseen avioliittoon Kontokkissa Rodiön (Grigórij´inpoika) Läykkujeff 20 v. ja Akonlahdesta Akulina (Vasselein tyttö) 24 v.

Kontokki

Laukkanen Jyrki Riionpoika
(Jegor Grigorjevitsh Läykkyjev)
Kuollut. 04.01.1893, Kontokki

Kon.L.4.9.

04.01.1893 kuoli Kontokissa, Jegor (talonpoika Grigórinpoika) Läykkujeff 1 vuotiaana, haudattu 06.01. haudattu Kontokin kylän hautausmaalle.⁴¹

Kontokki

Laukkanen Maria Riiontyttö
(Maria Grigórijeva Läykkyjevna)
Synt. 25.03.1894, Kontokki

Kon.L.4.10

25.03.1894 syntyi Kontokkissa Grigórij (Poavilapoika) Läykkujeffille ja Marijalle (Lukantyttö) tyttö Marina, kastettu 04.07.1894.⁴²

Kontokki

Laukkanen Mikko Riionpoika
(Mihail Grigorjevitsh Läykkyjev)
Synt. 06.09.1898, Kontokki
Kuollut 1937, Kontokki (umpisuoli)

Kon.L.4.11.

Ammatti: Kolhoosin puheenjohtaja 1930-36

Puoliso: Lettijev Lukki Kliimontyttö

Vun.L.1.2.2.

Synt. n. 1899, Uhtua, Alajärvi

Lapset: Teppo, Vaseli, Väinö, Hilma ja Saimi

06.09.1898 syntyi Kontokkissa Grigórij (Riiko Poavilapoika) Läykkujeffin ja Marijan (Lukantyttö) perheeseen poika Mihail, kastettu 21.12.1898. ⁴³

Miihkali Laukkanen oli englantilaisessa legionassa (Murmanskissa) v1918-1919.

Monien mutkallisten vaellusten ja vastoinkäymisten jälkeen Lukki pääsi rautatien rakennustöihin. Siellä hän tapasi muitakin karjalaisia. Yksi heistä oli Mikko Laukkanen, rempseä voimamies, joka heti mieltyi Lukkiin. Kenties heidän elämänsä olisi sielläkin järjestynyt jollain tavalla, mutta Mikon mielessä kangasti koko ajan hänen syntymäseutunsa, Kontokki. (katso: Laukkanen Hilma Mikontyttö). ⁴⁴

Kontokki

Laukkanen Ulli Riiontyttö

Kon.L.4.12.

(Julijania Grigórijevna Läykkyjeva)

Synt. 28.06.1901, Kontokki

28.06.1901 syntyi Kontokin talonpojan Grigórij (Poavilapoika) Läykkujeffin ja Agáf'ja (Tarasintyttö) perheeseen tyttö Uljanija (Ulli) kastettu 21.07.1901. ⁴⁵

Kostamus

Kylä, Timosen Vanha Talo

Peksujev Ulli Timontyttö?

Kon.L.6.1.

(Julijania Timofejevna Läykkyjeva)

(Läykyn Ulli)

Synt. 1854 Kontokki

Puoliso: 1.3.3.7. Peksujev Juho Timonpoika

Kos.P.7.

(Ivan Timofejev Peksujev)

Synt. n. 1844, Kostamus, Kylä

Lapset: Ivan, Ioann, Marttiin, Artemij, Timoféj, Pjort, Nikolai, Semeon, Ksénija, Marija, Irina ja Uljanija

Kostamus, v. 1910, Talo 198

Joann Timof. Peksujev 66 v.

Vaimo Jergenija Timofeeva 56 v.

Joan vaimo Tatjana Dmitrijeva 29 v.

Tyttö Irina. ⁴⁶

"Rannalla Hilippäisen talon kohdalla oli Timosen (vanha) talo, jossa elivät TIMON IIVANA ja tämän Kontokissa syntynyt vaimo Ulli eli Uljana (>> Läykyn Ulli >>). Iivanalla ja Ullilla oli useita lapsia, mm Simana (nai Kuivajärvestä Huovisen Palakan), Marttina, Iivana (vaimo edellä mainittu Miitrein Tatjana) ja Uljana.- Ilmeisesti juuri Timon Iivanan sisar oli naimisissa Akonlahden Jehrimänvaarassa Jehrimäisen Iivanan kanssa - Timosen vanhan talon rinnalla oli Timosen uusi talo, jossa asui Marttina Peksujev perheineen."

Lähde: Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, s.210.

Kontokki

Laukkanen Kirilä Jaakonpoika

Kon.L.7.1.

(Kirill Jakovlev Läkkyjev)

Kuollut 30.08.1879, Kontokki

30.08.1879 Kuoli Kirill Jákovin (Joakkon) poika Läkkyjeff 6 kk, (vilustuminen). Haudattu ?

05.08.1879 Kontokin hautausmaalle. ⁴⁷

Latvajärvi

Laukkanen Outi Jaakontyttö

Kon.L.7.2.

(Jevdokija Jakovlevna Läkkyjeva)

Synt. 01.02.1881, Kontokki

Mennyt naimisiin Latvajärvelle. ⁴⁸

01.02.1881 syntyi Jákov (Joakko Poavilanpoika) Läkkyjeffille ja Irinalle (Iro Vasseleintyttö) tyttö

Jevdokija, kastettu 09.02.1881. ⁴⁹

Kontokki Talo 38

Kotikagas

Laukkanen Juho Jaakonpoika

Kon.L.7.3.

(Ioann Jakovlev Läkkyjev)

Synt. 03.04.1882, Kontokki

Puoliso: Mäkelä? Maria Fjódorintyttö

Vuk.1.1.

Synt. n. 1887, Vuokkiniemi, Skottila

Vihitty: 30.06.1906

Lapset: Alekséj, Ioann, Kirill, Heikki, Vihtori ja Anna

03.04.1882 syntyi Kontokin kylässä Jákov (Joakko Poavilanpoika) Läkkyjeffille ja Irinalle (Vasseleintyttö) poika Ionn (Juho), kastettu 13.09.1882.

30.06.1906 Ioan (Jákovinpoika) Läkkyjeff 23 v. (Kontokista) ja Vuokkiniemestä Neiti Maria (Fjódorintyttö) 19 v. vihitty avioliittoon.

(Skottilan parhaimman pohatan tyttö) on kuulemma laulu; Kun skottilan Moarien tansseissa pyörittiin jne. ⁵⁰

Juho Jaakonpoika tullut suomeen (perhe jäi Kontokkiin) Mari muistin mukaan lapsia oli 4 Heikki, Aleks, Vihtori ja Anni. ⁵¹

Kontokki

Melentjev Maria Jaakontyttö

Kon.L.7.4.

(Maria Jákovlevna Läkkyjeva)

Synt. 02.04.1889, Kontokki

Puoliso: Melentjev Vasselei

Kon.M.

(Mökki Vasselei)

Asuivat Kontokissa.

02.04.1889 syntyi Kontokkissa Jákov (Poavilanpoika) Läkkyjeffille ja Irinalle (Vasilij'intyttö) tyttö Maria, kastettu 10.06.1889. ⁵²

Miten Mökki Vasselei kävi "iskurina" kylpylässä Krimillä.

Tuli tieto, että kolhoosin paras mies on lähetettävä sanatooriin. Kukaan ei tiennyt mitä sana merkitsee. Koska oli syksy ja sadonkorjuun aika, kukaan kylän miehistä ei katsottu kerkiävän lähtemään sanatooriin. Kyläläiset murehtivat kun aina viedään parhaat miehet sotaan ja muualle töihin. Pidettiin kokous ja päätettiin lähettää kylän laiskin ja vetämättömin mies, kolhoosin tallien yövahti Mökki-Vasselei Uhtualle. Ja niin Mökki-Vasselei lähti kylän parhaana miehenä sanatooriin. Kului aikaa kuukausi puolitoista, Vasselein vaimo itki ja kylän naiset itkivät, miten Vasselein kävi. Vasselei tuli ja sanoi, että lähettäkää minut, jos vielä tarvitaan miestä sanatooriin. Eikä kertonut pitkään aikaan missä oli ollut. Mökki Vasselei vietti kuukauden puolitoista parhaiden miesten kanssa kylpylässä Krimillä.

Lähde: Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen

Kontokki Talo 40

Kotikagas

Laukkanen Oleksi Jaakonpoika

Kon.L.7.5.

(Aleksėj Jákovlev Läjkyjev)

Synt. 16.02.1891, Kontokki

Puoliso: Samatajev Anni Mikihvoarantyttö

Vus.S.1.4.

Synt. 12.07.1892, Vuokinsalmi, Levanvaara

Lapset: Nikolai ja Maria.⁵³

16.02.1891 syntyi Kontokkiissa Jákov (Poavilanpoika) Läjkkujeffille ja Irinalle (Vasseleintyttö) poika Aleksėj, kastettu 29.03.1892.⁵⁴

Toista Levanvaaran taloa isännöi Sampo Samatajev. Hänellä oli poika Mikihvoara (vaimo oli Kontokista) ja tytöt Moarie (>>jäi tyttöpeäksi>> ts. naimattomaksi) ja Nasto (mies Huotari Peksujev Kostamuksesta). Mikhvoaralla taas oli pojat Simana ja Huoti ja tytöt Okahvie, ANNI ja Iro.

Lähde: Virtaranta, Pertti 1971: Polku Sammui, s. 198

Kontokin ja Kostamuksen tien rakennuksen aikana piti Polvivaaran yli tehdä tie. Toisen puolen tiestä tekivät kontokkilaiset ja toisen puolen kostamulaiset. Kontokkilaiset tekivät tietä talvella yötä päivää. He eivät malttaneet käydä välillä kotona nukkumassa, vaan nukkuivat laavussa rakotulen ääressä. Tiessä käytetty maa sulatettiin nuotioilla ja kuljetettiin sitten hevosilla tienpohjalle. Kontokkilaisilla meni tien teossa 6-7 päivää, kostamulaisilla meni 14 päivää. Oleksi oli myös tien teossa mukana, heilui pakkasessa paitasillaan paidan napit auki. Sairastui keuhkokuumeeseen, toiset kontokkilaiset koettivat hoitaa Oleksia rakotulilla, panivat hänen päälleen paljon vaatteita ja peittelivät vielä oljilla. Tauti ei ottanut laantuakseen ja niin Oleksi vietiin hevosella kotiin. Lämmitettiin sauna ja vietiin Oleksi sinne kylpemään, hän oli kuollut aamuun mennessä. Marin äiti **Anni** jäi yksin kolmen lapsen kanssa.

Lähde: Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen

Kontokki

Dobrinin Nasti Jaakontyttö

Kon.L.7.6.

(Anastásija Jákovlevna Läjkyjeva)

Synt. 07.12.1892, Kontokki

Puoliso: Dobrinin Jyrki

A.Mu.D.

Synt. Akonlahti

Lapset: Anni ja Mari

07.12.1892 syntyi Kontokkissa Jákov (Poavilanpoika) Läykkujeffille ja Irinalle (Iro Vasseleintyttö) tyttö Anastásija, kastettu 27.01.1893. ⁵⁵

1. Anni (kuollut evakossa)
2. Mari (asunut Vuonnisissa, kuollut auto kolarissa, puoliso Kossejev ja heillä lapsia oli ainakin Anni). ⁵⁶

Kontokki

Laukkanen Kirilä Jaakonpoika

Kon.L.7.7.

(Kirill Jákovlev Läykkyjev)

Synt. 16.03.1904, Kontokki

16.03.1904 syntyi Kontokkissa Jákov (Poavilapoika) Läykkujeffin ja Irinan (Vasilij'intyttö) perheeseen poika Kirill, kastettu 16.03.1904. ⁵⁷

Tullut Suomeen (kuollut Suomessa). ⁵⁸

Rukajärvi

Laukkanen Miitrei Matronpoika

Kon.L.1.1.

(Dimitrij Läykkyjev)

Synt. 14.10.1873

Ammatti: Räätäli

Puoliso: Jeremeva Anna Fjódorintyttö

R.

Rukajärvi.

Lapset: Mihail, Anna, Paro, Anastasia. (kaikkiaan 16 lasta)

14.10.1873 syntyi Kontokkissa Matrjóna (Stahveintyttö) Läykkujeffille poika Dmitrij (Miitrei), avioliiton ulkopuolella, kastettu 20.01.1875. ⁵⁹

Kuollut 1948, hän oli kuollessa 74 vuotias. ⁶⁰

Kontokki

Laukkanen Palaka Juhontyttö

Kon.L.2.1.

(Pelagéja Iovan Läykkyjeva)

Synt. 24.10.1872, Kontokki

24.10.1872 syntyi Kontokissa talonpojan Iovan (Stahveipoika) Läykkujeffin ja Dá'rgan (Toarie Fjódorintyttö) perheeseen tyttö Pelagéja, kastettu 16.03.1874. ⁶¹

Kontokki

Laukkanen Vappu Juhontyttö

Kon.L.2.2.

(Vassa Iovan Läykkyjeva)

Synt. 25.06.1875

Kuollut 18.04.1877

25.06.1875 syntyi Kostomuksen talonpojan Iov (Stahveinpoika) Läykkujeffin ja Akulinan (Timoféj'intyttö) perheeseen tyttö Vassa, kastettu ? 12.06.1875.

18.04.1877 Kontokin talonpojan Iovan Läkkujeffin Vassa kuoli 1 vuotiaana (korkea kuume) haudattu 21.04.1877 Kontokin hautausmaalle. ⁶²

Kontokki

Laukkanen Jeli Juhontyttö

Kon.L.2.3.

(Jeléna Iovan Läkkyjeva)

Synt. 21.05.1877, Kontokki

Kuollut 25.11.1879, Kontokki

21.05.1877 syntyi Kontokin talonpojan Iovin (Stahvein poika.) Läkkujeffin ja Dá' rjan (Toarie Fjódorintyttö)perheeseen tyttö Jeléna, kastettu 08.07.1877)

25.11.1879 Jelena (Iovintyttö) Läkkujeff, kuoli 3 vuotiaana, Haudattu 27.11.1879. ⁶³

Kontokki

Laukkanen Matro Juhontyttö

Kon.L.2.4.

(Matrjóna Iovan Läkkyjeva)

Synt. 09.11.1879, Kontokki

09.11.1879 syntyi Kontokissa talonpoika Iova (Stahveinpoika) Läkkujeffin ja Dá' rjan (Fjódorintyttö) tyttö Matrjóna, kastettu 03.01.1880. ⁶⁴

Kontokki

Laukkanen Marppa Juhontyttö

Kon.L.2.5.

(Márfa Iovan Läkkyjeva)

Synt. 01.09.1881, Kontokki

Kuollut 08.09.1887, Kontokki

01.09.1881 syntyi Kontokin talonpoika Iova (Stahveinpoika) Läkkujeffille ja Dárjalle (Toarie Fjódorintyttö) tyttö Márfa, kastettu 10.09.1881.

08.09.1887 kuoli Márfa (Marssa Iovantyttö) Läkkujeff, 1 vuotiaana ? rokko, haudattu 08.09 1887 Kontokki. ⁶⁵

Kontokki Talo 42

Kotikagas

Laukkanen Lukka Juhonpoika

Kon.L.2.6.

(Luká Iov Läkkyjev)

Synt. 11.12.1883, Kontokki

11.12.1883 syntyi Kontokin talonpoika Iova (Stahveinpoika) Läkkujeffille ja Dá' rjalle (Toarie Fjódorij' intyttö) poika Luká, kastettu 27.01.1884. ⁶⁶

Kontokki

Laukkanen Hoto Juhontyttö

Kon.L.2.7.

(Feodotja Iovan Läkkyjeva)

Synt. 08.02.1886, Kontokki

08.02.1886 syntyi Kontokin asukas Iova (Stahveinpoika) Läkkujeffille ja Dá' rjalle (Toarie Fjódorintyttö) tyttö Feodotja, kastettu 11.06.1886. ⁶⁷

Kontokki

Laukkanen Prouhhora Juhonpoika**Kon.L.2.8.**

(Próhor Iov Läykkyjev)

Synt. 01.08.1888, Kontokki

01.08.1888 syntyi Kontokkissa Iova (Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Dá'rajalle (Toarie Fjódorintyttö) poika Próhor, kastettu 26.08.1888. ⁶⁸

Kontokki

Laukkanen Ulli Juhontyttö**Kon.L.2.9.**

(Ulli Iova Läykkyjeva)

Synt. 23.03.1892, Kontokki

23.03.1892 syntyi Kontokkissa Iova (Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Dá'rajalle (Fjódorintyttö) tyttö Ulli, kastettu 28.03.1892. ⁶⁹

Nurmes

Laukkanen Simo Ortjonpoika**Kon.L.3.1.**

(Simeon Artémij Läykkyjev)

Synt. 03.02.1880, Kontokki

(papintodistus 20.02.1880.)

Ammatti: Kauppias

Puoliso: Anna Poavilantyttö**Nok.1.1.**

(Anna Rosomahin)

Synt. 10.03.1886, Nokeus

Lapset: Ioann, Stefan, Uljana, Maija, Mikko, Simo ja Matti.

Simeon Artemij Laukkanen s. 03.02.1880 (s. 20.02.1880 papintodistus) hautakivi s. 19.04.1879, k. 18.04.1929.

Puoliso: Anna Rosomahin s. 10.03.1886 Nokeus, k. 13.03.1967 Nurmes. ⁷⁰

03.02.1880 syntyi Kontokissa talonpoika Artémij (Ortjo Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Feodóralle (Hoto Grigórijintyttö) poika Simeon, kastettu 08.08.1880.

Kontokki

Laukkanen Juho Ortjonpoika**Kon.L.3.2.**

(Ivan Artémij Läykkyjev)

Synt. 15.12.1885, Kontokki

15.12.1885 syntyi Kontokin talonpoika Artémij (Stahveinnpoika) Läykkujeffille ja Feodóralle (Grigórijintyttö) poika Ivan, kastettu 11.06.1886. ⁷¹

Nykänen Vappu Ortjontyttö**Kon.L.3.3.**

(Varvára Artémjeva Läykkyjeva)

Synt. 03.12.1887, Kontokki

Puoliso: Nykänen Matti**N.**

Ammatti: Kauppias

Lapsia: (lapsia 8 kaikkiaan)

03.12.1887 syntyi Kontokin talonpojan Artémij (Stahveinpoika) Läykkujeffin ja Fedoran (Grigórijintyttö) perheeseen tyttö Varvára, kastettu 06.04.1888. ⁷²

Kontokki Talo 41

Kotikagas

Laukkanen Kusti Ortjonpoika

Kon.L.3.4.

(Luká Artémij Läykkyjev)

Synt. 20.12.1883, Kontokki

Ammatti: Kauppias

1.Puoliso: Fjódorova Palaka Jefimintyttö

F.

(Pelageja Efimova)

Synt. n. 1889, Jyskyjärvi

Kuollut 28.02.1916

Vihitty: 30.06.1910

Lapset: Timo, Paraskeva ja Klaudia

2.Puoliso: Bogdanov Maria Ivanintyttö

B.

Lapset: Irja

Kontokki v. 1910, Talo 12

Semjon Nikolai Sallijev

Vaimo Evgenija Artemjeva 30 v.

Tytär Anna

Luka Artemjev Ljavkujev 27 v.

Vaimo Pelageja Efimova 20 v.⁷³

30.06.1910 Luká (Artémij´inpoika) Läykkujeff 27 v. (Kontokki) ja Palaka (Jefim´intyttö) Fjódorov (Jyskyjärvi) vihitty avioliittoon.

28.02.1916 Pelagéja (Jefim´intyttö) Läykkujeff (Artémij´inpojan Lukánvaimo) 27 vuotiaana, synnytyksen jälkeen, haudattu 02.03.1916 Kontokissa.⁷⁴

Kontokki

Laukkanen Iro Akuliinantyttö

Kon.L.6.1.

(Iro Läykkyjeva)

Synt. 04.05.1889, Kontokki

04.05.1889 syntyi Kontokkissa Akulina (Stahveintyttö) Läykkujeffille tyttö Irina (avioliiton ulkopuolella), kastettu 19.09.1894.⁷⁵

Kontokki

Laukkanen Mari Akuliinantyttö

Kon.L.6.2.

(Maria Läykkujeva)

Synt. 05.09.1892, Kontokki

05.09.1892 syntyi Kontokkissa Akulina (Stahveintyttö) Läykkujeffille tyttö Marija (avioliiton ulkopuolla), kastettu 19.08.1894.⁷⁶

Kontokki

Laukkanen Maria Huotarintyttö

Kon.L.7.1.

(Marija Fjódorovna Läykkyjeva)

Synt. 17.02.1892, Kontokki

17.02.1892 syntyi Kontokkissa Fjódor (Huotari Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Marialle (Sergéj'intyttö) tyttö Maria, kastettu 28.03.1892. ⁷⁷

Kajaani

Laukkanen Juho Huotarinpoika

Kon.L.7.2.

(Ionn Fjodorov Läykkjjev)

Synt. 24.06.1893 (01.09.1894), Kontokki

I. Puoliso: Karhunen Onussa (Aino) Miihkalintyttö

Vus.K.1.4.1.8.

Synt. 1897, Vuokinsalmi

Vihitty: 19.07.1918

Lapset: Juho, Houti, Nikolai ja Veera.

2. Puoliso: Laukkanen Anni Juhontyttö

Kon.L.1.4.4.3.

Synt. 3.11.1909 (16.09.1910), Kontokki

Lapset: Mirja, Pauli, Marjatta ja Helena

01.09.1894 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Marialle (Sergeintyttö) poika **Ioan**, kastettu 15.09.1894. ⁷⁸

365) **Laukkanen Ivan** synt. 1894. Kontokki, Kontokki kk., tullut suomeen 8/2-22. ⁷⁹

699) **Ivan Laukkanen** synt. 1894, Kontokin kunnassa, Kontokin kylässä, tullut Suomeen 09.02.1922. ⁸⁰

22/3-22 **Ivan Laukkanen** 28 v. Kontokki, Kontokki kk. Satunaistöihin Nurmeksen Savikylään. ⁸¹

31/8 89 **Laukkanen Juho** synt. 1894. Kontokki kk, Sotkamo, Korholanmäki. ⁸²

Maksiman nuorimmalla pojalla Karhusen Vasseleilla oli ainakin poika Miihkali ja työt Vassi, Onussa ja Palaka. Miihkali eli >>Karhu Miihkali>> isännöi kotitaloa (kartassa n:o 8). Hänen vaimonsa Okku Riiontyttö Melentjev. Miihkalilla ja Okulla oli kymmenkunta lasta, nim. pojat Miihkali (kuoli Sukevalla) Vefo (jäi Vuokinsalmen Kammarivaaraan), Timo (kuoli kauppareissulla Pietarin kupeella Keltossa), Stahvei eli Tahvo (elänyt Hyvinkään seudulla), Vefka (kuollut Uhtualla) sekä työt Iro (oli naimisissa Niskajärvessä Miihkalin Jyrin Iivanan kanssa, elänee leskenä Uhtuassa), Olka (oli Hietajärvessä Ortjon Iivanan eli Johannes Huovisen vaimona, elää leskenä Puolangalla) Onussa (oli naimisissa kontokkilaisen Iivana Melentjevin (**kirjassa väärin nimi oikea nimi Juho Laukkanen**) kanssa, kuoli nuorena Kontokissa, (kuollut Sotkamossa) minkä jälkeen Iivana nai samoin kontokkilaisen Levan Iivanan (**Iivana Levalla kasvatti poikana**) tytön; asuivat 1. mailmansodan jälkeen Kajaanissa) ja Palaka (oli naimisissa Vuokinsalmessa Vafein Ananien kanssa) .-Vasselein työistä oli Vassi naimisissa Kuivajärvessä Vasselei Huovisen kanssa, Onussa Miikkula Huovisen eli >>Törö-Miikkulan>> kanssa samoin Kuivajärvessä ja Palaka oli naimaton. ⁸³

Pertti Virtaranta kertoo:

Edelleen Lylykosken kautta Kajaaniin; siellä majoitumme **Vilho Jyrinojan serkun, sähkölaitoksen koneenhoitajan Juho Laukkasen luo Kajaanin** poikkeamisemme tarkoitus oli tavata Teppanan kaupugin osassa asuva, silloin 94- vuotias Maria Bogdanov eli Mikun Moarie, Akonlahden Vornanniemessä syntynyt ja Sappuvaarassa miehelässä ollut vanhus. ⁸⁴

Pertti Virtaranta kertoo:

Keskustellessamme Vilho Jyrinoja oli esittänyt toivomuksen, että hän vielä kerran pääsisi käymään äitinsä kotikylään Suomussalmen Hietajärveen. Samalla matkalla hän halusi poiketa Kuhmoon, jossa Oksenie - täti ja tämän Maija - tytär sekä vävy Kalle Ivanoff elivät, ja edelleen häntä kiinnosti käydä Kuhmon Vartiuskylässä sekä Rimminkylässä katsomassa, vieläkö siellä on karjalan kieltä puhuvia; matkan lomaan sopisi myös käynti sukulaisperheessä **Laukkasilla Kajaanissa.** ⁸⁵

Pertti Virtaranta kertoo:

Töin tuskin päästiin palaamaan Kuhmoon, ja sieltä päätettiin välittömästi jatkaa matkaa Kajaanin kautta Suomussalmelle. Kajaanissa **Jyrinojalle tarjoutui tilaisuus käväistä serkkunsa Juhon Laukkasen luona. Täällä yllätti uusi sydänkohtaus - ei ehtinyt matkamies rakkaan äitivainajansa synnyinsijoille kuolemaan.** Vilho Jyrinojan heikosti lepattanut elon liekki sammui 15 lokakuuta 1956. Hänen ruumiinsa siunattiin Örebron kirkkomaahan 27 lokakuuta lähiomaisten sekä karjalaisten, suomalaisten ja inkeriläisten ystävien saattamana. ⁸⁶

Kontokki

Laukkanen Jaakko Huotarinpoika

Kon.L.7.3.

(Jákov Fjódorov Läykkyjev)

Synt. 28.11.1897, Kontokki

Kuoli 21.05.1898, Kontokki

28.11.1897 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läykkujeffin ja Marijan (Sergéj'intyttö) perheeseen poika Jákov, kastettu 22.03.1898.

21.05.1898 kuoli Kontokissa Jákov (Fjódorinpoika) Läykkujeff 3kk ikäisenä Haudattu 23.05.1898. ⁸⁷

Kontokki

Laukkanen Hekla Huotarintyttö

Kon.L.7.4.

(Fjokla Fjódorovna Läykkyjeva)

Synt. 22.08.1899, Kontokki

Kuoli 15.06.1901, Kontokki

22.08.1899 syntyi Kontokkissa Fjódor (Huotari Stahveinpoika) Läykkujeffin ja Marijan (Sergéj'intyttö) perheeseen tyttö Fjokla, kastettu 22.11.1899.

15.06.1901 Fjokla (Fjódorintyttö) Läykkujeff kuoli 1,5 vuotiaana. Kontokissa. ⁸⁸

Kontokki

Laukkanen Nikolai Huotarinpoika

Kon.L.7.5.

(Nikoláj Fjódorov Läykkyjev)

Synt. 28.04.1902, Kontokki

28.04.1902 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läykkujeffin ja Marian (Sergéj'intyttö) perheeseen poika Nikoláj, kastettu 20.05.1902. ⁸⁹

Laukkanen Ulli Huotarintyttö

Kon.L.7.6.

(Uljanija Fjódorovna Läykkyjeva)

Synt. 07.03.1904, Kontokki

07.03.1904 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läykkujeffille ja Marijalle (Sergéj'intyttö) tyttö Uljanija, kastettu 16.03.1904. ⁹⁰

Laukkanen Heikki Huotarinpoika

(Fjódor Fjódorov Läkkyjev)
Synt. 07.02.1908, Kontokki

Kon.L.7.7.**Puoliso: Antipin Tarja Riiontyttö**

(Darja Grigorjevna Antipina)
Synt. n. 1899, Pirttilahti
Lapset: Toivo, Leo ja Helmi

Pir.A.2.1.2.

07.02.1908 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läkkyjeffin ja Marijan (Sergéj'intyttö) perheeseen poika Fjódor, kastettu 05.03.1908. ⁹¹

Laukkanen Vasili Huotarinpoika

(Vasilij Fjódorov Läkkyjev)
Synt. 09.04.1909, Kontokki

Kon.L.7.8.

09.04.1909 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läkkyjeffin ja Marijan (Sergéj'intyttö) perheeseen poika Vasilij, kastettu 17.07.1909. ⁹²

Laukkanen Palaka Huotarintyttö

(Pelagéja Fjódorovna Läkkyjeva)
Synt. 01.05.1912, Kontokki
Kuollut 01.02.1915, Kontokki

Kon.L.7.9.

01.05.1912 syntyi Kontokkissa Fjódor (Stahveinpoika) Läkkyjeffin ja Marian (Sergéj'intyttö) perheeseen tyttö Pelagéja, kastettu 21.07.1912.

01.02.1915 kuoli Pelagéja (Fjódorin tyttö) Läkkyjeff 3 vuotiaana (vilustuminen), haudattu 3.2.1915 Kontokkiin. ⁹³

Sotkamo

Laukkanen Roope Huotarinpoika

Synt. 03.04.1889, Kontokki

Kon.L.7.10.

16/3 Kortti n:o 104. Läkkyjeff Roope 32 v. Kontokki. ⁹⁴

Laukkanen Anna Olekseintyttö

(Anna Alekséjevna Läkkyjeva)
Synt. 27.11.1905, Kontokki
Kuollut 25.07.1906, Kontokki

Kon.L.4.1.1.

27.11.1905 syntyi Kontokkissa Alekséj'in (Grigórij'inpoika) Läkkyjeffin ja Irinan (Timoféj'intyttö) perheeseen tyttö Anna, kastettu 28.11.1905. Kasvattiäiti: tyttöjen täti isänpuolelta Anna (Grigórij'intyttö) Läkkyjeff.

25.07.1906 kuoli tyttö Anna (Grigórij'inpojan Alekséj'intyttö) Läkkyjeff 27.07. haudattu Kontokissa, 9kk. Ikäisenä. ⁹⁵

Laukkanen Jenny Oleksintyttö

(Jenny Alekséjevna Läkkyjeva)
Synt. 1907, Kostamus, Suojärvi

Kon.L.4.1.2.**Puoliso: Peksujev Pekka Kasjananpoika**

(Pjetr)

Kos.P.4.2.2.

Synt. n. 1907
Kuollut, Jyskyjärvi
Lapset: Aino, Iivana, Olga, Galina Anni ja Eino.

Lähde: ⁹⁶

Laukkanen Jelena Oleksintyttö

Kon.L.4.1.3.

(Jelena Alekséjevna Läykkyjeva)

Synt. 1907, Kostamus, Suojärvi

Puoliso: Vasiljev Larion

Kiestinki

Lapset: Valtteri, Vieno, Lilja ja Anatoli.

Tatjana-täti oli joutunut miehelään kauaksi kotiseudultaan, vaikeiden taipaleten taa. Sukulaiset kävivät täällä perin harvoin. Mies oli kuollut ja omia lapsia hänellä ei ollut. Tatjana oli pyytänyt sisareltaan Irolta, jolla oli toistakymmentä lasta, **Jelena-tytön itselleen ottolapseksi**. Jelena-serkku olikin kasvanut täällä tätinsä hupina, mennyt naimisiin ja tuonut kotiväyn. Vävy oli metsätöissä, kotona vain naiset ja nuoren parin esikoinen Valeri.

Lähde: Rugojev, Jaakko. Jaakko ja Vasselei, Korpikarjalaista nuoruutta, s. 54. Jaakko Rugojevin käsikirjoitusaineistosta postuumina teoksena toimittanut Markku Niemi 1997. Petroskoi >>Karjala>> 1997. ISBN 5-7545-0718-6. 264 sivua.

Laukkanen Maria Olekseintyttö

Kon.L.4.1.4.

(Marija Alekséjevna Läykkyjeva)

Synt. 11.11.1911, Kontokki

Kuollut 1990, Uhtua

Lapset: (poika). ⁹⁷

11.11.1911 syntyi Kontokkissa Alekséj (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Irinan (Timoféj´intyttö) perheeseen tyttö Marija, kastettu 02.04.1912. ⁹⁸

Vastaaan sattui tuttava nainen sotilaspuvussa, **Maria Laukkanen** Uhtualta. - Kah, Pekkako se...
Martta on tässä jo ihan itkemäisillään ollut kun veikkokultaa ei kuulu. Vuota vain, mie kutsun. Hän on lajittelemassa puhdasta pyykkiä. Martta tuli ovesta ulos, siristi silmiään häikäisevässä auringossa ja ryöpsähti juoksujalkaa veljensä syliin. Ja kyllä siinä oli sekä naurua jotta itkua. Hetken kuluttua he jo istuivat tukevatekoisen pihapöydän, mäntyjen varjossa ja kertoivat toisilleen uutisiaan. Kun Maria kulki ohi, Pekka kysyi: - Hyvinkö tämä pikkusisko tottelou vanhempua väkie ?? - Ei ole moittimista. Ylen hyvä on tyttö. Martta punastui hiusmartoa myöten, ja ruskea tukka oli auringon säteissä kuin tuleen syttymäisillään. Kuinka onnellinen hän olikaan taas, tavattuaan pitkästä aikaa Pekan, joka oli hänelle sekä veli että isä, ainoa veli, Yrjöhän oli kaatunut jo toista vuotta sitten. Aika lensi kuin siivillä. Sanottavaa olisi ollut loputtomiin, mutta sotilaan lomapäivä on aina liian lyhyt. Pekan täytyi lähteä. Maria ja Martta saattoivat hänet niityn laitaan. - Jiähän terveheksi, Martta sisko... A sie, **Maria Oleksejevna**, ole niin hyvä, yritä varjella häntä...Pekan ääni värähti. Hän hymähti hiukan väkinäisesti, heilautti kättään. Padolle päästyään hän kerran vielä kääntyi heihin päin, seisoi hetken ja lähti harppomaan metsänrantaan kohti.

Lähde: Rugojev, Jaakko 1979: Suku polvien saatossa. s. 131.

Laukkanen Ulli Olekseintyttö

Kon.L.4.1.5.

(Ulli Alekséjevna Läykkyjeva)

Synt. 16.08.1915, Kontokki

16.08.1915 syntyi Kontokkissa Aleksěj (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Irinan (Timoféj´intyttö) perheeseen tyttö Ulli, kastettu 10.11.1915. ⁹⁹

Laukkanen Nikolai Oleksinpöika

Kon.L.4.1.6.

(Nikolai Alekséjev Läykkýjev)
Synt. 1926, Kostamus, Suojärvi
Nikolai ja Olga ovat kaksosia
Lapset: Valentina ja Aleksí.

Lähde: ¹⁰⁰

Laukkanen Olga Oleksintyttö

Kon.L.4.1.7.

(Olga Alekséjevna Läykkýjeva)
Synt. 1926, Kostamus, Suojärvi
Nikolai ja Olga ovat kaksosia
Lapset: Aleksander, Irina ja kaksoset Niina ja Leena.

Laukkanen Santeri Oleksinpöika

Kon.L.4.1.8.

(Santeri Alekséjev Läykkýjev)
Synt. 1930, Kostamus, Suojärvi
Puoliso: Bogdanov Olga
Akonlahti
Lapset: Aleksi ja Nikolai.

Ako.B.

Lähde: ¹⁰¹

Laukkanen Juho Oleksinpöika

Kon.L.4.1.9.

(Iivana Aleksejev Läykkýjev)
Kaatunut sodassa

7. luokka oppivuotena 1934/35. Laukkanen Juho, Kostamus 35 km. ¹⁰²

Jaakko Rugojev kertoo:

Serkkupoikani Juho Laukkanen oli päättänyt edellisenä talvena seitsemännen luokan Akonlahden koulussa. Nyt hän päätti lähteä jatkamaan opintojaan Uhtualle. Hän otti mukaansa myös nuoremman veljensä Makarien, joka oli menossa kuudennelle luokalle. Mukaan lähti toisiakin Kostamuksen poikia ja tyttöjä. Hauska ja toiverikas oli se matka - vesireittiä myöten Vuosuksen niskaan, siitä edelleen jalkapatikassa Alajärven rantaan, mutta Uhtualla mielialamme laski. Serkkuaní Laukkasen Juhoa ei otettu kouluun, vaikka hän läpäisi kokeet. Hänen isänsä oli vangittu edellisenä talvena. Kukaan ei tiennyt minkä vuoksi. Kylän köyhin mies, kymmenenpäisen lapsiperheen isä. Tämä oli katkera kolaus sekä Juholle että minulle. Olimme olleet erottamattomia lapsuudentovereita.

Ilmari Toikka kehotti kääntymän piirin kansanvalistusosaston puoleen. **Myrtynyt Juho ei olisi halunnut lähteä ketään pökkuroimaan, mutta sain kuin sainkin hänet suostumaan. Tapasimme kansanvalistusosaston johtajan - hänkin oli sukunimeltään Laukkanen, muttei Uhtuan Laukkasia** - sattumalta Lamminpohjan tiellä. Hän oli nähtävästi tulossa koululle. Arastellen käännymme tämän mielestämme kovinkin suuren herran puoleen. Minä olin äänessä, Juho koko ajan vaiti.

- Ei, ei... Luokkavihollisen lapsia ei keskikouluun. Sellainen oli laki.

Sen enempää asioihin syventymättä hän käänsi meille selkänsä.

Surullisin mielin saattelin Juhon Kuitin rantaan, kotipuoleen lähtevän venekunnan kyytiin. Makariekin karkasi jonkin ajan kuluttua kotiin. Myöhemmin Juho matkusti Vuonniseen lukutuvan hoitajaksi ja sieltä Akonlahteen kyläneuvoston sihteeriksi. Sieltä hän vuosien kuluttua joutui armeijaan ja kaatui Isänmaallisen sodan alkukuukausina jossain Laatokanrannan tienoilla.¹⁰³

Mikko Remsu kertoo 'Karhumäessä pääsin musiikkijoukkueeseen. Siitä joukkueesta puuttui puolet kokoonpanosta. Kysyttiin kuka osaa soittaa jollakin instrumentilla. Pelkkä sana riitti. Jälestäpäin huomattiin, että meistä kolme oli aivan aakkosasteella. Soittokunnalla ei ollut kapelimestaria, mutta kokeneimmat pojat lupasivat opetaa kunnes johtaja löytyy. Ensialussa opimme kaikki tarvittavat signaalit torvella. Oli eräs Laukkanen, muistaakseni Iivana nuori poika. Hän ei ollut ikinä opetellut torvea puhaltamaan eikä oppinut täälläkään ja hän joutuikin sitten postinkantajaksi. Laukkanen oli lyhyt ja tanakka Hiljainen luonne, mutta ei suinkaan kainosteleva Huolellinen ja harkitseva. Liikkui vapaasti kuin ansapoluilla. Hän jakoi postin suoraan taisteluhautoihin. Jäi vielä minun haavoituttuani rivistöön.¹⁰⁴

Laukkanen Makar Olekseipoika

Kon.L.4.1.10.

(Makar Aleksejev Läykkyjev)

Synt. 1921, Kostamus, Suojärvi

Kaatunut 1944

6. luokka oppivuotena 1935/36. Laukkanen Makari.¹⁰⁵

Laukkanen Makar Aleksipoika s. 1921 Kostamuksen Suojärvellä. Armeijaan 1940 Kalevalan kutsunta yks. tavallinen varusmies. v. 1944 kadonnut.

Jaakko Rugojev kertoo:

Sateinen heinäviikko

Lähdin serkkujeni Laukkasen Iivanan ja Makarien kanssa heinän niittoon Rähmäjärvelle. Tanilaisen Mikon Matti pyysi päästä mukaamme metsästelemään. Makarie ja Matti olivat suunnilleen saman ikäisiä, alkeiskoululaisia. Kämpälle saavuimme kauniina aurinkoisena iltana. Matti<<mittasi lentaa>> pirtillä tai nurmen reunalla. Hän on hätähousu ja ei uskalla mennä metsään yksin. Makarieta myöskin laiskotuttaa, mutta Iivana osaa valjastaa hänet aina uudestaan työhön. Se kuului vanhemman veljen velvollisuuksiin, vaikka hänellä itselläänkään vuodet eivät vielä pahasti painaneet hartioita. Toisen päivän iltana alkoi sataa. Me kiireenvilkkaan haravoimme niitetyt heinät kekoon. Kävimme laskemassa verkot ja ongittelimme ahvenia illalliseksi. Kämpän ovilla pelasimme<<korttia>> ja väsytyämme tähän hommaan kävimme nukkumaan.

Aamulla satoi myös. Puolenpäivän aikaan taivas seestyi hiukan. Me Iivanan kanssa meinasimme lähteä tarkastamaan niittyjä, mutta Matti ja Makarie pelkäsivät jäädä pirtille ilman pyssyä. He eivät tunnustaneet tätä suoraan, jopa kehuivat rohkeuttaan. Mutta mehän arvasimme mistä kenkä puristaa. Aloimme mekin kehua heidän rohkeuttaan. Innostimme poikia niin paljon, että he suostuivat antamaan pyssyn meille, kunhan koira jää heidän kanssaan. Mukaamme oli näet lyöttäytynyt naapurimme Jeyssin koira, aranpuoleinen resukka. Kävelimme Iivanan kanssa soita, korpia ja purovarsia pitkin, mutta kunnollisia niittyjä emme löytäneet. Heinän kasvu luonnon niityillä sinä kesänä oli niukkaa. Päästyämme jälleen kämpän takaiseen näreikköön, Iivana sanoi: Pölässytämme vähäsen niitä sankareita. Iivana alkoi katkoa oksia ja risuja. Pojat olivat majan lämmityshommissa. Kun koira ryhtyi haukkumaan, he tulivat ulos kuulostamaan, mitä on tekeillä. Silloin Iivana alkoi ryskää kahta kauheammin. - Pojat, tunnustakkaa, työkö se oletta? Makarie huusi. Me emme vastaa, rytkytämme vain oksia ja mörisemme. Silloin Makarie nousee pirtin katolle ja uhkaa: Iivana, jos työ oletta siellä ta että näyttävvy heti, niin tapan molemmat kun suan käsihini. Iivana alkoi puhalttaa haulikon piippuun kuin torveen matkien karhun äännähtelyä. Koira säikähti ja juoksi ulisten

kämpänovesta sisään. - Kontie se on! Matti huudahti ja hänkin kapusi katolle. - Iivana ta Juakko, älkä pölätelkää ! Muuten sytytämme kämpän palamaan, pojat huusivat hätääntyneinä. Makarie joka oli rohkeampi, hyppäsi alas, sieppasi nuotiosta kekäleen ja pisti sen kattotuohien alle. Tuohet syttyivät heti. Me ryntäsimme piilopaikastamme ja aloimme valella ropeisiin varatulla vedellä palavia kattotuohia. - Siinä se teijän rohkeus näkyy, sittapuksut, Iivana sanoi.- Että voi erottua ihmisen ientä kontien mörinästä. Silloin Makarie suuttui silmittömästi. Hän hyppäsi seinänvierelle ja alkoi heitellä meihin viikatteita. Vähällä piti ettei leikannut veljellään jalkoja. Meidän oli pysyteltävä kotvanen ulommalla, kunnes Makarien luonto lauhtui kun Iivana lupasi hänelle linkkuveitsensä. Seuraavana päivänä satoi kun saavista kaataen. Makarie ja Matti lähtivät verkkoja kokemaan ja sen tien livistivät kotiin. Me Iivanan kanssa saimme kantaa koko joukon kampeet ja kiertää järven jalkapatikassa, sillä pojat veivät veneenkin. Olimme heille kovin suutuksissa. Mutta jälkeen päin olen ajatellut, että löytyipä Matilla ja Makariella aihetta kalavelkojen maksuun. Ei pitäisi pettää pienempiä, eikä härnätä heikompia. Vaikkei itsessäsikään olisi vielä miehen mittaa. ¹⁰⁶

Kerran Iro-tädin **Makarie**, lieneekö hänellä ollut silloin viittäkään vuotta, oli pöteytynyt yksiöistä jäätä pitkin aamuvarhaisella järven yli meidän rantaa kohti.

Kun tapaus havaittiin, oli jo liian myöhäistä. Molemmilta rannoilta seurattiin henkeä pidätellen kun Makariepoika käveli muina miehinään kookkaissa isänsä huopikkaissa hänenkin painonsa alla taipuvaa ohutta jäätä pitkin. Koko ajan Makarien edessä jää kohosi kiiltävänä loivana aaltona ja itse Makarie tallusteli sen jälessä aallon pohjassa.

Mutta syysjää, ohutkin, on sitkeää ja poika pääsi onnellisesti meidän rannalle. Kovaluontoinen Iro-täti juoksi järven ympäri vitsa kourassa poikaa hakemaan ja kurittamaan, mutta perille päästyään hänkin heltyi itkuun ja viskasi vitsan menemään. ¹⁰⁷

Laukkanen Anni Oleksintyttö

(Anni Alekséjevna Läykkyjeva)

Synt. Kostamus, Suojärvi

Kon.L.4.1.11.

Laukkanen Paro Riiontyttö

(Paraskéva Grigórijevna Läykkyjeva)

Synt. 12.10.1907, Kontokki

Kon.L.4.2.1.

12.10.1907 syntyi Kontokkissa Grigórij´in (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Palakan (Hristoforintyttö) perheeseen tyttö Paraskéva, kastettu 19.01.1908. ¹⁰⁸

Laukkanen Juho Riionpoika

(Ivan Grigórijev Läykkyjev)

Synt. 05.11.1910, Kontokki

Kon.L.4.2.2.

05.11.1910 syntyi Kontokkissa Grigórij´in (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Palakan (Hristoforintyttö) perheeseen poika Ivan, kastettu 24.11.1910. ¹⁰⁹

Laukkanen Juho, s. 1910 Karjala Kalevalan piiri Kontokki, as. Karjala Seesjärven piiri Sellin kylä koulun johtaja, tuom. 19.4.1938 kymmeneksi vuodeksi, vap. 2.2.1944. Petroskoi. ¹¹⁰

Ketään ei ole unohdettu. Ystävämme Juho Laukkanen

Vuoden 1922 perustetun Uhtuan Työläis-Talopoikaisopistoon tuli paljon oppilaita myös Uhtuan kihlakunnan eteläisistä kylistä: Kostamuksesta, Kontokista, Akonlahdesta....Sieltä tuli Peksujevia ja Vatasia, Artemjevia, Nikutjevia ja Melentjevia.... Kontokista muiden mukana tuli kaksi Juho Laukkasta, molemmat siinä 14-15 ikävuoden paikkeilla. Jotta näiden Laukkasten kanssa ei

sekaanuksia ja epäselvyyksiä tulisi annettiin pulskemmalle lisäys ja tämän jälkeen hänestä tuli Juho Laukkanen ensimmäinen. **Laihemmasta Juhosta tuli numero toinen.** Molemmat Juhot aikanaan päättivät opiston, jatkoivat opiskeluaan, Petroskoin opettajaopistossa ja molemmista tuli alkeiskoulun opettajia. **Juho numero kaksi joutui Tunkuan piirin kouluihin.** j.n.e. avustajamme Matti Pirhonen.

Lähde: 2 Artikkelia Karjalan lehdistä joskus 1970-luvulta. (Kalevalan Kommunisti) lehtileikkeet saatu Lilja Karvoselta

Kalevala

Laukkanen Pekka Riionpoika

Kon.L.4.2.3.

(Pjotr Grigórijev Läykkyjev)

Synt. 02.05.1913

Puoliso: Anni

Lapset: Aleksander ja Viktor

02.05.1913 syntyi Grigórij (Grigórij ´inpoika) Läykkujeffin ja Palakan (Hristoforintyttö) perheeseen poika Pjotr, kastettu 24.05.1913. ¹¹¹

Laukkanen Heikki Juhonpoika

Kon.L.4.4.1.

(Feodor Ivanov Läykkyjev)

Synt. 12.04.1905, Kontokki

12.04.1905 syntyi Kontokissa Ivan (Grigórij ´inpoika) Läykkujeffin ja Irinan (Iivanantyttö) perheeseen poika Fjódor, kastettu 30.05.1905. ¹¹²

Laukkanen Juho Juhonpoika

Kon.L.4.4.2.

(Ivan Ivanov Läykkyjev)

Synt. 05.10.1907, Kontokki

Puoliso: Timonen Anni

Luu.T.

Synt. 15.09.1913, Luusalmi

Lapset: Lilja ja Eino

Laukkanen Ivan Ivaninpoika s. 1907 Kontokki, Armeijaan 1941 Kalevalassa. tav varusmies. Kuollut 04.04.1944 Livojärven itä puolella. **Haudattu Vuonnisen kylän joukkohautaan,** johon on haudattu 264 vainajaa.

05.10.1907 syntyi Kontokissa Ioann (Grigoriinpoika) Läykkujeff ja Irina (Ioann ´intyttö) perheeseen poika Ioann, kastettu 18.01.1908. ¹¹³

Ketään ei ole unohdettu. Ystävämme Juho Laukkanen

Vuoden 1922 perustetun Uhtuan Työläis-Talonpoikaisopistoon tuli paljon oppilaita myös Uhtuan kihlakunnan eteläisistä kylistä: Kostamuksesta, Kontokista, Akonlahdesta....Sieltä tuli Peksujevia ja Vatasia, Artemjevia, Nikutjevia ja Melentjevia.... **Kontokista muiden mukana tuli kaksi Juho Laukkasta, molemmat siinä 14-15 ikävuoden paikkeilla.** Jotta näiden Laukkasten kanssa ei sekaanuksia ja epäselvyyksiä tulisi annettiin pulskemmalle lisäys ja tämän jälkeen hänestä tuli Juho Laukkanen ensimmäinen. Laihemmasta Juhosta tuli numero toinen. Molemmat Juhot aikanaan päättivät opiston, jatkoivat opiskeluaan, Petroskoin opettajaopistossa ja molemmista tuli alkeiskoulun opettajia. Juho numero kaksi joutui Tunkuan piirin kouluihin. Juho ensimmäinen palasi omalle seudulle Kalevalan piiriin, alkoi työnsä Luusalmen alkeiskoulussa perusti perheen, sanalla sanoen, elämäkertansa alkoi rullautua ihan kuin kaikilla muillakin ihmisillä. Tämä omaan

piiriin tullut nuori opettaja oli synnynnäinen optimisti: aina hän hymyili tarttuvaa hymyään, teki työtä ja luotti kauniiseen tulevaisuuteen Me hänen toverinsa, pidimme hänestä suuresti. Joku tutuista (en nyt muista kuka se oli) risti Juho ensimmäiselle lämpimämmän nimen -Jöni, Jöni Laukkanen. Jöni oli hyväilynimi, jonkinlainen väännös Johanneksesta, ja Juho hyväksyi sen tuttujen kesken käytettäväksi. Virallisissa tilaisuuksissa hän oli opettaja Juho Laukkanen.

Vuonna 1936 opettaja Juho Laukkanen nostettiin kerralla ylös: hänestä tuli piirin kansanvalistusosaston johtaja. Toteamme tässä vain sen, että huolimatta noin suuresta ylöspäinhypystä ystävämme päähän ei tullut tippaakaan ylpeyden häkää; epävirallisissa keskusteluissa tuttujen kanssa hän oli edelleenkin Jöni iloinen optimisti, Vuodesta 1937 hänestä tuli Ivan Ivanovitsh, sellainen uusi tapa silloin otettiin käytäntöön. Siis virallisesti Ivan Ivanovitsh Laukkanen, mutta vanhojen tuttujen seassa edelleenkin hymyilevä Jöni. Kenellä oli ollut onni työskennellä kansanvalistusosastossa, hyvin muistaa, miten vaikeata ja työn täyteistä sekin virka on. Usein siellä ihminen unohtaa olevansa opettaja, lasten kasvattaja. Johtajan pää on täynnä koulujen ja internaattien remonttia, rakennustarpeiden etsintää, havaintovälineiden kuljetusta ja jakelua kouluille, huolehtimista polttopuista, valaistuksesta, kaadereista...Siinä kyllä väsy. Väsyi myös Ivan Ivanovitsh ja pyysi siirtoa takaisin kouluun. Pyyntö lopulta hyväksyttiin ja ystävämme siirtyi takaisin koulutyöhön. Mutta sitten vuoden 1941 kesäkuussa alkoi sota.

Juho Laukkanen, kuten kaikki toisetkin, jätti koulun ja hänestä tuli partisaani, tiedustelia. Se oli vaikea ja vastuunalainen ammatti, hyvin tarpeellinen työ. Ja ystävämme Juho suoritti hänen osakseen määrättyä työtä, sillä pienestä pitäen hän oli oppinut taivaltamaan metsiä, kärsimään vilua ja nälkää. Kuten jo ylempänä totesimme Juho oli synnynnäinen optimisti; hän oli vuorevarma voitostamme ja teki kaikkensa jouduttaakeen voiton päivää. Suoritti pitempiä ja lyhempiä retkiä, joskus toimi yksinäänkin, kun tarvis tuli. Kaikkensa teki ystävämme Juho voiton hyväksi. Mutta voiton päivää hän ei ollut juhlimassa. Hän oli yksi niistä kahdestakymmenestä miljoonasta Synnyinmaamme tyttäristä ja pojista, jotka antoivat elämänsä voiton hyväksi. Siitä on kulunut jo monta vuotta, kun **Juho Laukkasen taistelutoveri Semenov** (nimeä en muista) kirjoitti minulle Sortavalasta, miten Juho oli tuhoutunut. Se oli vuoden 1943 alussa, muistaakseni maaliskuussa, kun pieni ryhmä partisaaneja istui lentokoneeseen; tehtävänä oli päästä kauas vihollisen selustaan ja suorittaa siellä annetut työt. Sitä ennen pojat olivat suorittaneet harjoituksia laskuvarjon käytössä ja kaikki oli käynyt hyvin. Lentokone kuljetti ryhmän suunniteltuun paikkaan ja nyt jäi tehtäväksi päästä laskuvarjon avulla maankamaralle. Kävi kuitenkin niin, että Juho Laukkasen laskuvarjo ei auennut ?- (oliko tehty tarkotuksella) - kaikkeahan sodassa sattuu - ja Juho tuhoutui. Tämä tapahtui Levienjärven kaakkoisrannalla. Toverit hautasivat tuhoutuneen taisteluan Näin antoi kaikkensa työ- ja taistelutoverimme Ivan Ivanovitsh Laukkanen, Kontokin poika, suuri optimisti joka vuorenvahvasti uskoi voittoon.

Olkoon tämä vaatimaton kirjoitus muistona ystävästämme Juho Laukkasesta. Kunnia kaatuneille! avustajamme Matti Pirhonen. ¹¹⁴

Maamme Puolesta Kontokin poikia

Pari viikkoa sitten jouduin muistelemaan tovereitani, joiden kanssa aloin opiskeluni Uhtuan Työläis-Talonpoikaisopistossa syksyllä 1922 Sinne tuli poikia ja tyttöjä nykyisten Kalevalan ja Louhen piireistä, silloin nämä kaksi piiriä muodostivat Uhtuan kihlakunnan.

Kontokista tuli ryhmä reippaita poikia, Luka Melentjev ja Ivan Ivanovitsh Laukkanen. ja koska he kumpikin osallistui Suureen Isänmaalliseen sotaan, en voi olla muistelematta heitä näin Voitonpäivän yhteydessä Lukka (näin me häntä nimitimme silloin) Melentjev oli kahta vuotta vanhempi allekirjoittanutta, reipas ja ripeä nuorukainen, joka ei liikoja puhunut, mutta annetut työt suoritti tunnollisesti. Opiskelimme silloin samalla korkeammalla luokalla ja muistan Lukan menestyneen hyvin koulussa. Työtä hän myös oli oppinut tekemään. Tästä todistuksena oli se, että hän joutui opiskellessaan pari kertaa tekemään rahdinvetomatkan Kemiin opiston hevosella. Tällaista vastuunalaista tehtävää ei kaikille uskottu. Lukalle uskottiin ja hän suoriutui kunnialla tehtävästään.

Kun sitten vuonna 1923 jouduin opiskelemaan Petroskoin opettajaopistoon häipyi opiskelutoverini Lukka joksikin aikaa näkopiiristäni. Sitten myöhemmin. 1930-luvulla, tapasin hänet silloin tällöin. Kuului työskentelevän Osoaviahimin alalla, siis maan puolustuskuntoisuuden lujittamistehtävissä. Vuonna 1943 ollesani Maanselän suunnalla tapasin vanhan tuttuni Lukka Melentjevin Segezhassa, nyt jo kapteenina, sanoi työskentelevän tärkeissä tehtävissä samalla suunnalla. Sodan päätyttyä Lukka Melentjev työskenteli piirikeskuksessa. Tässä haluaisin todeta sen seikan, että molemmat hänen poikansa Viktor ja Vladimir jatkavat isänsä uraa: molemmat suorittavat vastuunalaista ja kunniaakasta työtä. Toivotan ystävänä Lukan pojille menestystä.

Juho Laukkanen - myöhemmin Ivan Ivanovitsh Laukkanen oli myöskin vuodesta 1922 koulutovereitani. Päätti Petroskoin opettajaopiston, työskenteli oman, siis Kalevalan piirin kansanvalistusosaston johtajana. Ennen sotaa hän muistaakseni toimi Alajärven alkeiskoulun johtajana.

Sodan alussa Juho Laukkanen liittyi Zvjaginin partisaaniosastoon, jonka perustehtävänä oli tiedustelutoiminta syvällä vihollisen selustassa Juho suoritti tuota vaikeata ja vaarallista tointa tunnollisesti ja tuloksellisesti. Se oli vuoden 1943 maaliskuu, kun Juho sai tehtävän päästä vihollisen selustaan suorittakseen siellä pitkäaikaista tiedustelu toimintaa. Tämä matka osottautui hänelle viimeiseksi Juho tuhoutui Leviejärven rannalle.

Tässä tuli lyhyesti kerrotuksi kahdesta Kontokin pojasta, jotka tekivät kaikkensa Voiton hyväksi. Olkoon tämä pieni muistelu vaatimattomana muistona ja kunnianosoituksena Lukka Melentjeville ja Juho Laukkaselle.

Kalevala

Matti Pirhonen. ¹¹⁵

Juho Laukkasen kirjoittama oma elämäkerta

Vanhempani olivat ennen vallankumousta ja sen jälkeen köyhät maanviljelijät. Helmikuun vallankumouksen aikana ja sen jälkeen isäni oli työssä räätälinä Kuhmonniemessä Suomessa rikkaalla porvarilla Ipatovilla, äiti oli lasten kanssa kotona Kontokissa, viljelimaata, äitin piti käyvä työhön piikana rikkailla, sillä perhe oli köyhä ja lapsia oli kuusi, isä huonosti auttoi. Vuoden 1921 lopun isä kävi kotona Suomesta, loppuvuodella äiti kuoli. Vuosina 1921-1922 kun riehuivat rosvokonnat isä eli vielä Suomessa räätälinä Ipatovin luona. Huhujen mukaan isä kuoli v. 1926. (tarkaan en tiedä) Kaikki siskot ja veljet sen sodan aikana menivät Suomeen n. 1922 ja ovat siellä ei minkäänlaista yhteyttä heihin, en ole ollut kirjeenvaihdossa. Isä ei ollut minkään puolueen jäsen. Veljistä en tiedä. Itse menin Suomeen v. 1922 alussa konnien riehumisen aikana ja palasin Toukokuussa samana vuonna. Tulin takaisin Kontokin asukkaiden kanssa, yksi heistä Palaka Karhunen, asuu nyt Petroskoissa.

v. 1917 kesällä olin karjan paimenena, talvella tein työtä kotona. Suomesta tulon jälkeen v. 1922 viljelin maata ja hoijin taloa yksin syyskuuhun saakka. Syksyllä sotilasvallankumous komitean puheenjohtaja Lyytinen lähetti minut lastenkotiin v. 1922 (Lyytinen on nyt opettajana Uhtualla) Siihen aikaan Uhtualla avattiin talonpoikien koulu, minä menin sinne. Siellä opiskelin vuoteen 1924 sen jälkeen opiskelin Petroskoissa pedagogisessa opettajaopistossa suomen kielellä. Kesäloman aikana työskentelin Uhtualla maanviljelijänä, tein ruumiillista työtä ja tekniillistä. Opettajaopiston lopetettua minut komenettiin alaasteen opettajaksi Kalevalan piiriin missä työskentelinkin 1.09.1929 - 1.09.1931. Suopassalmen alaasteen koululla rehtori-opettaja 1.09.1931 - 1.09.1932. Luusalmen koululla v.1932 kesällä olin kuukauden kurssilla- fysiikka ja matematiikka Petroskoissa. v.1.09.1932 - 1.09.1933. fysikan ja matematiikan opettaja Vuonnisessa 4-5 luokka 1.09.1933 - 1.09.1935 Akonlahden koulun johtaja ja opettaja, vuodesta 1935 tähän saakka Kalevalan piirin valistusosaston johtajana. En ole ollut sotapalveluksessa missään armeijassa.

Kansalaissodassa osaa en ottanut. Palkintoja työstäni en ole saanut, jos ei oteta huomioon rahapalkintoa jonka sain Karjalan Narkompassilta v.1934-Karjalan opettajien yhteinen kokous Tammikuussa. En ole ottanut osaa vallankumouksissa (helmikuun ja lokakuun) isä siihen aikaan oli

työssä räätälinä Suomessa, äiti kotona Sukulaisista kaksi isän veljestä Risto ja Miihkali Läkkyjev olivat englantilaisessa legionissa v.1918 - 1919. Miihkali Läkkyjev oli kolhoosin puheenjohtaja Kontokissa, kuoli v.1936.

Ennen vallankumousta en missään ollut töissä. Puolueen jäsen ehdokkaaksi ehdotettiin Nurmilahden metsänhakualue Kalevalan piirissä v.1932- Ehdottajat- Tolonen Viktori nyt on työssä Kalevalan piirin NKVA järjestössä aluepuolueenjäsen karjalassa - Nikolai Kinnunen nyt on Segojärven alueen valistusosaston johtajana, Kärkenen Viktori - opettaja Somban kylässä, Hattunen - ennen oli työssä metsänhaku alalla, nyt en tiedä missä on. Leskinen - nyt on työssä Repolassa kombinaatilla.

En ole ollut puolueen jäsen, en ole erotettu puolueesta, enkä ole itse eronnut, oppositiossa en ole ollut. Puoluerangaistuksia ei ole, nuorisoliiton jäsen v. 1922 olen sen jäsen tähän saakka. Sessioissa ja kongresseissa en ole ottanut osaa. Tammikuussa Kalevalan piirineuvoston sessiassa olen valittu sen jäseneksi, v. 1935 olen ollut piirineuvoston jäsen, v. 1934 kyläneuvoston jäsen. Oikeudessa en ole ollut ja tuomittu en ole ollut
allekirjoitus: Laukkanen. ¹¹⁶

Sen sijaan kotikylän koulu on jäänyt hänen mieleensä koko iäksi. Alajärvellä olivat olleet opettajana Juho Petuhov, inkeriläinen nuori mies Lensu, sen jälkeen **Juho Laukkanen** ja Paavo Petrov. Juho Petuhovin tiedettiin olevan papin poika Paanajärveltä. Juho oli rivakka, joskus läimäytti kurittomia viivottimellakin. Syysjäiden tultua hän luisteli pikaluistimilla, kauniisti ja nopeasti kuin tuuli. Opettaja asui koululla (ehkä se oli rakennettu jo tsaarin aikana tai talkoilla myöhemmin). Koululla oli luokkahuoneet, puusepän verstaas ja kaksi opettajanhuonetta. **Juho Laukkanen oli opettajana Suomen sodan edellä.** Hän oli innokas metsästäjä. Kerrankin toi Patrikan puolelta kiimoista (soitimelta) kaksi metsoa. Ontto Korkkonen antoi pojalleen luvan käyttää haulikkoaan kun kettu repolainen alkoi vieraila navetoissa. Opettaja Laukkanen ja Santeri menivät yöksi navettaan repoa vahtimaan... ja molemmat nukahtivat odotukseen. Laukkanen oli harvapuheinen riski mies, pojat pitivät hänestä... ¹¹⁷

Laukkanen Anni Juhontyttö

Kon.L.4.4.3.

(Anni Ivanovna Läkkyjeva)

Synt. 3.11.1909 (16.09.1910), Kontokki

Puoliso: Laukkanen Juho Huotaripoika

Kon.L.2.7.2.

Synt. 24.06.1893 (01.09.1894), Kontokki

Vihitty: 27.01.1929, Kajaani

Lapset: Mirja Pauli, Marjatta ja Helena

16.09.1910 synyi Kontokkissa Ioann (Grigórij´inpoika) Läkkyjeffin ja Irinan (Iivanantyttö) perheeseen tyttö Anni, kastettu 24.11.1910. ¹¹⁸

Tervakoski

Laukkanen Ville Juhonpoika

Kon.L.4.4.4.

(Vasili Ivanov Läkkyjev)

Synt. 01.01.1913 (31.03.1913), Kontokki

Puoliso: Lehtomaa Hilikka Orvokki

Synt. 27.02.1923, Paavolassa

Lapset: Maija ja Sirkka

31.03.1913 syntyi Kontokkissa Ioann (Grigórij´inpoika) Läkkyjeffin ja Irinan (Iivanantyttö) perheeseen poika Vasilji kastettu 03.04.1913. ¹¹⁹

Hämeenkyrö

Laukkanen Simo Juhonpoika

Kon.L.4.4.5.

(Simeon Ivanov Läykkyjev)

Synt. 03.02.1915 (16.04.1916), Kontokki

Puoliso: Toivonen Sylvi

Synt. 16.12.1915, Hämeenkyrö

Lapset: Kalervo, Aila ja Heljä

16.04.1916 syntyi Kontokkissa Ioann (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Irinan (Ivanintyttö) perheeseen poika Simeon, kastettu 27.05.1916. ¹²⁰

Polvijärvi

Kokkonen Maija Juhontyttö

Kon.L.4.4.6.

(o.s. Laukkanen)

Synt. 01.04.1920, Kontokki

Kuollut, Polvijärvi

Puoliso: Kokkonen Mauri

Ammatti: Kauppias

Lapset: Pauli

Maijan sisko Anni Laukkanen hoiti Paulia pienenä (pitemmän aikaa, koska äiti Maija oli kuollut), kun Mauri isä oli sodassa. Kun Paulin isä tuli sodan jälkeen häntä hakemaan kotiin, ei Pauli olisi halunnut lähteä, koska hän piti Annia äitinään. ¹²¹

Lappeenranta

Laukkanen Niilo Juhonpoika

Kon.L.4.4.7.

Synt. 27.05.1925, Juuka

Puoliso: Vesterinen Eila Kaarina

Lapset: Kari, Merja, Harri, Anne, Lasse, Maarit ja Päivi

Laukkanen Irina Roopentyttö

Kon.L.4.8.1.

Synt. 14.09.1912, Kontokki

Puoliso: Lajunen Johannes

15.09.1912 syntyi Kontokkissa Rodión (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Akulinan (Vasilij´intyttö) perheeseen tyttö Irina, kastettu 11.10.1912. ¹²²

Laukkanen Jouki Roopentyttö

Kon.L.4.8.2.

Synt. 08.03.1914, Kontokki

Kuollut 30.01.1916, Kontokki

08.03.1914 syntyi Kontokkissa Rodión (Grigórij´inpoika) Läykkujeffin ja Akulinan (Vassseleintyttö) perheeseen tyttö Jevgénija, kastettu 09.03.1914.

30.01.1916 kuoli tyttö Jevgenija (Grigórij´inpojan Rodión´intyttö) Läykkujeff 1 vuotiaana.

Haudattu 31.01.1916 Kontokissa. ¹²³

Laukkanen Juho Roopenpoika

Kon.L.4.8.3.

Synt. 10.04.1915, Kontokki

20.03.1916 syntyi Kontokkissa Rodi6n (Grigorinpoika) Lykkujeffin ja Akulinan (Vasilij 6intytt6) perheeseen poika Ioann, kastettu 07.04.1916. ¹²⁴

Laukkanen Anna Roopentytt6	Kon.L.4.8.4.
Laukkanen Vilho Roopenpoika	Kon.L.4.8.5.
Laukkanen Mikko Roopenpoika	Kon.L.4.8.6.
Laukkanen Veikko Roopenpoika	Kon.L.4.8.7.
Laukkanen Teppo Mihailinpoika	Kon.L.4.11.1.
Laukkanen Vaseli Mihailinpoika	Kon.L.4.11.2.

Kalevala

Laukkanen Vain6 Mihailinpoika **Kon.L.4.11.3.**

Synt. n. 1934

Kuollut 1980-luvulla

Ammatti: Musikin opettaja.

1 Puoliso: Laila.

Vienan Kemi.

2 Puoliso: Nadja.

Jyskyjärvi

Laila oli karjalaisia, asuneet Kemissä, my6hemmin eronneet, ei lapsia, muuttivat Nadjan kanssa Jyskyjärvelle, heille syntyi yksi tytt6. ¹²⁵

Kalevalan (aikaisemmin Uhtua) keskikoulussa on ollut eri vuosina paljon hyviä opettajia.

Rakkaudella ja innolla siinä ovat ty6skennelleet mm. V. Laukkanen.

Lähde: Viesti 28.11.1997/ s 1.

Opiskeltava tunnollisesti

<< Seuraavaan luokkaan koko luokalla>> - olivat koulun pioneeri- ja nuorisoliittojarjest6jen tunnuslauseita. Oli järjestetty erillaisia ainekerhoja, jotka edistivät oppilaiden tietojen avartamista ja syventämistä. Oli muutama urheilukerho ja hiihto oli erikoisessa suosiossa. Tehtiin monipaivaisia hiihtoretkeja Luusalmeen, Jyvalahteen. Pioneerikuoro, tanssi- ja lauluyhtye olivat suuressa suosiossa. **Vain6 Laukkasen ohjaama yhtye monesti esiintyi Petroskoissa.** Yhtye palkittiin matkalla << Orljonok >> pioneerileiriin. Se oli NL:n toiseksi suurin pioneerileiri Mustalla merellä Nuorisoliitolaiset olivat kaikessa mukana. Siihen aikaan oli suosittuna pioneeriliike: << Loistakaa leninilaiset tähdet >>. Taman liikkeen yhteenvetojen mukaan Kalevalan keskikoulun pioneerijarjest6 oli todettu parhaaksi tasavallassamme ja sai oikeuden syyttää leniniläisen tähden koulun yllä.

Lähde: Vienan Viesti 28.11.1997

Kalevala

Laukkanen Hilma Mihailintytt6 **Kon.L.4.11.4.**

Synt. n. 1927

Puoliso: Popov

Lapset: Igor, Marina ja Tatjana.

Hilma työskenteli sodan jälkeen Kostamuksen kaivoksen tutkija ryhmässä. Tutustui siellä valko venäläiseen Popoviin. Heille syntyi poika Igor. He eivät olleet virallisesti rekisteröity pari, mutta kuitenkin heillä meni kaikin puolin hyvin. Sitten syntyi tytär Marina. Pian Marinan syntymän jälkeen selvisi, että Popovilla oli virallisesti rekisteröity perhe Valko-Venäjällä, vaimo ja 3 lasta. Popov lähti Valko-Venäjälle. Hilma jäi 2 lapsen kanssa yksin. Hän ei tiennyt, että oli taas raskaana ja niin syntyi tyttö Tatjana 10 kuukautta Marinan syntymästä. Tytöt kävivät koulua samalla luokalla, istuivat vierekkäin ja olivat kuin kaksoset. ¹²⁶

Samoin muistelee kouluvuosiin **Hilma Laukkanen, Kontokin tyttö**. Hänelle on jäänyt erikoisesti mieleen. Miten tuli hikoilua venäjän kielen parissa.

- Muistan, kun Maria Balashova piti meille kahdeksannella luokalla kontrollisanelun venäjän kielessä. Palauttaessaan seuraavana päivänä korjattuja kirjoitustehtäviä opettaja sanoi: <<Hilman sanelussa on korjattu yli 90 virhettä, loppuja virheitä ei ole korjattu, koska ei riittänyt vapaata paikkaa.>> Mutta kun minä sitten keväällä tutkinossa kirjoitin venäjänkielisen mukselman, oli siinä vain yksi välimerkki- ja yksi oikeinkirjoitusvirhe. Tällainen edistys oli etupäässä nuoren opettajamme Leonid Savinovin ansiota (M. Balashova oli matkustanut pois). Hän antoi meille lujan pohjan venäjän kielessä. Muistan myös että Leonid Savinov oli vielä musiikkimieskin ja soitti erinomaisesti hanuria.

Näin entiset oppilaat muistelevat opettajiaan, jotka voimiaan säästämättä tekivät työtä antaakseen tarpeellisia tietoja ja kasvattaakseen nuorisosta kunnan ihmisiä. ¹²⁷

Elina Timonen

Eikä lähde ehdy

Laulaisin, laulaisin,
paremminkin laulaisin,
vaan ei mun ääneni kuulu.
Joka ilta muistan
sen sievän ja sorjan,
kun oveni kiinni laitan.

Tallella, tallella,
Sydämeni tallella
vaan ei petturille.
Se on sille sievälle
maman pojalle,
sydämeni rakkahalle.

Hilma Laukkasen ääni sointui kirkkaana iästä huolimatta: muistuttihan tämä laulu hänen kotikylässään, Kontokissa, vietettyä nuoruuttaan.

Selailimme hänen kanssaan **I. Inhan valokuva-albumia, joka ajoittui viime vuosisadan lopulle.**

Erään kuvan alla oli kirjoitus: >>Jyvälahden tytöt Okahvi ja Seni pelaavat noppaa>>.

- Tämä Okahvi on minun isoäitini, Hilma selitti. – Äitini oli hyvin paljon hänen näköisensä.

Kyläläiset kutsuivat häntä Lukiksi.

Vanhojen ihmisten kertoman mukaan Jyvälahden ensimmäiset asukkaat olivat tsaarinarmeijasta karanneita sotilaita: jouduttiinhan silloin palvelemaan 25 vuotta, paras aika elämästä. Sinne luonnonihanaan paikkaan, Ylä-Kuittijärven lahden pohjukkaan, sijoittui myöhemmin asumaan myös joitakin venäläisiä vallankumouksellisia. Yksi heistä, Pavel Kalinin, ryhtyi opettajaksi. Hän luki karjalaisille lapsille Puskinia ja Nekrasovia, kertoi elämästä ja tapahtumista suurella Venäjällä.

Jyväskylästä oli muuttanut myös Vuonnisesta Lukin isä Lettijev perheeseen. Pikku Lukki oli tiedonhaluinen ja toivoi pääsevänsä kouluun, vaikkei isällä ollut maksaa opetusta. Opettaja Kalininin tuli sääli lasta ja hän suostui opettamaan ilmaiseksi. Näin Lukki tuli käyneeksi alkeiskoulun ja saman opettajan kehotuksesta jatkoi kaksi vuotta Uhtuan venäläisessä koulussa. Siihen aikaan sitä pidettiin riittävänä tyttölapselle, kun sikäläinen vanhempi väki oli yleensä lukutaidotonta. Opettajista oli kova puute. Niin tuli myöhemmin Lukki Lettijevasta syrjäisen Alajärven kylän alkeiskoulun opettaja. Pikkulasten vierellä istui usein isoja tyttöjä ja poikia, jopa samanikäisiä kuin opettaja. Heidän joukossa oli myös runonlaulaja Maria Mihejeva lapsineen. Lukki oli kovasti innostunut työhönsä ja kyläläisille hän oli kaikki kaikessa. Tuntui siltä, että hän oli muutenkin löytänyt onnensa Alajärvellä. Ainakin jonkin ajan kuluttua kuulutettiin hänen ja Makarie Timosen avioliitto.

Mutta aika oli rauhatonta, käytiin parhaillaan sisällissotaa. Makarie lähti kylän miesten kanssa taistelemaan valkoisia vastaan. Kun taistelut olivat kuumimmillaan, syntyi Lukille ja Makarielle lapsi, Hilma-tyttönen. Hän oli elänyt vasta kolme päivää, kun äidille tuli tieto miehensä kaatumisesta Kokkosalmen lähetyvillä. Alajärveläiset halusivat haudata hänet kotikylään, mutta kun miehet olivat kaikki rintamalla, valjasti Lamminpään Maire hevosensa ja lähti kymmenien kilometrien vaellukseen helmikuun kiljuvaan pakkaseen.

- Tuntui, kuin olisi ollut yksi jalka muassa ja toinen taivahassa, Maire kertoi palattuaan matkalta.
- Kun pääsin perille, oli hevonen yltäänsä huurteessa.

Siitä päivästä kului pari viikkoa, kun valkoiset ajoivat koko kylän rahvaan Suomeen, niin kuin muistakin rajakylästä.

Monien mutkallisten vaellusten ja vastoinkäymisten jälkeen Lukki pääsi rautatien rakennustöihin. Siellä hän tapasi muitakin karjalaisia. Yksi heistä oli Mikko Laukkanen, rempseä voimamies, joka heti mieltyi Lukkiin. Kenties heidän elämänsä olisi sielläkin järjestynyt jollain tavalla, mutta Mikon mielessä kangasti koko ajan hänen syntymäseutunsa, Kontokki.

- Siellä järven rannalla, Riion-niemellä, seisoo meidän hirsitalo, Mikko jutteli Lukille – Kontokin koivutkin ovat toisenlaisia kuin täällä: samasta juuresta kasvaa monta valkoista runkoa. Siellä vuottavat omat pellot. Niitä me lapsena keräsimme joka kevät maasta nousseita kiviä... Niitä oli niin paljon, että riitti kiviaidan rakentamiseen.

Mikko katseli järven ulapalle ja lauloi hiljaa:

Tuudittele, tuuli
mun pientä venhoain,
että murhe kauas
poistuis mun rinnastain.

Tuudittele sinne,
missä myrsky käy,
missä aallot pauhaa
eikä maata näy.

Siellä aalton lailla
mä keinun venhossain.
Kerron Vellamolle
surut mun rinnastain.

Yhdessä he sitten palasivat Kontokkiin jo aviopuolisoina. Hilma oli saanut nyt uuden isän ja Laukkasen sukunimen, joka oli peräisin Kontokin ensimmäisestä asukkaasta, hirvenhiihtäjä Ljavkujevista. Hilma muistaa isä Mikon kertoneen, että noin vuonna 1800 marraskuussa eräänä vallattomasti riehuvana purkupäivänä pismalahtelainen metsämies Ljavkujev ajoi takaa isoa hirveä.

Paksusta lumikerroksesta huolimatta pitkäkoipi loikki hyvällä nopeudella yhä kauemmaksi Pismalahden selkosista. Omatekoisilla leveillä suksilla kokenut hirvenhiihtäjä pysytteli pakenevan kruunupään kintereillä. Lopulta hiihtäjä osui tuntemattoman järven rantaan. Seutu oli ihana. Järvi, jolla oli viisi saarta, kiersi suuren kaaran idästä etelään ja sieltä lännen kautta pohjoiseen muodostaen ison niemen. Tuuhea kuusikko ja leppämetsä kielivät maaperän hedelmällisyydestä, järven ruokorannat tarjosivat runsaasti kalaa ja aarniometsä kaikenlaista riistaa.

Metsästäjä oli vihdoin saavuttanut saaliinsa, mutta muut mietteet valloittivat hänen ajatuksensa. Hän seisoj järven rannalla ihaillen maiseman luonnonkauneutta ja ajatteli muutosta uudelle asuinpaikalle. >>Kyllä tänne muitakin tulee, kunhan vain pääsen alkuun>>, hän tuumi itsekseen. >>Varmasti tänne nousee kaunis ja iso kylä!>>

Purku oli jo lakannut riehumasta ja taivas seljennyt puhtaaksi pilvistä. Marraskuinen aurinko hyväili lempeästi lumihankia pakkassäteillään. Kuusimetsä seisoj hiljaa ikään kuin kuunnellen ihmisen mietteitä.

Päätöksensä varmistamiseksi Ljavkujev pystytti paikalle kuusisen ristin merkiksi kylän alulle. Se risti seisoj vielä 1920-lukuun asti. Peltoa, jolla risti oli seisonut, nimitettiin Ristipelloksi vielä kolhoosin kirjoissakin.

Talven pitkään suksilla hiihtäen ensimmäinen Kontokin asukas kantoi tuohikontilla tarpeelliset kampeensa Pismalahdesta uudelle elosijalleen. Sanasta kontti syntyikin nimi Kontokki. Keväällä puuristin kohdalle Ljavkujev rakensi talonsa, jota sittemmin alettiin nimittää Ljäykkyläksi. Myöhemmin isäntä muutti nimensä Laukkaseksi.

Hilman mieleen on jäänyt kuva siitä, miten hän kuusivuotiaana oli aikuisten mukana Kontokissa Lokakuun vallankumouksen juhlakulkueessa. Isä kantoi punaista lippua.

- Äiti toimi silloin kyläneuvoston sihteerinä, Hilma kertoi. – Sittemmin hän työskenteli postiosaston hoitajana ja kolhoosin kirjanpitäjänä.

Hilma muistaa, miten naiset kilvoittelivat kolhoosin pelloilla rukiinleikkuussa. Pioneerit ja vanhusetkin tulivat mielellään joukkoon lyhteitä sitomaan ja kuhilaita laittamaan. Ja mikä ilo oli kaikille, kun kylään tuotiin ensimmäinen puimakone, vaikka se olikin käsinpyörítettävä. Ei tarvinnut enää puida nokisessa riihessä. Säkki säkiltä kerääntyi jyviä yhteiseen aitaan.

Sitten syystöiden päättäjäisiksi kylässä järjestettiin juhlat. Kisailtiin Myllykosken sillalla humahusta ja muita leikkejä. Riehakkaasti katrilla tanssiessa laulettiin:

Kaurapellon pientareella
kasvoi kaunis kukka.
Sinisilmä punaposki
kullan keltatukka...

Niiltä ajoilta on Hilman mieleen jäänyt myös paljon piirileikkilauluja sekä runsaasti sananlaskuja, kuten: kylän ilo kojn kontio; vilu viljan kasvattaa, lämmin tähkän antaa; kesä keikkuen tulee, talvi päätään kallistaen. Menneisyyteen oli jäänyt sananparsa: syksyllä yllin kyllin, keväällä ei kuin kellä kulla, sillä tulot jaettiin kaikille kolhoosilaisille tasan.

- Olen tallentanut kymmeniä lauluja ja lähettänyt niitä Petroskoihin Kielen ja kirjallisuuden instituuttiin. Kenties joskus kelpaavat tiedemiehille, Hilma päätteli.

Arvelisin, että Hilmallä on vielä hyvin paljon kerrottavaa: hoitihan hän 1930-luvulla Kontokin kerhotaloa, jonne kylän väki – sekä vanhat että nuoret – kerääntyivät illanistujaisiin. Siellä sitten kerrottiin satuja ja loruja, laulettiin kansanlauluja, eräät jopa runoja, etenkin Seppo Ilmarisesta. Ihmiset haaveilivat vauraammasta elämästä. Ja vaikka sosiaalisessa elämässä olikin tapahtunut valtavia muutoksia, oli arkielämässä havaittavissa vielä paljon entisaikojen piirteitä. Kuten ennenkin käytiin metsässä ja niityllä tuohikontti selässä. Käytössä olivat vielä pahkasta vuollut voirasiat, tuohiset suolakopsat ja lipit. Nuotiolla keitettiin vettä ropeessa, jonka reunat saattoivat palaa vesirajaan asti. Puulusikat, kauhat ja tuijassut olivat edelleen jokapäiväisessä käytössä, vaikka

kaupasta oli saatavissa jo tehdasvalmisteisia astioita. Lehmiä lypsettiin saikkaan, jonka nokkana oli ontto puunoksa. Kalaa suolattiin puukorvoihin...

Kovan työn takana oli peltojen raivaaminen. Eräät harjoittivat vielä kaskenpolttoa. Paikkakunnalla kasvatettiin pellavaa, josta kehrättiin verkkorihmaa ja kudottiin kangasta. Villalankojen värjäämiseen käytettiin luonnonvärejä. Hilma muistaa, kun hänkin kävi isoäitinsä kanssa keräämässä peltokukkia ja sammalta. Niistä valmistetut värit olivat kauniita ja kestäviä.

Näin elettiin Kontokissa ennen sotaa ja joka päivä toi kyläläisten elämään jonkinlaisia muutoksia. Mutta kun syttyi sota, yli nejäkymmentä kylän hirsitaloa autioitui hetkessä, kukaan ei halunnut jäädä sodan jalkoihin.

Ahvenjärven huutterilla Hilma kääntyi vielä kerran katsomaan Kontokkia. Sieltä nousi sakea savu. Koko kylän rahvas itki katkerasti. Tuntui siltä, ettei tähän suureen suruun löydy enää koskaan lohdutusta. Monien sukupolvien aherrukset tuhoutuivat hetkessä olemattomiin. Ainoa pelastus oli päästä rautatielle ja sitä pitkin pohjoiseen. Suuntana oli Leho, jonne oli matkaa noin 300 kilometriä. Mutta ensiksi oli päästävä Jyskyjärvelle. Sinne kuljettiin tietöntä taivalta yli metsien ja soiden. Monessa perheessä oli neljä, jopa viisikin pientä lasta. Nuorisoliittolaiset, muun muassa Hilmakin, auttoivat kantamaan lapsia ja taluttivat vanhuksia. Monet kuljivat avojaloin, kun jalkineet olivat hiertäneet kantapäät. Ruokavaratkin olivat aivan vähäiset. Muutaman päivän kuluttua loppui leipä kokonaan.

Vasta viikon kuluttua pakolaiset saapuivat Jyskyjärvelle aivan uupuneina Hilma kertoi:

- Kyläläiset ottivat meidät vastaan avosydämin. Meitä kutsuttiin koteihin, syötettiin, lämmitettiin saunoja.

Sitten jatkettiin matkaa veneillä pitkin Kemijokea. Raskain taival oli takana.

Nyt Hilma ja hänen ystävättärensä Sallisen Polina päättivät lähteä Uhtualle päästäkseen Punaiseen armeijaan. Hilman äitikin sanoi: >>Mäne, tyttöseni, jospa silmä siellä tarvitaan.>> Uhtualla odotti kuitenkin katkera pettymys: Hilmaa ei hyväksytty armeijaan huonon näön vuoksi, siihen oli syynä isorokko, jota hän oli potenuk varhaisiässä.

Hilma sai tietää, että kontokkilaiset olivat matkustaneet Arkangelin alueelle Onegan kaupunkiin. Sinne hän nyt suuntasikin matkansa. Saavuttuaan paikan päälle hän tarjoutui sairaanhoitajaksi sotilassairaalaan, jonne tuotiin haavoittuneita Karjalan rintamalta. Vaikka hän olikin aikoinaan käynyt sairaanhoitajien kurssit, pyörtyi hän ensi alussa monta kertaa järkytyksestä. Puoli vuotta kului sotilassairaalassa eikä ihmisten kärsimyksille näyttänyt tulevan loppua. >>Jospa pääsisi rintamalle auttamaan omia edes jollain tavalla>>, Hilma tuumi monta kertaa.

Talvella 1942 Hilma saapui Sommalle, jossa oli Uhtuan suunnan tukikohta. Nyt hän pääsi vapaaehtoisena sotilaskomissariaatin palvelukseen. Hän ryhtyi järjestämään kulttuuritoimintaa sotilaiden keskuudessa – julkaisi seinälehteä, piti esitelmiä, esitti lauluohjelmia yhdessä Senja Remsun ja Aino Haverisen kanssa, Niitä aikoja muistellessaan Hilma kertoi:

- Lauloimme usein omia karjalaisia lauluja. Sotilaat, joita oli monia eri kansallisuuksia, kuuntelivat niitä mielellään. Etenkin he pitivät Ruskie neitsyt –laulusta, sitä he pyysivät usein toistamaan moneen kertaan.

Hilma osoittautui erittäin tunnolliseksi työssään. Eräässä vaiheessa hänet siirrettiin Repolan suunnalle ensin komppanian ja sitten pataljoonan nuorisoliittojärjestön sihteeri.

Kun sotatoimet olivat päättyneet Karjalassa, jatkoi Hilma matkaa armeijan kanssa Kauko-Itään asti. Siellä oli taas koettelemuksia enemmän kuin tarpeeksi.

Sodan päätyttyä Hilma perusti perheensä Kalevalaan. Hän teki uutterasti työtä metsätalouden mestarina ja kasvatti kolmea lasta. Igor-poika asuu nykyään Petroskoissa ja tyttäret Marina ja Tanja Leningradissa. Hilma viettää vanhuuden päiviä heidän luonaan ja auttaa lastenlasten kasvatuksessa. Hän puhuu heille karjalaa ja kertoo satuja, niin kuin ennen muinoin isoäiti hänelle: >>Eletäh, ollah. Tulou tsuarin piirut, pualut. Tuhkimus sanou: niä, niä, niätäsein. Kuule, kultarintasein. Tule apusiksi, armosiksi... Ja tietenkin nuorempi poika sai tsaarin tyttären vaimokseen... Miekin olin häissä. Istuin penkin piässä.>>

Joka kevät Hilma kiiruhtaa Kalevalaan Voiton päiväksi tavatakseen siellä entisiä rintama- ja työtovereitaan. Käydessään kotiseudullaan hän näkee, kuinka kansan haave vauraasta elämästä on käynyt toteen, onhan sinne rakennettu mahtava malmirikastamo, joka jauhaa vuosittain miljoonia tonneja rautaa metalliteollisuutta varten. Ja entiseen Kontokkiin on noussut nykyaikainen työläisasutus. Istuessaan kotijärven rannalla Hilma muistelee elettyjä aikoja ja ajattelee seutunsa tulevaisuutta, joka vaikuttaa toiveikkaalta.

Lähde: Punalippu n:o 9/1983, s. 54-57.

Laukkanen Saimi Mihailintyttö

Kon.L.4.11.5.

Laukkanen Anni Juhontyttö

Kon.L.7.3.1.

Synt. 06.02.1910, Kontokki

Puoliso: Koutanen Gustav Frederikinpoika

Synt. 01.03.1888, Nivala

Kuollut 24.02.1938, Petroskoi

Lapset: Vilho

06.02.1910: syntyi Kontokkissa Ioan (Jakóvinpoika) Läykkujeffin ja Marijan (Ivanantyttö ?) perheeseen tyttö Anni, kastettu 22.02.1910. ¹²⁸

Anni oli mennyt toisen kerran naimisiin karjalaisen miehen kanssa ja he asuivat Vuokkiniemessä. Eläneet oikein hyvin, työskenteli kompinaatissa. Sodan aikana evakkoon lähtö tuli nopeasti, hän ei kerennyt mukaan. Hän hoiti kolhoosin karjaa Vuokkiniemessä koko sodan ajan. Sodan lopulla suomalaiset (venäläiset?) syyttivät Annia karjan hävittämisestä, on syöty ja juotu. Anni hätääntyi, tuli poikansa Vilho Laukkasen kanssa Suomeen, jonkun suomalaisen mukana. Ollut Suomessa jonkun aikaa, sitten värvätty takaisin Venäjälle. Poika oli sillä aikaa rekisteröity Vilho Koutaseksi ja otettu heti armeijaan. Anni ei lähtenyt enää Vuokkiniemelle koska siellä ei ollut kotia, miestä eikä sukulaisia, vaan meni Kepan metsätyökeskukseen. Teki siellä mustaa työtä (kaikkeaa) oli hyvä työn tekijä. Mari kertoi, että Anni oli kova nauramaan ja oli sanonut Marille ”näytä sormeaa kun minä nauraa”. Anni oli hurja ratsastamaan, kulki aina ratsastamalla työmaalle, toiset menivät autolla. Syksyllä 1949 oli Anni ratsastamalla liikkeellä, hevonen oli säikähtänyt jotakin ja hän putosi hevosen selästä ja löi päänsä kiveen, ja oli menehtynyt siihen. Mari Laukkanen (Sergejeva) oli hoitanut hautajaiset (haudattu Uhtualle), koska Vilho oli sotaväessä eikä tiedetty hänen osoitetta. ¹²⁹

Koutanen Gustav Frederikinpoika, s. 1.3.1888 Suomi OL Nivala, siirt. 1909, as. Karjala Kalevalan piiri Kannussuo metsätyöläinen, VKP(b)n jäsen, vang. 1.1.1939, tuom. 26.1.1938 § 58/6, amm.. 24.2.1938 Petroskoissa, reh. 3.11.1966. Petroskoi. ¹³⁰

Laukkanen Oleksei Juhonpoika

Kon.L.7.3.2.

Synt. 18.03.1912, Kontokki

Kaatui sodassa v. 1942. ¹³¹

18.03.1912 Syntyi Kontokkissa Ioann (Jákov´inpoika) Läykkujeffin Ja Marian (Jákov´intyttö?) Perheeseen Poika Alekséj, Kastettu 16.07.1912. ¹³²

Laukkanen Juho Juhonpoika

Kon.L.7.3.3.

Synt. 03.04.1914, Kontokki

03.04.1914 Syntyi Kontokkissa Ioann (Jákov´inpoika) Läykkujeffin Ja Marijan (Ivanintyttö?) Perheeseen Poika Ioann, Kastettu 21.05.1914. ¹³³

Laukkanen Kirill Juhonpoika
Synt. 30.03.1916.

Kon.L.7.3.4.

30.03.1916 Syntyi Ioan (Jákov´inpoika) Läykkujeffin Ja Marian (Fjódorintyttö) Perheeseen Poika Kirill, Kastettu 07.04.1916. ¹³⁴

Kontokki
(Pitkä Heikki)

Laukkanen Heikki Juhonpoika
(Feodor Ivanovitsh Läykkujev)

Kon.L.7.3.5.

Synt. 1908, Kontokki
Kuollut 15.10.1938, Kemi

Puoliso: Boktavona Anni

A.

synt. Akonlahdessa
Kuollut evakossa nälkään
Lapset: Vilho ja Sulo

Kolhoosin puheenjohtaja Heikki Laukkanen (Juhonpoika) oli niin köyhä, että kun hän meni illalla saunaan, pestiin samalla hänen ainuat paikatut housunsa. Heitettiin ne saunaan kuivumaan, aamulla hän sai lämpimät ja puhtaat housut jalkaansa.

Heikki lainasi Aleksí Laukkaselta (Marin Laukkasen isä) pukua kolhoosin kokouksen ajaksi.

Heikki Laukkanen oli Kontokin kolhoosin puheenjohtaja, hänet vangittiin 1938 ja samana vuotena ammuttiin. Heikin vaimo Anni Laukkanen (synt Akonlahdessa) jäi kahden pienen lapsen kanssa.

Kun alkoi sota kesällä 1941 kaikki Kontokin eläjät kiireesti evakoitiin. Mitään mukaan eivät voineet ottaa kun kulkivat metsäteitä Kemiin asti. Kemistä kaikki kontokkilaiset vietiin evakkoon

Arkankelin alueelle, siellä heidät sijoitettiin eri kolhooseihin.

Jo junassa nuorempi poika sairastui, sillä he kovasti kärsivät nälkää ja vilua. Kun tultiin perille, niin 5 vuotias nuorempi poika kuoli. Anni oli myöskin sairastellut ja sai lisäksi punataudin, sillä aikuiset saivat leipää vain 400g ja lapset 200g, he keräilivät kaikenlaisia jätteitä lisää ruuaksi. Anni kuoli myöhään syksyllä (joskus satoi jo lunta). Siis siitä perheestä jäi vain vanhin pojista Vilho Laukkanen. ¹³⁵

Kalevalan piiri
Kontokin kyläneuvosto
Kontokki

Laukkanen Feodor Ivanovitsh - synt.1908 Kontokissa, karjalainen, entinen puolueen jäsenkandidaatti, kolhoosin puheenjohtaja. Vangittu 19.07.1938. tuomittu 05.10.1938. Karjalan ASNT:n erikoistroikan päätöksellä pykälän 58-6-7 perusteella, ammuttu 15.10.1938. Kemissä. Rehabilitoitu Pohjoisen sotilaspiirin Tripunaalin päätöksellä 06.10.1959. ¹³⁶

Laukkanen Vihtori Juhonpoika

Kon.L.7.3.6.

Kalevala

Sergeijeva Maria Olekseintyttö
(Maria Aleksejevna Läykkujev)

Kon.L.7.5.1.

Synt. 1922, Kontokki
Ammatti: Opettaja

Puoliso: Sergeijev Timo
(Dimitri Sergeijev)

Lapset: Anatoli ja Raija

Veteraanitapaamiseen Suomussalmella osallistunut Mari Sergejeva kertoo, kuinka hän rintamalla ensiapujoukoissa toimiessaan löysi pahasti jalkaan haavottuneen suomalaissotilaan. Hän toimitti sotilaan, joka käydyssä keskustelussa paljastui suomussalmelaiseksi, edelleen hoitoon. Kemissä nuoren sotilaan jalka amputoitiin. Silloinen sotilas elää tänä päivänä Kajaanissa ja Sergejeva haluaisi kovasti tavata hänet.

(kuvan alla tyttö nimi sodanaikana Maria Aleksejeva Laukkanen).¹³⁷

Opettaja sodassa ja rauhantyössä.

22. toukokuuta kontokilaissyntyinen Maria Sergejeva (o.s. Laukkanen) täytti 76 vuotta. Toukokuu oli hänelle merkittävää aikaa ei ainoastaan syntymäpäivänsä johdosta, vaan myös lempijuhlansa, Voiton päivän ansiosta. Tämänvuotinen 9 toukokuuta oli Marille jo 54. luvultaan - suuren voiton hän tapasi Berliinissä ja jälkimmäiset voiton juhlat Uhtualla - Kalevalassa.

Nuorena opettajana heti sotaan

20. kesäkuuta 1941 nuori Petroskoin opettajaopiston päästökäs Maria Laukkanen tuli Uhtualle valmiina aloittamaan elokuussa opettajauransa. Alkanut sota määräsi kuitenkin toisin - Maria yhdessä 17 muun tytön kanssa meni sanitääriosastoon sotakomissariaatin määräämänä.

- Joku saattaa sanoa, ettei minulla ollut pakkoa mennä sotaan. Mutta olin silloin ja nytkin olen toista mieltä: kuinka olisin voinut olla lähtemättä kun Isänmaani oli vaarassa ja kun toiset, minun ikäiset tytöt ja pojat heti pyysivät Nuorisoliiton komitealta lupaa lähtemään rintamalle? Radiossa joka päivä kuului Stalinin ja Molotovin puheita, jotka oli osoitettu myös nuorillekin, niille, jotka kykenivät puolustamaan maata ja kantamaan asetta kädessä, selittää Maria Aleksejevna muistellessaan sodan alkua.

Hän juuri olikin sellainen nuori, perheetön ja terve, hyvä hiihtäjä niin kuin monet muutkin karjalaiset nuoret. Sitä paitsi Marilla oli tarkka-ampujan merkki ja hän pyysikin sotakomissaariatissa lähettämään hänet rintamalle tarkka-ampujaksi. Mutta Uhtuan suunnalla jo alkoivat suuret taistelut Vuonnisen ja Korpijärven välillä ja nuorisoliittolaistytöt määrättiin Uhtualle perustettuun Leningradin autovarikon erikoiseen sanitääriosastoon. Siihen oli kerätty parhaita linja-autoja, joilla kuljetettiin haavoittuneita etulinjalta Uhtuan lähellä oleviin kenttäsairaaloihin, missä heille annettiin ensiapua, ja edelleen Vienan Kemiin.

Havoittuneita oli kauhean paljon. Me raahasimme ja kannoimme niitä autoihin yöt ja päivät. Kädet pöhöttyivät ja olivat niin kuin pölkkyjä. Sitten meille sanitääreille annettiin pressukaularemmit, joita kiinnitettiin paareihin ja siten työtämme helpottaakseen ne vaihdettiin nauhoihin, kertoo Maria Sergejeva.

Haavoittuneiden joukossa oli paljon tuttuja uhtualaisia - Konsta Ivanov, klubin paras pianoharmonikan soittaja, Heikki Sallinen, kolhoosin silloinen puheenjohtaja, Juho Lesonen ja monta muita. Fysiikan ja astronomian opettaja Aarne Laitinen, joka oli minusta paras koulunopettaja, myös haavottui. Hän jäi ikuisiksi mieleeni ja minä aina lämpimästi muistan häntä, ainakin kun katson tähtitaivasta - minusta tuntui, että opettajamme tiesi melkein kaiken Tähtikunnasta ja meteoriiteistä, eläytyneenä Mari muistelee kouluvuosijaan ja haikein mielin sodassa menneitä.

Vaikein tapaus sydämen muistina

Helteisenä kesänä 41 kolmelle uhtualaistytöjen sanitäärijoukkueelle riitti töitä ympärivuorokausien. Vähäiseen uneen päästesään heillä ei ollut voimaa edes isokokoisten sotilassaappaiden riisumiseen, niissä nukuttiinkin. Saunasta eli kylystä ei ollut puhuttakaan, hyvä oli näinkin, että päästiin joessa ja lammessa uimaan. Vuorokaudessa tehtiin kymmeniä reissuja Kemiin kuoppaisia teitä pitkin, 180 km päähän Uhtualta, eivätkä kaikki tytöt selvityneet niistä. Tatjana Lesonen ja Iro Ivanova kuolivat

Kemissä pommitukseen, eikä haavoittuneidenkaan keskuudessa se ollut harvinaista. Mari sanoo itkeneensä joka kerta kun nuoret miehet kuolivat autossa käsiin. Ihmisen muisti pelaa yleensä siten että siinä säilyy vaikeimmat kokemukset ja parhaat elämykset. Mari Sergejevakin muistaa sellaisen vaikean tapauksen sodan alusta, kun hänen saattamiensa sotilaiden joukossa oli eräs oikein pahasti haavoittunut mies, suomalainen kuten jälkeenpäin selvisi.

Tavallisesti suomalaiset jättivät hyvin vähän omia sotilaita taistelutantereille. Sitäkään haavoittunutta en aluksi luullut suomalaiseksi, sillä hänellä ei ollut sotilaspukeaa päällä. Sillä miehellä oli oikea jalka murskattu, verta valui kauheasti ja se oli sellaista hyytelömäistä. Vasta autossa ajellessaan miehen kortista ja puheestaan älysin, että hän oli suomalainen. Hän oli erittäin pahassa kunnossa ja minä suorastaan pelkäsin, saatanko hänet elävänä Kemiin?. Hän pyysi minulta vettä, mutta tietenkään en antanut vettä sille, koska en tiennyt onko hänellä haava mahassa, virtsarakossa vaiko mahalaukussa. Ehkä hän luuli minua saitaksi, kohtuuttomaksi, mutta minä olin silloin vienyt Kemiin jo satoja haavoittuneita ja tiesin hyvin, ettei niille saanut antaa vettä, kertoo sotaveteraani M. Sergejeva sotatapauksesta niin kuin se olisi tapahtunut eilen.

Tapetaanko minut - kysyi suomalainen sotilas nuorelta karjalaiselta tytöltä. Mari vastasi <<ei>> ja oli pa oikeassa. Kuten 1990-luvun puolivälissä selvisi, Kemistä mies evakuoitiin Petroskoihin, missä häneltä leikattiin jalka, ja edelleen vietiin vankileiriin Karaganda- kaupunkiin. Kolmen vuoden päästä 1944 hänet luovutettiin Suomelle, Nykyään se mies, Tauno Seppänen, asuu Kajaanissa. Kaikki tämä tuli Marin tietoon vasta pari vuotta sitten. 1995 voiton päivän 50- vuotisjuhlan merkeissä Kalevalassa järjestettiin yhteinen tapaaminen karjalaisten ja suomalaisten sotaveteraanien kanssa, jossa Mari Sergejeva kertoikin siitä mieleensä painuvasta sota-ajan tapauksesta. Tapaamisessa mukana ollut Talvisodan historiikkaa tutkiva Leo Kortimo, evp. rajavartijamestari Suomussalmelta, löysi sen miehen Suomesta, mikä oli muuten hyvin vaikeata, sillä henkilötiedot täysin puuttuivat. Kajaanissa asuva sotaveteraani Timo Seppänen oli juuri Marin kaukaisena 1941 Kemiin saattama haavoittunut suomalainen. He ovat jo olleet puhelinyhteydessä, mutta eivät vielä tavanneet toinen toistaan. Suomen sodanajan Rjp8 osasto on kutsunut M. Sergejevan jo kaksi kertaa vierailulle Suomussalmelle, mutta hän terveyssyistä ei voinut lähteä matkalle, kaksi infektia ja insultti ovat estäneet häntä tapaamisesta T. Seppäsen kanssa.

Kotiin Uhtualle

Yllä kerrottu tapaus oli vain yksi hetki pitkässä nelivuotisessa sotatarinassa. Mari Laukkanen sanitääri ja myöhemmin sairaanhoitaja, on pelastanut kymmeniä satoja haavoittuneita Karjalassa, Kirovskin alueella, Puolan rintamalla ja Berliinin taisteluissa. Gdyna-kaupungin lähellä 2. helmikuuta 1945 hän sai ruhjevamman ja mitallin uljuudesta ja mitaleita lähes 20. Ankarina Berliinin taisteluja Mari nimitää helvetinkattilaksi, missä molemmat osapuolet taistelivat kuin leijonat. Voiton viesti tuli Marille hänen ollesaan työvuorolla.

Olipa meillä itkua ja naurua sillä me tiesimme oikein hyvin, millä hinnalla oli saatu se suuri voitto, sotaveteraani M. Sergejeva kertoo liikuttuneena. Kesän 1945 ylikersantti Mari Laukkanen oli Saksassa, mutta koti-ikävä kovasti kirveli häntä, kotona Uhtualla odotti hänen äitinsä. Kohta tuli Stalinin käsky demobilisoida armeijassa olleita asiantuntijoita ja näin Mari pääsi kotikonnuille Uhtuan kouluun. Ensimmäinen oppivuosi oli kova - sekä opettajat että kokivat nälkää ja kurjuutta. Maria Aleksejevna Sergejeva toimi alkeiskoulun ja työopetuksen opettajana Uhtuan-Kalevalan koulussa yli 30 vuotta. Vuodesta 1977 hän on eläkkeellä ja asuu edelleen Kalevalassa puolisonsa, Dimitri Ivanovitshin kanssa. Mari ihmettelee, miksi nykyään kouluissa koululaisten kasvatustyö on lyöty laimin? Kyllä opettajaveteraaneja edellenkin kutsutaan kouluun Voiton päivän aattona, muttei enää kertomaan menestä sodasta, vaan teelle. - Lasten on tiedettävä siitä, kuinka heidän mummonsä ja vaarinsa taistelivat ja kuinka moni heidän maamiehensä on menettänyt henkensä, jotta nykyiset lapset saisivat elää rauhassa Maria Sergejeva korostaa.

S. Staskoit'.¹³⁸

Laukkanen Nikolai Olekseinoika
(Nikolai Aleksejev Läykkyjev)
Synt v. 1919, Kontokki

Kon.L.7.5.2.

Rukajärvi

Laukkanen Mihail Dimitrinpoika
(Mihail Dimitrievits Läykkyjev)
Synt. 1905, Rukajärvi
Kuollut 10.01.1938
Lapset: Boris

Kon.L.1.1.1.

Asuneet vuoteen 1941 asti Dimitrin talossa. ¹³⁹

Synt. 1905, Rukajärvellä asui siellä, Karjalainen. Entinen kommunisti puolueen jäsen, Työläinen. Vangittu 16.12-37. tuomittu 28.12.37. Ammuttu 10.01.1938 Rukajärven vierellä.

Prohorova Anna Dimitrintyttö
(Anna Dimitrievna Läykkyjeva)
Puoliso: Prohorov. ¹⁴⁰

Kon.L.1.1.2.

P.

Volomakylä

Lysenko Paro Dimitrintyttö
(Paraskovija Dimitrievna Läykkyjeva)
Puoliso: Lysenko. ¹⁴¹

Kon.L.1.1.3.

L.

Arhipov Nasto Dimitrintyttö
(Anastasia Dimitrievna Läykkyjeva)
Synt.1898
Kuollut 1972, Moskova
Puoliso: Arhipov Nikolai
vangittu 1938
Lapset: Roza, Viktor ja Vladimir. ¹⁴²

Kon.L.1.1.4.

A.

Laukkanen Huotari Dimitrinpoika
Synt. 1909

Kon.L.1.1.5.

Laukkanen Juho Simonpoika
Synt 15.04.1909, Kontokki
(käytetty 07.03.1910)

Kon.L.3.1.1.

15.04.1909 Syntyi Kostamuksessa Simana (Artémij'inpoika) Läykkujeffin Ja Annan (Paavontyttö) Perheeseen poika Ioan, Kastettu 17.07.1909. ¹⁴³

Laukkanen Stefan Simonpoika
Synt. 14.09.1912, Kontokki
Kuollut 14.02.1914, Kontokki

Kon.L.3.1.2.

Stefan s.14.09.1912 Kontokki, k. 14.02.1914. ¹⁴⁴

14.09.1912 Syntyi Kontokkissa Simeon (Artémij´inpoika) Läykkujeffin ja Annan (Poavilatyttö) Perheeseen poika Stefan, Kastettu 11.10.1912.

14.02.1914 Kuoli Stefan (Artémij´inpojan Simeoninpoika) Läykkujeff 2 Vuotiaana (Vilustuminen). Haudattu 16.02.1914 Kontokkiin.¹⁴⁵

Laukkanen Uljana Simontyttö

Kon.L.3.1.3.

Synt. 20.10.1915, Kontokki

20.10.1915 Syntyi Kontokkissa Simeon (Artémij´inpoika) Läykkujeffin Ja Annan (Poavilatyttö) Perheeseen tyttö Uljana, Kastettu 26.10.1915.¹⁴⁶

Laukkanen Maija Simontyttö

Kon.L.3.1.4.

Synt. 03.08.1918, Kontokki

Laukkanen Mikko Simonpoika

Kon.L.3.1.5.

Synt. 10.12.1921, Kontokki

60 vuotta täytti Mikko Laukkanen 10.12.1981. Tampereella. Hän on kotoisin Kontokista.¹⁴⁷

Laukkanen Simo Simonpoika

Kon.L.3.1.6.

Synt. 10.04.1923, Rautavaara

Laukkanen Matti Simonpoika

Kon.L.3.1.7.

Synt. 15.05.1927, Nurmes

Laukkanen Paraskeva Kustintyttö

Kon.L.3.4.1.

Synt. 14.10.1913 Kontokki

14.10.1913 syntyi Kontokkissa Luká (Artémij´inpoika) Läykkujeffin ja Palakan (Jefim´intyttö) perheeseen tyttö Paraskéva, kastettu 09.12.1913.¹⁴⁸

Laukkanen Klaudia Kustintyttö

Kon.L.3.4.2.

Synt. 18.12.1914, Kontokki

18.12.1914 syntyi Kontokkissa Luká (Artémij´inpoika) Läykkujein ja Palakan (Jefim´intyttö) perheeseen tyttö Klaudia, kastettu 21.05.1915.¹⁴⁹

Laukkanen Timo Kustinpoika

Kon.L.3.4.3.

Synt. 21.02.1916, Kontokki

Kuollut 20.03.1916, Kontokki

21.02.1916 syntyi Kontokkissa Luká (Artémij´inpoika) Läykkujeffin ja Palakan (Jefim´intyttö) perheeseen poika Timoféj, kastettu 28.02.1916.

20.03.1916 Kontokissa kuoli poika Timoféj (Artémij´inpojan Lukánpoika) Läykkujeff, 1 kuukauden vanhana.¹⁵⁰

Laukkanen Juho Kustinpoika

Kon.L.3.4.4.

Synt. 02.07.1920

Nurmes

Parviainen Irja Kustintyttö
(Laukkanen)

Kon.L.3.4.5.

Laukkanen Gabriel Kustinpoika

Kon.L.3.4.6.

Laukkanen Paro Kustintyttö

Kon.L.3.4.2.

Ruotsi

Laukkanen Toivo Heikinpoika
Synt. 04.06.1930

Kon.L.7.7.1.

Laukkanen Toivo Heikinpoika. Synt. 4.6.30, Pirttilahti. Tulo 1.10.41. Äitinsä äidin Akafia Antipinin hoidossa 91 V/4. ¹⁵¹
Laukkanen Darja Toivon äiti, Riiontytär. Synt. 1899, Uhtualle. ¹⁵²

Vienasta tulivat Loviisan yhteiskoulua käynyt Toivo Laukkanen ja Jussi Mäkelä. Jälkimmäinen oli Äänislinnan yhteislyseon oppilas ja hänen tarkoituksenaan oli jatkaa koulun käyntiä Loviisassa. Molemmat olivat alaikäisiä ja yksikseen. Näin he kuuluivat niihin lapsiin ja nuoriin, joita Valvontakomissio vaati ehdottomasti luovutettavaksi Neuvostoliittoon. Kummallakin oli lähtö jo hiljalla Helsingin kokoamiskeskuksessa, mistä he kuitenkin karkasivat ja pääsivät vaiherikkaan pakomatkan jälkeen turvaan Ruotsiin. Hurjia retkiä 14- ja 15-vuotiaille poikasille ¹⁵³

Jussi Mäkelä on siirtynyt tuonilmaisiiin. Sitä on vaikea uskoa todeksi, vaikka hän täyttikin tammikuun 13. Päivänä 70 vuotta. Viimeksi tapasimme 20.5. Jämsän Himoksella Äänislinnan yhteislyseon oppilaiden yhteisessä tilaisuudessa, jonne oli saapunut osanottajia Karjalasta ja Suomesta sekä Jussi Ruotsista. Pian eron jälkeen sain kuulla Jussin nukkuneen ikiuneen kodissaan Tukholmassa.

Jussilla oli dramaattinen elämä. Jo pikkupoikana hän koki kodissaan koko elämään vaikuttaneen perhedraaman. Jatkosodan ajan Jussi vietti orpopoikana Vuokkiniemessä ja talvikaudet 1943-44 Äänislinnan yhteislyseoissa. Pakolaisena hän saapui Suomeen tarkoituksena jatkaa koulunkäyntiä Loviisassa, mutta sen keskeytti Valpo: **Jussi pidätettiin ja häntä odotti palauttaminen Neuvostoliittoon. Yhdessä Toivo Laukkasen kanssa poikien onnistui kuitenkin puijata leirin upseeria ja monivaiheisen pakomatkan jälkeen asettua asumaan Ruotsiin. Jääkärieversti Nordström auttoi monin tavoin poikia elämän alkuun.**

Monivaiheinen oli Jussin elämä Ruotsissakin. Se seestyi vasta viimeisinä vuosina. Jussi löysi uudelleen myös. Kotiseutunsa Vuokkiniemen, jonne hän teki useita matkoja. Hän osallistui innolla Vuokkiniemen kirkon jälleenrakentamiseen lahjoittamalla huomattavia rahasummia. Hän toimi Vuokkiniemi-seuran yhdyshenkilönä Ruotsissa kuolemaansa saakka. – Kepeät mullat haudallesi, Jussi!

Heikki Kyyrönen. ¹⁵⁴

Laukkanen Leo Heikinpoika

Kon.L.7.7.2.

Jyskyjärvi

Laukkanen Helmi Heikintyttö
Puoliso: Fokin

Kon.L.7.7.3.

Laukkanen Vilho Heikinpoika

Kon.L.7.3.1.1.

Synt. n. 1934
Kuollut 1971

Puoliso: Ljudmila Borisovna

Ljudmila Borisovna on kirjoittanut rakkausromaani tyyllisen kirjan ”Yritä olla onnellinen” (Petroskoin yliopiston Kirjapaino 1998) elämästään Vilho Heikinpoika Laukkasen kanssa, kirjailijanimellä L. Vitusla. Kirja sisältää Ananie Melentjevin piirtämän kartan Kontokin kylästä ja jonkin verra valokuvia.

Heikki Laukkanen oli Kontokin kolhoosin puheenjohtaja, hänet vangittiin 1938 ja samana vuotena ammuttiin. Heikin vaimo Anni Laukkanen (synt Akonlahdessa) jäi kahden pienen lapsen kanssa. Kun alkoi sota kesällä 1941 kaikki Kontokin eläjät kiireesti evakotiin. Mitään mukaan he eivät voineet ottaa kun kulkivat metsäteitä Kemiin asti. Kemistä kaikki kontokkilaiset vietiin evakkoon Arkankelin alueelle, siellä heidät sijoitettiin eri kolhooseihin.

Jo junassa nuorempi poika sairastui, sillä he kovasti kärsivät nälkää ja vilua. Kun tultiin perille, niin 5 vuotias nuorempi poika kuoli. Anni oli myöskin sairastellut ja sai lisäksi punataudin, sillä aikuiset saivat leipää vain 400g ja lapset 200g, he keräilivät kaikenlaisia jätteitä lisä ruuaksi. Anni kuoli myöhään syksyllä (joskus satoi jo lunta). Siis siitä perheestä jäi vain vanhin pojista Vilho Laukkanen. Hän kovasti pelästyí kun hänen äiti kuoli, ruumis oli kylmässä talossa jonkun aikaa. Vilho juoksi piiloon naapuritalon navettaan. Siellä oli lämmintä ja jonkun verran ruokaa. Hän oli elänyt juomalla lehmien utareista maitoa ja syömällä lehmien apetta. Ihmiset olivat ihmetelleet kun lehmät lypsävät huonosti. Hän ei osannut sanoa kauanko hän oli siellä navetassa, koska hän oli vasta 7-vuoden ikäinen. Ja sattui kerran, että emäntä näki hänet ja vei pojan kyläneuvostoon. Sieltä Vilho vietiin sairaalaan, sitten hänet sijoitettiin lastenkotiin. Tämä kaikki tapahtui talvella 1941. (Vilho kertoi koko elämänsä kun tuli kotiseudulle.) Hän kasvoi lastenkodissa, päätti 2-vuotisen ammattikoulun ja sai sähkömestarin ammatin (Vilho tuli sähkömies ja hyvä TV asentaja.) Sen jälkeen palveli 2-vuotta armeijassa. Armeijan palveluksen jälkeen päätti matkustaa kotikylään Kontokkiin. Hän ei tietänyt, että kylämme oli poltettu kesällä 1941. Hän etsi täältä Laukkasia ja kun lähempiä sukulaisia hänellä ei ollut, niin Vilho eli meidän perheessämme vuoden, työskenteli metsässä hakkaajana. Hän aina haaveili, että hänen pitää löytää työtä sähkömiehenä ja löysi ilmoituksen sanomalehdestä, että Petroskoihin tarvitaan sen alan työläisiä. Hän matkusti Petroskoihin, pääsi työhön, joka häntä miellytti. Ensi vuoden asui yhteisasunnossa, ja vuoden päästä sai oman kortteerinsa. Löysipä hän sieltä naisenkin, mutta heidän elämästään kunnan perhettä ei tullut, sillä vaimo olikin alkoholisti ja Vilhokin osasi juoda. Lapsia heillä ei ollut. Minä kyllä koettelin Vilholle selittää, että vodka ei ole paras maailmassa. Koetti Raijakin häntä neuvoa (Raija opiskeli silloin yliopistossa). Ei siitä ollut apua. Usein Vilho lomaili perheessämme (yhden kerran tuli vaimonsa kanssa ja kokonaisen kuukauden juopottelivat ja minä sanoin, että tule yksin, niin otan vastaan) Vilho Kuoli 1971 keuhkokuumeeseen. Haudattu Petroskoihin. ¹⁵⁵

Laukkanen Sulo Heikinpoika

Synt. n. 1936

Kuollut 1941

Kon.L.7.3.1.2.

Heikki Laukkanen oli Kontokin kolhoosin puheenjohtaja, hänet vangittiin 1938 ja samana vuotena ammuttiin. Heikin vaimo Anni Laukkanen (synt Akonlahdessa) jäi kahden pienen lapsen kanssa. Kun alkoi sota kesällä 1941 kaikki Kontokin eläjät kiireesti evakotiin. Mitään mukaan eivät voineet ottaa kun kulkivat metsäteitä Kemiin asti. Kemistä kaikki kontokkilaiset vietiin evakkoon Arkankelin alueelle, siellä heidät sijoitettiin eri kolhooseihin.

Jo junassa nuorempi poika sairastui, sillä he kovasti kärsivät nälkää ja vilua. Kun tultiin perille, niin 5 vuotias nuorempi poika (Sulo) kuoli. ¹⁵⁶

Mujejärvenpiiri
Laukkanen Boris Miihkalinpoika
Lapset: (hänellä kolme lasta)

Kon.L.1.1.1.1.

Hänellä kolme lasta, asuu Mujejärven piirissä.¹⁵⁷

Lähdeluettelo:

- ¹ Julku Kyösti. 1996. Rajamailla III, s. 106-107.
- ² Petroskoin Arkisto: Seuraavat tiedot Läkkujeff 'in (Laukkanen) ja Peksujev'in perheistä on löydetty Vuokkiniemen kirjoista Kontokin seurakunnan (itsenäinen alk. v. 1894) -, Kemin piirin, Arkangelin läänin kirkkoviraston kirjoista. Valokopiot: Väestörekisteristä (Reviskaja skaska) Vuokkiniemen alueelta, v. 1850 ja kopiot papereista "Kostamuksen historia". Ilmoitamme, että arkistossamme on kirkon kirjoja Vuokkiniemeltä (myöhemmin Kontokin) alue v. 1819-1829, 1831, 1833-1834, 1837-1841, 1843, 1846-1849, 1851, 1854-1860, 1866-1867, 1873-1916. Tietoja Läkkujeffien ja Peksujevien perheistä on annettu edellä mainittujen papereiden perusteella. 20.7.1995 Arkiston johtaja Ishistjakov.
- ³ Petroskoin Arkisto: Seuraavat tiedot Läkkujeff 'in (Laukkanen) ja Peksujev'in perheistä on löydetty Vuokkiniemen kirjoista Kontokin seurakunnan (itsenäinen alk. v. 1894) -, Kemin piirin, Arkangelin läänin kirkkoviraston kirjoista. Valokopiot: Väestörekisteristä (Reviskaja skaska) Vuokkiniemen alueelta, v. 1850 ja kopiot papereista "Kostamuksen historia". Ilmoitamme, että arkistossamme on kirkon kirjoja Vuokkiniemeltä (myöhemmin Kontokin) alue v. 1819-1829, 1831, 1833-1834, 1837-1841, 1843, 1846-1849, 1851, 1854-1860, 1866-1867, 1873-1916. Tietoja Läkkujeffien ja Peksujevien perheistä on annettu edellä mainittujen papereiden perusteella. 20.7.1995 Arkiston johtaja Ishistjakov.
- ⁴ Petroskoin Arkisto: Seuraavat tiedot Läkkujeff 'in (Laukkanen) ja Peksujev'in perheistä on löydetty Vuokkiniemen kirjoista Kontokin seurakunnan (itsenäinen alk. v. 1894) -, Kemin piirin, Arkangelin läänin kirkkoviraston kirjoista. Valokopiot: Väestörekisteristä (Reviskaja skaska) Vuokkiniemen alueelta, v. 1850 ja kopiot papereista "Kostamuksen historia". Ilmoitamme, että arkistossamme on kirkon kirjoja Vuokkiniemeltä (myöhemmin Kontokin) alue v. 1819-1829, 1831, 1833-1834, 1837-1841, 1843, 1846-1849, 1851, 1854-1860, 1866-1867, 1873-1916. Tietoja Läkkujeffien ja Peksujevien perheistä on annettu edellä mainittujen papereiden perusteella. 20.7.1995 Arkiston johtaja Ishistjakov.
- ⁵ Petroskoin Arkisto: Seuraavat tiedot Läkkujeff 'in (Laukkanen) ja Peksujev'in perheistä on löydetty Vuokkiniemen kirjoista Kontokin seurakunnan (itsenäinen alk. v. 1894) -, Kemin piirin, Arkangelin läänin kirkkoviraston kirjoista. Valokopiot: Väestörekisteristä (Reviskaja skaska) Vuokkiniemen alueelta, v. 1850 ja kopiot papereista "Kostamuksen historia". Ilmoitamme, että arkistossamme on kirkon kirjoja Vuokkiniemeltä (myöhemmin Kontokin) alue v. 1819-1829, 1831, 1833-1834, 1837-1841, 1843, 1846-1849, 1851, 1854-1860, 1866-1867, 1873-1916. Tietoja Läkkujeffien ja Peksujevien perheistä on annettu edellä mainittujen papereiden perusteella. 20.7.1995 Arkiston johtaja Ishistjakov.
- ⁶ Suomen Kansan Vanhat Runot 1. Vienan Läänin Runot 1. Kalevalan-Aineiset Kertovaiset runot. Toisinnot 1-700. Julkaissut Helsinki 1908 Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kirjapainon osakeyhtiö, s. XXXVI.
- ⁷ Petroskoin Arkisto
- ⁸ Petroskoin Arkisto.
- ⁹ Petroskoin Arkisto
- ¹⁰ Petroskoin Arkisto
- ¹¹ Petroskoin Arkisto.
- ¹² Petroskoin Arkisto.
- ¹³ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁴ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁵ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁶ Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kylä kiertämässä, Kontokki, s.258.
- ¹⁷ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁸ Kuhmonniemen kirkonkylän Karjalaispakolais nimiluettelo nauttimista avustusta ajalta 16/2-28/2-22
- ¹⁹ Laukkanen Aimo, Laukkasten Sukuseura ry, kirje 20.11.2002.
- ²⁰ Petroskoin Arkisto.
- ²¹ Petroskoin Arkisto.
- ²² Petroskoin Arkisto.

-
- ²³ Petroskoin Arkisto: Seuraavat tiedot Läkkujeff 'in (Laukkanen) ja Peksujev'in perheistä on löydetty Vuokkiniemen kirjoista Kontokin seurakunnan (itsenäinen alk. v. 1894) -, Kemin piirin, Arkangelin läänin kirkkoviraston kirjoista. Valokopiot: Väestörekisteristä (Reviskaja skaska) Vuokkiniemen alueelta, v. 1850 ja kopiot papereista "Kostamuksen historia". Ilmoitamme, että arkistossamme on kirkon kirjoja Vuokkiniemeltä (myöhemmin Kontokin) alue v. 1819-1829, 1831, 1833-1834, 1837-1841, 1843, 1846-1849, 1851, 1854-1860, 1866-1867, 1873-1916. Tietoja Läkkujeffien ja Peksujevien perheistä on annettu edellä mainittujen papereiden perusteella. 20.7.1995 Arkiston johtaja Ishistjakov.
- ²⁴ Virtaranta Pertti. 1968 Kalevalaseuran vuosikirja n:o 48 Nasti Huotarinen-Aittavaara s. 384.
- ²⁵ Virtaranta, Pertti 1978: Vienan kyliä kiertämässä, s. 258.
- ²⁶ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 214.
- ²⁷ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 218.
- ²⁸ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 235-236.
- ²⁹ Petroskoin Arkisto.
- ³⁰ Kostamuksen ja Kontokin historiasta (Petroskoin kirjasto) käänös Lilja Karvonen.
- ³¹ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ³² Petroskoin Arkisto.
- ³³ Kirje Venäjältä
- ³⁴ Petroskoin Arkisto.
- ³⁵ Petroskoin Arkisto.
- ³⁶ Petroskoin Arkisto.
- ³⁷ Petroskoin Arkisto.
- ³⁸ Petroskoin Arkisto.
- ³⁹ Petroskoin Arkisto.
- ⁴⁰ Petroskoin Arkisto.
- ⁴¹ Petroskoin Arkisto.
- ⁴² Petroskoin Arkisto.
- ⁴³ Petroskoin Arkisto.
- ⁴⁴ Punalippu n:o 9/1983, s. 54-57.
- ⁴⁵ Petroskoin Arkisto.
- ⁴⁶ Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1910
- ⁴⁷ Petroskoin Arkisto.
- ⁴⁸ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁴⁹ Petroskoin Arkisto.
- ⁵⁰ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁵¹ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁵² Petroskoin Arkisto.
- ⁵³ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁵⁴ Petroskoin Arkisto.
- ⁵⁵ Petroskoin Arkisto.
- ⁵⁶ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁵⁷ Petroskoin Arkisto.
- ⁵⁸ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ⁵⁹ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁰ Kirjeet Venäjältä
- ⁶¹ Petroskoin Arkisto.
- ⁶² Petroskoin Arkisto.
- ⁶³ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁴ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁵ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁶ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁷ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁸ Petroskoin Arkisto.
- ⁶⁹ Petroskoin Arkisto.
- ⁷⁰ Laukkanen Aimo, Laukkasten Sukuseura ry, kirje 20.11.2002.
- ⁷¹ Petroskoin Arkisto.
- ⁷² Petroskoin Arkisto.
- ⁷³ Pölla, Matti. Petroskoin Arkisto: Kostamuksen kylän rippikirja v. 1910
- ⁷⁴ Petroskoin Arkisto.
- ⁷⁵ Petroskoin Arkisto.

-
- ⁷⁶ Petroskoin Arkisto.
- ⁷⁷ Petroskoin Arkisto.
- ⁷⁸ Petroskoin Arkisto.
- ⁷⁹ Luettelo: Vienan Karjalan pakolaisista jotka ovat saaneet Valtion pakolaisavustuskeskuksen Suomussalmen varastosta avustusta Maaliskuun 1 p:stä 15 p.
- ⁸⁰ Kansalliarhasto: VpakAvustuskeskus/Vienan-Karjalan pakolaisten huoltotmk:n arkisto. (4/Ba 6) Jakopaikkojen pakolaisluettelot 1922 Suomussalmi.
- ⁸¹ Valtion pakolaiskeskus IV Vienan-Karjalan Pakolaisten Huoltotoimikunta. Työpaikkoihin sekä välittömästi sijoitettut Vienan-Karjalan pakolaiset 1922 Ba 4
- ⁸² Luettelo matka- tai oleskeluluvalla Suomessa oleskelevista pakolaisista 1924-1928.
- ⁸³ Virtaranta, Pertti 1971: Polku Sammui, s. 194-195.
- ⁸⁴ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 223.
- ⁸⁵ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 229.
- ⁸⁶ Virtaranta, Pertti 1993: Kynällä Kylmällä – Kädellä Lämpimällä, s. 230.
- ⁸⁷ Petroskoin Arkisto.
- ⁸⁸ Petroskoin Arkisto.
- ⁸⁹ Petroskoin Arkisto.
- ⁹⁰ Petroskoin Arkisto.
- ⁹¹ Petroskoin Arkisto.
- ⁹² Petroskoin Arkisto.
- ⁹³ Petroskoin Arkisto.
- ⁹⁴ Pakolaisluettelo: Kerälän jakopiirissä olevista Karjalan pakolaisista 16.3.1922.
- ⁹⁵ Petroskoin Arkisto.
- ⁹⁶ (o.s. Peksujev?), Olga. Vuokkiniemi 03.07.2003.
- ⁹⁷ (o.s. Peksujev?), Olga. Vuokkiniemi 03.07.2003.
- ⁹⁸ Petroskoin Arkisto.
- ⁹⁹ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁰⁰ (o.s. Peksujev?), Olga. Vuokkiniemi 03.07.2003.
- ¹⁰¹ (o.s. Peksujev?), Olga. Vuokkiniemi 03.07.2003.
- ¹⁰² Sota arkisto Pk. N:o 1088. Vuokkiniemen Lavrovin 1 ast koulun 7 Ryhmä oppivuosi 1934/35
- ¹⁰³ Rugojev, Jaakko. Jaakko ja Vasselei, s. 73. Toimittanut Markku Niemi 1997. Petroskoi >>Karjala>> 1997.
- ¹⁰⁴ Rugojev, Jaakko 1990: Majuri Vallin Rykmentti. s.126-128. Petroskoi >>Karjala>> 1990.
- ¹⁰⁵ Sota arkisto Pk. N:o 1088. Vuokkiniemen Lavrovin 1 ast koulun 6 Ryhmä oppivuosi 1935/36
- ¹⁰⁶ Rugojev, Jaakko 1979: Suku polvien saatossa. s. 278-279.
- ¹⁰⁷ Rugojev, Jaakko. Ennen vedenpaisumusta ja sen jälkeen. Punalippu n:o 7/1993, s. 84.
- ¹⁰⁸ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁰⁹ Petroskoin Arkisto.
- ¹¹⁰ Lahti-Argutina Eila. Olimme joukko vieras vaan, s.286. Venäjänsuomalaiset vainouhrit Neuvostoliitossa 1930-luvun alusta 1950-luvun alkuun. Vammalan kirjapaino Oy Vammala 2001
- ¹¹¹ Petroskoin Arkisto.
- ¹¹² Petroskoin Arkisto.
- ¹¹³ Petroskoin Arkisto.
- ¹¹⁴ 2 Artikkelia Karjalan lehdistä joskus 1970-luvulta. (Kalevalan Kommunisti) lehtileikkeet saatu Lilja Karvoselta.
- ¹¹⁵ 2 Artikkelia Karjalan lehdistä joskus 1970-luvulta. (Kalevalan Kommunisti) lehtileikkeet saatu Lilja Karvoselta.
- ¹¹⁶ Karvonen, Lilja. Juho Laukkasen kirjoittama oma elämäkerta, saatu jostain arkistosta.
- ¹¹⁷ Punalippu n:o 2/1990, s. 167.
- ¹¹⁸ Petroskoin Arkisto.
- ¹¹⁹ Petroskoin Arkisto.
- ¹²⁰ Petroskoin Arkisto.
- ¹²¹ Laukkanen, Anni. Muisteli menneitä.
- ¹²² Petroskoin Arkisto.
- ¹²³ Petroskoin Arkisto.
- ¹²⁴ Petroskoin Arkisto.
- ¹²⁵ Karvonen, Lilja. Haastattelu v. 2001. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹²⁶ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haastattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹²⁷ Punalippu n:o 3/1972, s. 74.
- ¹²⁸ Petroskoin Arkisto.
- ¹²⁹ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haastattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.

-
- ¹³⁰ Lahti-Argutina Eila. Olimme joukko vieras vaan, s.249. Venäjänsuomalaiset vainouhrit Neuvostoliitossa 1930-luvun alusta 1950-luvun alkuun. Vammalan kirjapaino Oy Vammala 2001
- ¹³¹ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹³² Petroskoin Arkisto.
- ¹³³ Petroskoin Arkisto.
- ¹³⁴ Petroskoin Arkisto.
- ¹³⁵ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹³⁶ Vienan Viesti 27.02.1998/ s 3.
- ¹³⁷ Kainuun Sanomat. 26.10.1995.
- ¹³⁸ Vienan Viesti 29.05.1998.
- ¹³⁹ Kirjeet Venäjältä
- ¹⁴⁰ Kirjeet Venäjältä
- ¹⁴¹ Kirjeet Venäjältä
- ¹⁴² Kirjeet Venäjältä
- ¹⁴³ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁴⁴ Laukkanen Aimo, Laukkasten Sukuseura ry, kirje 20.11.2002.
- ¹⁴⁵ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁴⁶ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁴⁷ Karjalan Heimo n:o 11-12./1981, s. 225. Merkkipäiviä
- ¹⁴⁸ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁴⁹ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁵⁰ Petroskoin Arkisto.
- ¹⁵¹ KA/Sisäasiainministeriö/Jatkosodan aikaiset väestönsiirtoasiakirjat/kansio 32. Itä-Karjalan väestökirjaotteet. II Karhumäki, Paatene, Porajärvi, Äänisniemi, Kiestinki, Uhtua. 36.
- ¹⁵² KA/Sisäasiainministeriö/Jatkosodan aikaiset väestönsiirtoasiakirjat/kansio 32. Itä-Karjalan väestökirjaotteet. II Karhumäki, Paatene, Porajärvi, Äänisniemi, Kiestinki, Uhtua. 36.
- ¹⁵³ Nevalainen 2006; Nevalainen, Pekka, Karjalan kansaa valistamassa. Itä-Karjalan pakolaiset opinteillä Suomessa s. 280. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Toimituksia 1091. Karisto Oy Hämeenlinna 2006.
- ¹⁵⁴ Karjalan Heimo n:o 7-8/2000, s. 109.
- ¹⁵⁵ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹⁵⁶ Sergejeva (Laukkanen), Maria. Haatattelu 11.07.1998 Uhtualla. Haastattelija Pauli Laukkanen.
- ¹⁵⁷ Kirjeet Venäjältä